

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

20. mai 2014

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 508/2014, 15. mai 2014, Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 1

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 509/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud 67

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 508/2014,

15. mai 2014,

Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 42, artikli 43 lõiget 2, artikli 91 lõiget 1, artikli 100 lõiget 2, artikli 173 lõiget 3, artikleid 175 ja 188, artikli 192 lõiget 1, artikli 194 lõiget 2, artikli 195 lõiget 2 ja artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamusi ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 13. juuli 2011. aasta teatise Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele pealkirjaga „Ühise kalanduspoliitika reform” on sätestatud ühise kalanduspoliitika („ÜKP”) võimalikud probleemid, eesmärgid ja suunad pärast 2013. aastat. Võttes arvesse arutelu kõnealuse teatise üle, mis sellele järgnes, reformiti ÜKPD Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013 ⁽⁴⁾. ÜKP reform hõlmab kõiki ÜKP põhiasasid, kaasa arvatud finantsaspekte. Selle reformi eesmärkide täitmiseks on asjakohane tunnistada kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2328/2003, ⁽⁵⁾ nõukogu määrus (EÜ) nr 861/2006, ⁽⁶⁾ nõukogu määrus (EÜ) nr 1198/2006, ⁽⁷⁾ nõukogu määrus (EÜ) nr 791/2007 ⁽⁸⁾ ning asendada need käesoleva määrusega.

⁽¹⁾ ELT C 299, 4.10.2012, lk 133 ja ELT C 271, 19.9.2013, lk 154.

⁽²⁾ ELT C 391, 18.12.2012, lk 84.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁽⁵⁾ Nõukogu 22. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2328/2003, millega kehtestatakse Assooride, Madeira, Kanaari saarte ning Prantsuse departemangude Guajaana ja Réunioni teatavate kalandussaaduste turustamisel nende piirkondade kaugusest tulenevate lisakulude hüvituskava (ELT L 345, 31.12.2003, lk 34).

⁽⁶⁾ Nõukogu 22. mai 2006. aasta määrus (EÜ) nr 861/2006, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas (ELT L 160, 14.6.2006, lk 1).

⁽⁷⁾ Nõukogu 27. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1198/2006 Euroopa Kalandusfondi kohta (ELT L 223, 15.8.2006, lk 1).

⁽⁸⁾ Nõukogu 21. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 791/2007, millega kehtestatakse Assooride, Madeira, Kanaari saarte ning Prantsuse departemangude Guajaana ja Réunioni teatavate kalandustoodete turustamisel tekkivate lisakulude hüvituskava (ELT L 176, 6.7.2007, lk 1).

Tunnistades, et kõik Euroopa ookeanide ja meredega seotud küsimused on omavahel seotud, peaks käesolev määrus toetama ka integreeritud merenduspoliitika (IMP) edasiarendamist, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrmuses (EÜ) nr 1255/2011 ⁽¹⁾.

- (2) Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMKF) tegevus peaks hõlmama ÜKP toetamist, mis hõlmab mere bioloogiliste ressursside säilitamist, kalavarude majandamist ning nimetatud ressursse kasutavaid laevastikke ning magevee bioloogilisi ressursse ja vesiviljelust, samuti kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemist ning turustamist, kui nimetatud tegevused toimuvad liikmesriikide territooriumil, liidu vetes, liidu kalalaevadel või lipuriigi esmavastutust piiramata liikmesriikide kodanike poolt, pidades silmas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni ⁽²⁾ artikli 117 sätteid.
- (3) ÜKP edu sõltub tõhusast kontrolli, inspekteerimise ning õigus- ja haldusnormide täitmise tagamise süsteemist, samuti usaldusväärsete ja terviklike andmete olemasolust, seda nii teaduslike nõuannete tarvis kui ka rakendus- ja kontrollreesmärkidel. Seetõttu peaks EMKF seotud poliitikat toetama.
- (4) EMKFi tegevus peaks hõlmama toetust IMPl, sealhulgas koordineeritud toimingute väljatöötamisele ja rakendamisele ning otsuste tegemisele seoses ookeanide, merede, rannikuäärsete alade ning merendussektoreid täiendavate mitmesuguste asjaomaste liidu poliitikavaldkondadega, eelkõige ÜKP, transpordi, tööstuse, territoriaalse ühtekuuluvuse, keskkonna, energia ja turismi poliitikavaldkonnaga. Läänemerd, Põhjamerd, Keldi merd, Biskaia lahte ja Iberia rannikut, Vahemere ja Musta mere merebasseine hõlmavate mitmesuguste valdkondlike poliitikate sidusus tuleks tagada nende juhtimise kaudu.
- (5) EMKFi toetusesaajad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 ⁽³⁾ artikli 2 punkti 10 tähenduses võiksid olla käitajad määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 punkti 30 tähenduses, kalurid või kaluriorganisatsioonid, kui käesolevas määrmuses ei ole sätestatud teisiti.
- (6) Kooskõlas Euroopa Ülemkogu 17. juuni 2010. aasta järeldustega, millega võeti vastu liidu uus tööhõive ning aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia, mis põhineb komisjoni 3. märtsi 2010 teatisel „Euroopa 2020. aastal – Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (strateegia „Euroopa 2020”), peaksid liit ja liikmesriigid viima ellu arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, edendades samal ajal liidu harmoonilist arengut. Ressursid tuleks suunata sellele, et saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid ja sihid eelkõige seoses tööhõive, kliimamuutuste ja energiasäästuse ning vaesusevastase võitluse ja sotsiaalse kaasatusega, ning parandada tulemuslikkust suurema tulemustele keskendumise kaudu. IMP kaasamine uude EMKFi aitab kaasa ka suurte poliitikaeesmärkide saavutamisele, mis toodi välja strateegias „Euroopa 2020”), ning mis on vastavuses üldeesmärkidega tugevdada Euroopa Liidu lepingus (ELi leping) ja Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust.
- (7) Tagamaks, et EMKF aitab kaasa ÜKP, IMP ja strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele, on tarvis keskenduda piiratud arvule põhiprioriteetidele, mis on seotud keskkonnasäästliku, ressursitõhusa, uuendusliku, konkurentsivõimelise ja teadmistel põhineva kalanduse ja vesiviljeluse, ÜKP rakendamise soodustamise, tööhõive ja territoriaalse ühtekuuluvuse suurendamise, turustuse ja töötlemise soodustamise ning ka IMP rakendamise soodustamisega.
- (8) Liit peaks EMKFi kõikides rakendamisetappides võtma eesmärgiks kaotada ebavõrdsus ja edendada soolist võrdsust, samuti võidelda diskrimineerimisega soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel.
- (9) ÜKP üldeesmärk on tagada, et kalandus- ja vesiviljelustegevus aitaks kaasa selliste pikaajaliste jätkusuutlike keskkonnatingimuste loomisele, mis on vajalikud majanduslikuks ja sotsiaalseks arenguks. Veelgi enam, see peaks toetama tootlikkuse kasvu, kalandussektoris tegutsevate rahuldavat elatustaset, stabiilseid turgusid ning see peaks tagama ressursside kättesaadavuse ning tarnete jõudmise tarbijani mõistliku hinna eest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1255/2011, millega kehtestatakse integreeritud merenduspoliitika edasiarendamist toetav programm (ELT L 321, 5.12.2011, lk 1).

⁽²⁾ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioon ja selle XI osa rakendusleping (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 3).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

- (10) Kõige olulisem on integreerida keskkonnaküsimused paremini ÜKPsse, mis peaks saavutama liidu keskkonnapoliitika ja strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid ja sihid. ÜKP eesmärk on kasutada mere bioloogilisi elusressursse viisil, mis taastaks ja hoiaks kalavarusid sellisel tasemel, mis tagaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse võimaluse korral 2015. aastaks ja hiljemalt 2020. aastaks. ÜKP puhul tuleks rakendada kalavarude majandamisel ettevaatusprintsipi ja ökosüsteemipõhist lähenemisviisi. Seega peaks EMKF andma panuse merekeskkonna kaitseks, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/56/EÜ ⁽¹⁾.
- (11) ÜKP ja IMP kulude rahastamine üheainsa fondi, EMKFi, kaudu peaks lahendama lihtsustamisvajaduse probleemi ning peaks tugevdama mõlema poliitikavaldkonna integreerimist. Koostöös liikmesriikidega eelarve täitmise laiendamine töötlemisele ja turustamisele, mis hõlmab hüvitist äärepoolseimatele piirkondadele, kontrolli ja andmekogumist ning haldamist ja ka IMPd, peaks ühtlasi aitama kaasa lihtsustamisele, vähendama halduskoormust nii komisjoni kui ka liikmesriikide jaoks ning saavutama suurema ühtsuse ja antava toetuse tõhususe.
- (12) Liidu eelarvest tuleks ÜKP ja IMP kulusid rahastada ühe fondi, EMKFi, kaudu – seda kas eelarve täitmisel otsese või koostöös liikmesriikidega. Eelarve täitmist koostöös liikmesriikidega ei tohiks kohaldada vaid kalanduse, vesiviljeluse ja kohalikel vajadustel põhineva arengu toetamise meetmetele, vaid ka töötlemisele ja turustamisele, äärepoolseimatele piirkondadele makstavale hüvitisele, kontrollile ning andmekogumisele ja ka IMPle. Otsest eelarve täitmist tuleks kohaldada teaduslikele nõuannetele, erikontrolli- ja jõustamismeetmetele, piirkondlikele kalandusorganisatsioonidele tehtavatele vabatahtlikele maksetele, nõuandekomisjonidele, turuteabele ja IMP rakendamise toimingutele ning teavitustegevusele. Täpsustada tuleks, mis tüüpi tegevus kvalifitseerub EMKFist rahastatavaks.
- (13) Tarvis on eristada kontrolli- ja õigus- ja haldusnormide täitmise tagamise meetmete neid kategooriaid, mida koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raamistikus kaasrahastatakse, ning kategooriaid, mis jäävad eelarve otsese täitmise raamistikku. Väga oluline on piirata vahendeid, mis koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raames eraldatakse kontrollile ja andmekogumisele, luues mõlema meetmekategooria vahel paindlikkuse.
- (14) Määruse (EL) nr 1380/2013 kohaselt pannakse EMKFi kaudu liidu rahaline toetus sõltuma sellest, kas liikmesriigid ja käitajad järgivad ÜKP eeskirju. Selle nõude eesmärk on peegeldada liidu kohustust tagada avalikes huvides mere bioloogiliste ressursside säilitamine ÜKP raames ELi toimimise lepingu artikli 3 kohaselt.
- (15) ÜKP eesmärkide saavutamist õigesti, kui EMKFi kaudu antav liidu rahaline toetus eraldatakse käitajatele, kes eelnevalt ei vastanud nõuetele, mis on seotud avaliku huviga säilitada mere bioloogilised ressursid. Seega peaksid käitajate esitatud taotlused olema kõlblikud EMKFist rahastamist saama vaid tingimusel, et asjaomased käitajad ei ole teatava ajavahemiku jooksul enne toetusetaotluse esitamist pannud toime tõsist õigusrikkumist, süüteo ega pettust ning ei ole olnud seotud ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüübiga tegelevate laevade liidu nimekirja kantud või koostööd mitte tegevate kolmandate riikidena määratletud riigi lipu all sõitvate laevade käitamise, haldamise ega omamisega, nagu see on sätestatud käesolevas määruses.
- (16) Lisaks sellele peaksid toetusesaajad täitma vastuvõetavuse nõudeid ka pärast toetusetaotluse esitamist, kogu toimingute teostamise aja jooksul ja viie aasta jooksul pärast toetusesaajale viimase makse tegemist.
- (17) Kui toetusesaajad ei täida rahastamiskõlblikkuse ja vastupidavuse tingimusi, peaksid kohalduma finantstagajärjed ja -korrektsioonid. Sellise finantskorrektsiooni suuruse kindlakstegemiseks tuleks arvesse võtta toetusesaaja õigusrikkumise, süüteo või pettuse olemust, raskusastet, kestust ja korduvust ning EMKFi panuse tähtsust toetusesaaja majandustegevusele.
- (18) ÜKP eesmärkide saavutamist õigesti, kui EMKFi kaudu antav liidu rahaline toetus makstaks välja liikmesriikidele, kes ei täida oma ÜKP eeskirjadega ette nähtud kohustusi, näiteks andmete kogumist ja kontrollkohustuse rakendamist. Lisaks sellele valitseb nende kohustuste täitmata jätmise korral oht, et liikmesriigid ei suuda tuvastada kõlbmatuid toetusetaotlusi ega rahastamiskõlbmatuid toiminguid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

- (19) Ettevaatusabinõudena, et ennetada rahastamiskõlbmatuid makseid ning ergutada liikmesriike ÜKP eeskirju järgima, tuleks näha ette sätted maksetähtaja edasilükkamiseks ja maksete peatamiseks ehk meetmed, mis on ajaliselt ja ulatuselt piiratud. Kindlate ja pöördumatute tagajärgedega finantskorrektsioone tuleks kohaldada vaid kulutustele, mida mõjutavad õigusnormide rikkumise juhtumid.
- (20) Selleks et parandada koordineeritust ja nende fondide ühtlustatud rakendamist, mis annavad toetust ühtekuuluvuspoliitika raames, nimelt Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF), Euroopa Sotsiaalfond (ESF) ja Ühtekuuluvusfond, maaelu arengu fondid ja merendus- ja kalandussektori fondid, nimelt vastavalt Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD) ja EMKF, on määruses (EL) nr 1303/2013 kehtestatud kõikidele neile fondidele (Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid) ühissätted. Lisaks määrusele (EL) nr 1303/2013 hõlmab käesolev määrus ÜKP ja IMP sektorite iseärasuste tõttu täiendavaid erisätteid.
- (21) Rakenduskavale ja kogu programmi tsükli jooksul tuleks kohaldada proportsionaalsuse põhimõtet, võttes arvesse liikmesriikide asjaomaste haldusasutuste suurust ja rakenduskavale eraldatud riiklike kulutuste kogusummat.
- (22) Komisjon peaks olemasolevate kulukohustuste assigneeringute jaotuse iga aasta esitama liikmesriikide kaupa, kasutades objektiivseid ja läbipaistvaid kriteeriume. Need kriteeriumid peaksid hõlmama kalandus- ja vesiviljelussektori suurust mõõtvaid näitajaid, kontrolli ja andmekogumiskohustuste ulatust, varasemaid kulujaotisi kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1198/2006 ja varasemat kasutust kooskõlas määrusega (EÜ) nr 861/2006.
- (23) ÜKP kontekstis on ülioluline teatavate konkreetsete eeltingimuste täitmine, eriti seoses püügivõimsuse aruande ja mitmeaastaste vesiviljelust käsitleva riikliku strateegiakava esitamise ja tõendatud haldussuutlikkusega, et täita kalanduse haldamise andmenõudeid ning kehtestada liidu kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise süsteemi rakendamine.
- (24) Kooskõlas lihtsustamise eesmärgiga peaks kõikide EMKFi tegevuste, mis kuuluvad koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise alla, kaasa arvatud kontroll ja andmekogumine, aluseks olema üksainus rakenduskava liikmesriigi kohta olenevalt asjaomase liikmesriigi siseriiklikust struktuurist. Programmitöö peaks hõlmama ajavahemikku 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020. Ühtainsat rakenduskava koostades peaksid liikmesriigid tagama, et rakenduskava sisu ja maht kajastaks lihtsustamise eesmärki. Igas rakenduskavas tuleks kindlaks määrata strateegia selliste sihtide saavutamiseks, mis seonduvad EMKFi liidu prioriteetidega, ning meetmete valik. Programmitöö peaks olema vastavuses nende liidu prioriteetidega, kuid samal ajal peaks see olema kohandatud kohalike oludega ning täiendama teisi liidu poliitikavaldkondi, eriti maaelu arengu poliitikat ja ühtekuuluvuspoliitikat.
- (25) Väikesemahulise rannapüügi edendamiseks peaksid liikmesriigid, kellel oluline osa väikesemahulise rannapüügi segmentis, lisama oma rakenduskavadele väikesemahulise rannapüügi arengu, konkurentsivõime ja jätkusuutlikkuse tegevuskava.
- (26) Selleks et aidata kaasa EMKFi rakendamisel lihtsustamise eesmärgi saavutamisele ning vähendada kontrollikulutusi ja veamäära, peaksid liikmesriigid võimalikult suurel määral kasutama ära võimalust kasutada lihtsustatud toetusvorme, mis on ettenähtud määruses (EL) nr 1303/2013.
- (27) ÜKPs sätestatud kontrollikohustuse jõustamise eesmärgil peaksid liikmesriigid kooskõlas liidu prioriteetidega, mille komisjon on selles poliitikavaldkonnas vastu võtnud, koostama kontrolli käsitleva rakenduskava osa. Rakenduskava kohandamiseks arenevate kontrolli- ja õigus- ja haldusnormide täitmise tagamise vajadustega tuleks rakenduskavade kontrolliosad regulaarselt läbi vaadata, arvestades muudatusi liidu ÜKP kontrolli- ja õigus- ja haldusnormide täitmise tagamise poliitika prioriteetides. Muudatused peaks heaks kiitma komisjon. Jätkuva paindlikkuse tagamiseks tegevuste kavandamisel kontrollivaldkonnas tuleks kontrolli käsitleva rakenduskava osa läbivaatamisel kohaldada lihtsustatud menetlust.

- (28) Liikmesriigid peaksid kooskõlas liidu mitmeaastase programmiga koostama andmekogumist käsitleva rakenduskava osa, nagu on osutatud nõukogu määruses (EÜ) nr 199/2008 ⁽¹⁾. Andmekogumise konkreetsete vajadustega kohanimiseks peaksid liikmesriigid koostama kooskõlas nimetatud määrusega töökava, mis peaks saama komisjoni heakskiidu.
- (29) Otsese eelarve täitmise alla kuuluvad vahendid, välja arvatud komisjoni tehniline abi, peaksid olema eesmärkidega eelnevalt kindlaks määratud 5-protsendilise paindlikkuse määraga ning neid tuleks reguleerida iga-aastaste töökavade ga.
- (30) Püügitegevuse konkurentsivõime ja majandustulemuste suurendamiseks on väga oluline ergutada ja toetada investeeringuid innovatsiooni. Suurema osalemise soodustamiseks tuleks lihtsustada innovatsioonitoetuse taotlemise korda.
- (31) Investeeringud inimkapitali on samuti ülioluline, et suurendada kalandus- ja merendustegevuste konkurentsivõimet ja majandustulemusi. Seega peaks EMKF toetama nõuandeteenuseid, koostööd teadlaste ja kalurite vahel, kutseõpet ja elukestvat õpet, ning peaks ergutama teadmiste levitamist, ning aitama parandada käitajate üldist tulemuslikkust ja konkurentsivõimet ning edendada sotsiaaldialoogi. Selleks et tunnustada nende rolli kalapüügiga tegelevates kogukondades, tuleks teatavatel tingimustel anda toetust ka füüsilisest isikust kalurite abikaasadele ja kooselupartneritele nende ametialast arengut soodustava kutseõppe, elukestva õppe, teadmiste levitamise ja suhtlusvõrgustike loomise jaoks.
- (32) Selleks et aidata noori, kellel on kalandussektoris raskusi tööturule pääsemisel püsiva finantskriisi ajal, peaks EMKF hakkama toetama praktikaprogramme ja säästvate kalandustavade kursusi ning merekeskkonna bioressursside kaitsmist.
- (33) Olles teadlik võimalustest, mida mitmekesistamine väikesemahulise rannapüügiga tegelevatele kaluritele pakub, ning nende üliolulisest rollist rannikualade kogukondades, peaks EMKF toetama investeeringuid, mis aitavad muuta kalurite sissetuleku mitmekesisemaks, arendades välja lisategevusi, sealhulgas laevadesse tehtavaid investeeringuid, kalandusturismi, restorane, kalandusega seotud keskkonnateenuseid ja kalandusega seotud haridustegevust.
- (34) Uute majandustegevuste loomine ja arendamine kalandussektoris tekitab noortele kaluritele rahalisi raskusi ning seda tuleks võtta arvesse EMKFi vahendite jaotamisel ja suunamisel. Selline areng on oluline liidu kalandussektori konkurentsivõime seisukohalt. Seepärast tuleks ette näha toetus kalandustegevusega alustavatele noortele kaluritele, et hõlbustada nende jaoks tegevuse alustamist. Selle EMKFi kohaselt toetatavate uute majandustegevuste elujõulisuse tagamiseks peaks toetuse andmine sõltuma uute oskuste ja pädevuste omandamisest. Starditoetust peaks olema võimalik anda ainult esimese kalalaeva ostuks.
- (35) Pardal tervise ja ohutusvajaduste täitmise tagamiseks peaks EMKF toetama investeeringuid, mis hõlmavad ohutust, töötingimusi, tervist ja hügieeni pardal, kui toetatavad investeeringud lähevad kaugemale kui liidu või siseriikliku õiguse nõuded.
- (36) Tuleks kehtestada eeskirjad kaluritele ja kalalaevade omanikele toetuste eraldamise ja rahaliste hüvitiste maksmise kohta püügitegevuse ajutise peatamise korral, kui selline peatamine on otseselt tingitud teatavatest kaitsemeetmetest, välja arvatud kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine ja eraldamine, on ette nähtud teatavates liidu või riiklikes kalanduse majandamiskavades või tuleneb säästva kalapüügi partnerluslepingute või nende protokollide pikendamata jätmisest. Sellised eeskirjad tuleks samuti kehtestada püügitegevuse püsiva lõpetamise puhuks.
- (37) EMKFil peaks teatud tingimustel olema võimalik panustada ühisfondidesse, mis pakuvad kaluritele rahalisi hüvitisi majandusliku kahju eest, mis on põhjustatud ebasoodsatest ilmastikutingimustest, keskkonnajuhtumist või päästmiskuludest.
- (38) Püügitegevuse kohandamiseks püügivõimalustele vastavaks peaks EMKFil olema võimalik toetada püügivõimaluste eraldamise süsteemide kavandamist, arendamist, seiret, hindamist ja haldamist.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitika seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (ELT L 60, 5.3.2008, lk 1).

- (39) Ülioluline on EMKFi kaasata keskkonnaprobleemid ja toetada ÜKP kaitsemeetmete rakendamist, võttes samas arvesse tingimuste erinevust liidu vetes. Sel eesmärgil on hädavajalik töötada välja kaitsemeetmete piirkondlik lähenemisviis.
- (40) Samamoodi peaks EMKF toetama kalapüügi mõju vähendamist merekeskkonnale, eriti ökoinnovatsiooni edendamise, selektiivsemate vahendite ja varustuse kasutamise ning meetmete kaudu, mille eesmärk on kaitsta ja taastada merekeskkonna bioloogilist mitmekesisust, ökosüsteeme ning nende pakutavaid teenuseid kooskõlas ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegiaga 2020. aastani.
- (41) Kooskõlas strateegia „Euroopa 2020” kliimamuutuste mõju vähendamise ja energiatõhususega seotud põhieesmärgiga peaks EMKFil olema võimalik toetada laevadesse tehtavaid investeeringuid ja energiaauditeid.
- (42) Kliimamuutuste mõju leevendamiseks ja kalalaevade energiatõhususe parandamiseks peaks olema võimalik toetada põhi- või lisamootorite ajakohastamist või asendamist, kui valikumenetluses eelistatakse väikesemahulise rannapiüügi tegelevaid käitajaid, et parandada nende juurdepääsu rahastamisele, ja tingimusel, et suuremad laevad panustavad mootorivõimsuse vähendamisse.
- (43) Selleks et mitte ohustada ÜKP reformi jätkusuutlikkuse eesmärki, tuleks piirata rahalise toetuse summasid, mida võidakse eraldada selliste laevastiku meetmete jaoks nagu tegevuse ajutine peatamine või püsiv lõpetamine ja mootorite asendamine, ning tuleks piirata ajavahemikku, mille kestel võib sellist rahalist toetust anda püsiva lõpetamise jaoks.
- (44) Kooskõlas ÜKPGA kehtestatud tagasiheitekeeluga peaks EMKF toetama investeeringuid, mille eesmärk on kasutada püütud soovimatut kala võimalikult hästi ning suurendada vähe kasutatud leidvate saagiosade väärtust. Arvestades ressursside nappust, peaks EMKF püütud kala väärtuse maksimeerimiseks toetama ka laevadesse tehtavaid investeeringuid, mille eesmärk on lisada püütavale kalale kaubanduslikku väärtust.
- (45) Olles teadlik kalasadamate, lossimiskohtade ja varjualuste tähtsusest, peaks EMKF toetama asjaomaseid investeeringuid, eriti energiatõhususe, keskkonnakaitse ja lossitud kalapüügitoodete kvaliteedi suurendamiseks ning ohutuse ja töötingimuste parandamiseks.
- (46) Liidu jaoks on esmatähtis jätkusuutliku tasakaalu saavutamine mageveeresursside ja nende kasutamise vahel. Seega, võttes nõuetekohaselt arvesse keskkonnamõju ja tagades samal ajal nende sektorite jätkuva majandusliku elujõulisuse, tuleks ette näha sobivad meetmed, et toetada kalapüüki sisevetel.
- (47) Kooskõlas komisjoni 19. septembri 2002. aasta teatistega Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Euroopa vesiviljeluse säästva arengu strateegia” ning komisjoni 29. aprilli 2013. aasta teatisega Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide komiteele pealkirjaga „ELi vesiviljeluse säästva arendamise strateegilised suunised”, ÜKP eesmärkidega ja strateegiaga „Euroopa 2020” peaks EMKF toetama keskkonnavalaselt, majanduslikult ja sotsiaalselt säästva vesiviljelusmajanduse arendamist.
- (48) Kuna vesiviljeluspiirkondadest välja pääsenud organismid võivad looduslikku mereelustikku mõjutada, ei peaks EMKF toetama geneetiliselt muundatud organismide kasvatamist.
- (49) Vesiviljelus toetab majanduskasvu ning töökohtade loomist ranniku- ja maapiirkondades. Seetõttu on ülioluline, et EMKF oleks kättesaadav vesiviljelusettevõtetele, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele (VKEd), ning aitaks kaasa uute vesiviljelusettevõtjate toomisele sellesse ettevõtlusvaldkonda. Vesiviljelustegevuse konkurentsivõime ja majandusarengu suurendamiseks on väga oluline ergutada innovatsiooni ja ettevõtlust. Seetõttu peaks EMKFist olema võimalik toetada uuenduslikke toiminguid ja vesiviljelusettevõtete üldist arengut, kaasa arvatud mittetoidulist ja avamere vesiviljelust ning lisategevusi, nagu kalandusturism, vesiviljelusega seotud keskkonnateenused või harrastustegevus.
- (50) Investeeringimine inimkapitali on samuti ülioluline, et suurendada vesiviljelustegevuste konkurentsivõimet ja majandusarengut. Seega peaks EMKFist olema võimalik toetada elukestvat õpet ja võrgustiku loomist, mis ergutab teadmiste levitamist, ning nõuandeteenuseid, mis aitavad parandada käitajate üldist tulemuslikkust ja konkurentsivõimet.
- (51) Vesiviljelusalade ja -infrastruktuuride arengule kaasaaitamiseks peaks EMKFist olema võimalik toetada riiklikke ja piirkondlikke ametiasutusi strateegiliste valikute tegemisel, eelkõige vesiviljeluse arendamiseks kõige sobivamate alade kindlaksmääramisel ja kaardistamisel.

- (52) Keskkonnavalaselt, sotsiaalselt ja majanduslikult säästva vesiviljeluse edendamiseks peaks EMKFist olema võimalik toetada keskkonnateadlikke vesiviljelustegevusi, vesiviljelusettevõtete ümberkujundamist keskkonnajuhtimisele sobivaks, auditeerimissüsteemide kasutamist ning üleminekut mahepõllumajanduslikule vesiviljelusele. Samamoodi peaks EMKFist olema võimalik toetada vesiviljelust, mis osutab erilisi keskkonnateenuseid.
- (53) Olles teadlik tarbijakaitse tähtsusest, peaks EMKFist olema võimalik ette näha põllumajandustootjatele piisav toetus, et ennetada ning leevendada ohtu rahva- ja loomatervisele, mida võib tekitada vesiviljeluse kasvatustegevus.
- (54) Tunnistades vesiviljelustegevuste investeerimisriski, peaks EMKFist olema võimalik edendada ärikeskkonna stabiilsust, panustades vesiviljelusvarude kindlustusse, tagades tootjatele sissetuleku juhuks, kui ilmnevad tavatud tootmisega seotud kaod, eriti looduskatastroofide, ebasoodsate ilmastikutingimuste, järskude veekvaliteedi muutuste, haiguste või kahjurite ning tootmisrajatiste hävinemise tõttu.
- (55) Arvestades, et kohalikel vajadustel põhinev lähenemisviis kohalikule arengule on mitme aasta jooksul tõestanud oma kasulikkust kalanduse ja vesiviljeluse ning ka maapiirkondade arendamise edendamisel, võttes täielikult arvesse mitme sektori vajadusi sisemise arengu järele, tuleks tulevikus selle toetamist jätkata ja tugevdada.
- (56) Kalandus- ja vesiviljelusvaldkondades peaks kohalikel vajadustel põhinev kohalik areng aitama kaasa uuenduslikele meetoditele, mis looksid majanduskasvu ja töökohti, eriti kalapüügitoodetele väärtuse lisamise ja kohaliku majanduse mitmekesistamise kaudu uute majandustegevuste, kaasa arvatud tegevuste suunas, mida pakuvad nn sinine kasv ja laialdasemad merendussektorid.
- (57) Kalandus- ja vesiviljelussektorite säästev areng peaks aitama saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgi, milleks on edendada sotsiaalset kaasatust ja vaesuse vähendamist, luua töökohti ning soodustada kohalikul tasandil innovatsiooni. See peaks samuti aitama kaasa territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi saavutamisele, mis on peamisi ELi toimimise lepingu prioriteete.
- (58) Kohalikel vajadustel põhinevat kohalikku arengut tuleks rakendada avaliku-, era- ja kodanikuühiskonna sektori esindajatest koosnevate ning kohalikku ühiskonda õigesti peegeldavate kohalike partnerluste altpoolt tulevate algatuste kaudu. Need kohalikud osalejad sobivad kõige paremini mitmesektoriliste kogukondlikult juhitavate kohaliku arengu strateegiate koostamiseks ja rakendamiseks, et täita kohaliku kalanduspiirkonna vajadusi. On oluline tagada, et ühelgi huvirühmal ei oleks kalanduse kohalike tegevusrühmade otsuseid tegevates organites üle 49 % hääleõigusest.
- (59) Selle lähenemisviisi oluline tunnus on kohalike partnerlustevaheline võrkude loomine. Koostöö kohalike partnerluste vahel on seetõttu oluline arengu soodustamise vahend, mida EMKF peaks toetama.
- (60) Kalanduspiirkondade toetamist EMKFi kaudu antavat toetust tuleks koordineerida teistest liidu fondidest kohaliku arengu toetuseks antava toetusega, mis peaks hõlmama kõiki kogukondlikult juhitavate kohalike arengustrateegiate ettevalmistamise ja rakendamise aspekte ning kalanduse kohalike tegevusrühmade tegevust, nagu ka kohaliku piirkonna elavdamiseks ja kohaliku partnerluse töös hoidmise kulusid.
- (61) Kalanduse ja vesiviljeluse elujõulisuse tagamiseks konkurentsiturul on oluline kehtestada sätted, mis toetaksid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1379/2013⁽¹⁾ rakendamist, nagu ka käitajate turustamis- ja töötlemistegevust, mille eesmärk on maksimeerida kalapüügi- ja vesiviljelustoodete väärtust. Erilist tähelepanu tuleks pöörata nende tegevuste edendamisele, mis integreerivad tarneahelasse tootmis-, töötlemis- ja turustamistegevusi või koosnevad uuenduslikest protsessidest või meetoditest. Toetuse andmisel tuleks eelistada tootjaorganisatsioone ja nende ühendusi. Tootmise ja äriplani puhul saavad toetust ainult sellised organisatsiooni ja ühendused. Uue tagasiheitekeelu poliitikaga kohanemiseks peaks EMKF toetama ka soovimatut püügi töötlemist.
- (62) Määruses (EL) nr 1379/2013 on turgude stabiilsuse edendamise eesmärgil nähtud ette inimitoiduks kasutatavate kalapüügitoodete ladustamismehhanism. Ülemineku tagamiseks turusekkumismehhanismidelt uuele tootmis- ja turustustegevuse planeerimise ja haldamise lähenemisele, tuleks EMKFi toetuse maksmine lõpetada 31. detsembriks 2018. aastal.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

- (63) Tunnistades kasvavat konkurentsi, millega väikesemahulise rannapüügi tegelevad kalurid silmitsi seisavad, peaks EMKFist olema võimalik toetada väikesemahulise rannapüügi tegelevate kalurite ettevõtlusalgatusi, mis lisavad nende püütavale kalale väärtust, eriti püütavate kalade töötlemise või otseturustamise kaudu.
- (64) Kuna liidu äärepoolseimate piirkondade kalandussektoril on raskusi, eelkõige nende kauguse ja eriliste ilmastikuolude tõttu, peaks EMKFil olema võimalik võtta arvesse sellistes piirkondades valitsevaid ebasoodsaid tingimusi, millele osutatakse ELi toimimise lepingu artiklis 349.
- (65) Selleks et säilitada liidu äärepoolseimatest piirkondadest pärinevate teatud kalapüügi- ja vesiviljelustoodete konkurentsivõimet võrreldes liidu muude piirkondade sarnaste toodetega, kehtestas liit alates 1992. aastast meetmed selliste lisakulude hüvitamiseks kalandussektoris. Ajavahemikul 2007–2013 kohaldatavad meetmed on sätestatud määruses (EÜ) nr 791/2007. Alates 1. jaanuarist 2014. on tarvis jätkata meetmeid teatavate kalapüügi- ja vesiviljelustoodete püüdmisel, kasvatamisel, töötlemisel ja turustamisel liidu äärepoolseimates piirkondades tekkivate lisakulude hüvitamiseks, et hüvitis aitaks säilitada nimetatud piirkondade käitajate majandusliku elujõulisuse.
- (66) Arvestades erinevaid turustamistingimusi äärepoolseimates piirkondades, samuti saagikuse ja varude ning turunõudluse kõikumisi, peaks asjaomastele liikmesriikidele jääma võimalus määrata neile ette nähtud kogueraldise raames hüvituskõlblikud kalapüügitooted, maksimaalsed hüvitatavad kogused ja hüvitissummad.
- (67) Liikmesriikidel peaks olema õigus diferentseerida neile ette nähtud kogueraldise raames asjaomaste kalapüügitoodete loetelu ja kogused ning hüvitissumma. Samuti peaks neil olema õigus hüvituskavasid kohandada, kui seda nõuavad muutuvad tingimused.
- (68) Liikmesriigid peaksid määrama hüvitissumma tasemel, mis võimaldab teha äärepoolseimate piirkondade ebasoodsatest eritingimustest. Ülemääraste hüvitiste vältimiseks peaks summa olema proportsionaalne hüvitatavate lisakulude suurusega. Seepärast tuleks võtta arvesse ka muid lisakulude suurust mõjutavaid riikliku sekkumise viise.
- (69) Kõige olulisem on, et liikmesriikide ja käitajate käsutuses oleksid vajalikud vahendid, mis võimaldavad kõrgetasemelisi kontrolle ning seega tagada ÜKP eeskirjadele vastavuse, tagades samal ajal vee-elusressursside säästva kasutamise. EMKFil peaks seega olema võimalik toetada liikmesriike ja käitajaid kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009⁽¹⁾. Eeskirju järgiva kalanduskultuuri loomise teel peaks see toetus andma panuse jätkusuutlikku majanduskasvu.
- (70) Liikmesriikidele määruse (EÜ) nr 861/2006 alusel makstavat toetust liidu kontrollisüsteemi rakendamisega seotud kulude katteks tuleks ühe fondi loogikat järgiva EMKFi juhtimisel suurendada.
- (71) Kooskõlas liidu kontrolli- ja jõustamispoliitika eesmärkidega näib olevat asjaomane minimaalse aja pühendamine kalanduse kontrolliks patrull-laevade, lennukite ja helikopterite abil, mis peaks olema täpselt sätestatud, et luua alus EMKFi raames antavale toetusele.
- (72) Arvestades liikmesriikidevahelise kontrollikoostöö tähtsust, peaks EMKFis olema võimalik seda eesmärki toetada.
- (73) Kehtestada tuleks meetmed, millega toetatakse liidu mitmeaastases programmis kasutatavate kalandusandmete kogumist, haldamist ja kasutamist, eelkõige et toetada riiklikke programme ning andmete haldamist ja kasutamist teaduslikuks analüüsiks ja ÜKP rakendamiseks. Liikmesriikidele määruse (EÜ) nr 861/2006 alusel makstavat toetust kalandusandmete kogumise, haldamise ja kasutamisega seotud kulude katteks tuleks EMKFi juhtimisel jätkata, järgides seejuures ühe fondi loogikat.
- (74) ÜKP raames võetavad kalavarude majandamist käsitlevad usaldusväärsed ja tõhusad otsused peaksid tuginema teadus- ja koostöötegevustele ning teaduslike ja sotsiaal-majanduslike arvamuste ning soovitude esitamisele, mis on vajalikud ÜKP rakendamiseks ja arendamiseks, sealhulgas biogeograafiliselt tundlikes piirkondades.
- (75) Samuti on tarvis toetada liikmesriikidevahelist koostööd ning asjakohasuse korral ka koostööd kolmandate riikidega andmete kogumisel sama merebasseini ulatuses ning ka koostööd asjaomaste rahvusvaheliste teadusasutustega.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- (76) IMP eesmärk on toetada merede ja ookeanide säästvat kasutamist ning töötada välja koordineeritud, sidus ja läbipaistev otsustusprotsess poliitikavaldkondade kohta, mis mõjutavad ookeane, meresid, saari, rannikualasid ja äärepoolsemaid piirkondi ning merendussektoreid, nagu on kajastatud komisjoni 10. oktoobri 2007. aasta teatises Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide komiteele pealkirjaga „Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitika”.
- (77) Liidu IMP rakendamiseks ja edasiarendamiseks on tarvis pikaajalist rahastamist, mida on kajastatud ka määruses (EL) nr 1255/2011 ning nõukogu järeldestes, Euroopa Parlamendi resolutsioonides ning Regioonide Komitee arvamustes. Merenduse edasiarendamine IMP meetmetele ette nähtud toetuse abil avaldab eeldatavasti olulist mõju majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele.
- (78) EMKF peaks integreeritud merendusjuhtimise edendamist toetama kõikidel tasanditel, eriti heade tavade vahetuse ja merebasseinide strateegiate edasiarendamise ning rakendamise kaudu. Nende strateegiate eesmärk on luua integreeritud raamistik, mis tegeleks Euroopa merebasseinide levinuimate probleemidega ning tugevdaks sidusrühmadevahelist koostööd, et maksimeerida liidu rahastamisvahendite ja fondide kasutamist ning aidata kaasa liidu majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele. Selle taustal võivad liikmesriikidevahelise koostöö parandamisele suunatud meetmed ja mehhanismid sisaldada piiriülest ja valdkonnaülest koostööd merendussektorite vahel, näiteks tegevusi Euroopa rannavalve teenistuste foorumi raames, et edendada kogemuste ja parimate tavade vahetust tõhususe ja ühtsuse saavutamiseks kehtiva liidu õiguse raames.
- (79) EMKF peaks toetama vahendite edasiarendamist, et tekitada sünergiat algatuste vahel, mida on rakendatud eri sektorites ja mis mõjutavad meresid, ookeane ja rannikuid. See kehtib ka integreeritud mereseire kohta, mille eesmärk on parandada teadlikkust olukorrast merel tõhustatud ja turvalise sektoritevahelise teabevahetuse kaudu. Siiski ei tohiks EMKF-i kaudu rahastada toiminguid, mis on seotud mereseirega, mida käsitletakse ELi toimimise lepingu kolmanda osa V jaotises.
- (80) Nende sektorite juhitavate teabesüsteemide vastastikune seos võib teha vajalikuks nende endi rahastamismehhanismide mobiliseerimise sidusal viisil ja kooskõlas ELi toimimise lepinguga. Mereruumi planeerimine ja rannikuala tervikmajandamine on merepiirkondade ning rannikualade säästva arengu jaoks väga olulised ning mõlemad aitavad kaasa ökosüsteemipõhise majandamise eesmärkide saavutamisele ja maa-mere ühenduste loomisele. Need vahendid on olulised ka meie rannikualade, merede ja ookeanide eri kasutusviiside haldamiseks, et tagada nende säästev majandusareng ning stimuleerida piiriüleseid investeeringuid, samal ajal kui direktiivi 2008/56/EÜ rakendamise määratakse täiendavalt kindlaks merikeskkonnale mõju avaldava inimtegevuse jätkusuutlikkuse piirid. Lisaks sellele on tarvis parandada teadmisi meremaaailma kohta ning stimuleerida innovatsiooni, aidates kaasa ookeanide ja merede seisundit käsitlevate andmete kogumisele, tasuta jagamisele, korduvkasutamisele ja levitamisele.
- (81) EMKF peaks toetama säästvat majanduskasvu, tööhõivet, innovatsiooni ja konkurentsivõimet merendussektorites ja rannikupiirkondades. Eriti oluline on välja selgitada reguleerivad tõkked ja oskuste puudujäägid, mis takistavad majanduskasvu tähtsates ja tulevastes merendussektorites, nagu ka toimingud, mis on suunatud tehnoloogilise innovatsiooni tehtavate investeeringute soodustamisele, mis on vajalikud mere- ja merendusrakenduste ettevõtluspotentsiaali suurendamiseks.
- (82) EMKF peaks sidusalt täiendama olemasolevaid ja tulevase rahastamisvahendeid, mille liit ja liikmesriigid teevad kättesaadavaks riiklikul ja piirkondlikul tasandil, et edendada ookeanide, merede ja rannikualade säästvat majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset arengut, kaitset ja säästvat kasutamist, aidates tõhustada liikmesriikide ja nende rannikualade, saarte ja äärepoolseimate piirkondade koostööd ning võttes arvesse riiklike ja kohalike projektide esmatähtsust ja edusamme. EMKF peaks olema seotud teiste liidu poliitikavaldkondadega, millel võib olla mereline mõõde, eriti Euroopa Regionaalarengu Fondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja teadusuuringute ja energiapoliitika programmiga Horisont 2020, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1291/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1291/2013, millega luuakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020” aastateks 2014–2020 ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1982/2006/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 104).

- (83) ÜKP eesmärkide saavutamiseks ülemaailmsel tasandil osaleb liit aktiivselt rahvusvaheliste organisatsioonide töös. Seetõttu on väga oluline, et liit annaks panuse niisuguste organisatsioonide töösesse, mis aitavad tagada kalavarude säilitamist ning säästvat kasutamist avamere ja kolmandate riikide vetes. Rahvusvahelistele organisatsioonidele määruse (EÜ) nr 861/2006 alusel makstavat toetust tuleks jätkata EMKFi juhtimisel, järgides seejuures ühe fondi loogikat.
- (84) ÜKP sisemise juhtimise parandamiseks ja nõuandekomisjonide tõhusa töö tagamiseks on vajalik, et nõuandekomisjonidele tagataks piisav ning pidev rahastamine, et neil oleks võimalik täita tõhusalt oma nõuandvat rolli ÜKP raames. Ühe fondi loogika kohaselt tuleks määruse (EÜ) nr 861/2006 alusel piirkondlikele nõuandekomisjonidele antav toetus asendada EMKFi raames makstava toetusega nõuandekomisjonidele.
- (85) Tehnilise abina peaks EMKF soodustama rakenduskava rakendamist, muu hulgas edendades lihtsa ja läbipaistva rakendamise saavutamiseks uuenduslikke lähenemisviise ja tavadid. Tehniline abi peaks hõlmama ka kalanduse kohalike tegevusrühmade Euroopa võrgustiku loomist, mille eesmärk on suurendada suutlikkust, jagada teavet, vahetada kogemusi ja toetada koostööd kohalike partnerluste vahel.
- (86) Tõhusa partnerluse ja liidu abi nõuetekohase edendamise huvides tuleks ette näha sätted võimalikult ulatusliku teabe kohta liidu abist ja selle avalikustamise kohta. Selle teabe ja avalikustamisega seotud aspektide eest ning komisjonile võetud meetmetest teatamise eest peaksid vastutama abi andmist korraldavad asutused.
- (87) Käesoleva määruse alusel rahastatavate toimingute puhul – nii otsese eelarve täitmisel kui ka eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega – on vajalik tagada liidu finantshuvide kaitse, kohaldades nõuetekohaselt huvide kaitset käsitlevaid asjakohaseid õigusakte, ning samuti tagada, et liikmesriigid ja komisjon korraldavad asjakohaseid kontrole.
- (88) Määruses (EL) nr 1380/2013 osutatud ÜKP eritingimustega tegelemiseks ja ÜKP eeskirjade järgimisele kaasaaitamiseks tuleks kehtestada määruses (EL) nr 1303/2013 sätestatud maksetähtaja edasilükkamise eeskirjade lisasätted. Kui liikmesriik või käitaja ei ole täitnud oma ÜKP kohustusi või kui komisjonil on tõendeid, mis viitavad ÜKP eeskirjade eiramisele, peaks komisjonil olema ettevaatusabinõuna õigus maksetähtaegu edasi lükata.
- (89) Lisaks maksetähtaegade edasilükkamise võimalusele ja selleks, et vältida ilmset riski maksta välja rahastamiskõlbatuid kulusid, peaks komisjonil olema õigus peatada maksed, mis on seotud ÜKP eeskirjade tõsise eiramisega liikmesriikide poolt.
- (90) Rakenduskava üle tuleks teostada seiret ning seda hinnata, et parandada selle kvaliteeti ja näidata selle saavutusi. Komisjon peaks kehtestama ühise seire- ja hindamissüsteemi raamistiku, millega muu hulgas tagatakse asjakohase teabe (sh liikmesriikidelt pärinev teave) õigeaegne kättesaadavus. Sellega seoses tuleks määrata kindlaks näitajate loetelu ning komisjon peaks erieesmärkidega seoses hindama EMKFi poliitika mõju.
- (91) Vastutust rakenduskava rakendamise seire eest peaksid jagama korraldusasutus ja selleks eesmärgiks loodud seirekomisjon. Selleks tuleks korraldusasutuse ja seirekomisjoni vastavaid kohustusi täpsustada. Rakenduskava seire peaks hõlmama komisjonile saadetava iga-aastase rakendamise aruande koostamist.
- (92) Rahastamisvõimalusi ja projekti toetusesaajaid käsitleva teabe kättesaadavuse ja läbipaistvuse suurendamise eesmärgil peaks igas liikmesriigis olema üks veebisait või veebiportaal, mille kaudu antakse teavet kõikide rakenduskavade kohta, sealhulgas loetelud toimingutest, mida iga rakenduskava raames toetatakse. Kõikide liikmesriikide selleteemalised veebisaidid peaksid olema kättesaadavad ka üheltainsalt ametlikult liidu veebisaidilt, et lihtsustada eri liikmesriikide kodanikele juurdepääsu kõikide liikmesriikide avaldatud andmetele. See teave peaks laiemale avalikkusele ja ennekõike liidu maksumaksjatele andma mõistliku, mõõdetava ja konkreetse arusaama sellest, kuidas liidu rahastamist EMKFi raames kasutatakse. Lisaks sellele eesmärgile peaks asjaomaste andmete avaldamine täiendavalt tutvustama liidu rahastamise taotlemise võimalust. Ilma, et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ⁽¹⁾ kohaldamist, võib selline avaldamine kooskõlas siseriikliku õigusega hõlmata eraisikute nimesid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

- (93) Selleks et täiendada või muuta käesoleva määruse teatavate vähemolulisi osi, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte järgmise kohta: ajavahemiku ning asjakohase ajavahemiku algus- või lõpukuupäevade kindlaksmääramine seoses vastuvõetavuse kriteeriumidega; kõikide rahaliste vahendite soovitusliku jaotuse protsendimäära kohandamine vastavalt otsese eelarve täitmise eesmärkidele; hügieeni, tervise ja ohutusega seotud investeeringute ning töötingimustega seotud investeeringute, pardal oleva või isikliku varustuse puhul rahastamiskõlblike toimingute ja kulude kindlaksmääramine; rahastamiskõlblike kulude kindlaksmääramine seoses merekeskkonna bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitsmise ja taastamise meetmega säästva püügitegevuse raamistik; rahastamiskõlblike kulude kindlaksmääramine varustusse või kalalaevadesse tehtavate investeeringute toetamiseks, mille eesmärk on vähendada saasteainete või kasvuhoonegaaside heiteid ja suurendada kalalaevade energiatõhusust; äärepoolseimate piirkondade spetsiifilistest tingimustest tingitud lisakulude arvutamiskriteeriumide määratlemine; selliste liikmesriikidepoolse eeskirjade eiramisjuhtude kindlaksmääramine, mis võivad põhjustada maksetähtaegade edasilükkamist või peatamist; kohaldatavate finantskorrektsioonide taseme kindlaksmääramise kriteeriumide ja kindla määra või ekstrapoleeritud rahaliste korrektsoonide kohaldamise kriteeriumide kehtestamine; ühise seire ja hindamise süsteemi sisu ja struktuuri kindlaksmääramine.
- (94) Selleks et hõlbustada sujuvat üleminekut määruses (EÜ) nr 1198/2006 sätestatud kavalt käesoleva määrusega kehtestatud kavale, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte üleminekusätete kehtestamise kohta.
- (95) Käesoleva määruse alusel delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel on eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (96) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised, esitamaks iga-aastase ühise halduse raames võetavateks kohustusteks olemasolevate üldvahendite jaotuse liikmesriikide kaupa; kiitmaks heaks rakenduskavad ja nende muudatused; kiitmaks heaks andmekogumise riiklikud kavad; võtmaks vastu iga-aastased töökavad komisjoni algatatud tehnilise abi kohta; sedastamaks, et on tõendeid selle kohta, et liikmesriik on rikkunud tõsiselt oma ÜKPga ette nähtud kohustusi; sedastamaks, et liikmesriik ei ole täitnud oma ÜKP kohustusi ning peatamaks kõik rakenduskava vahemaksed või osa nendest; tegemaks finantskorrektsioone, tühistades kogu või osa liidu toetusest rakenduskavale. Komisjon peaks kõnealused rakendusaktid vastu võtma, kohaldamata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (97) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile samuti anda rakendamisolulised seoses rakenduskava elementide esitamisega; eeskirjadega rakenduskava heakskiitmise ning selle muudatuste esitamise ja heakskiitmise menetlusnormide, vormingute ja ajakavadega; VI jaotise I ja II peatüki kohase iga-aastase töökavaga; äärepoolseimate piirkondade hüvituskava struktuuriga; riigiabi osatähtsuse eri protsendipunktide kohaldamisega; mudeliga, mida liikmesriigid kasutavad finantsandmete esitamisel komisjonile; liidu prioriteetidega seotud näitajate kindlaksmääramisega; eeskirjadega liikmesriikide esitatava teabe, samuti andmevahetuse ja võimalike andmeallikate vahelise sünergia kohta; rakendamise aastaaruannete formaadi ja esitamisega ning aspektidega, mida tuleb kajastada eelhindamisaruannetes. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ning kõnealuste rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada kontrollimenetlust.
- (98) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile lisaks anda rakendamisolulised seoses liidu kontrollitegevuse ja õigus- ja haldusnormide täitmise tagamise tegelike prioriteetide vastuvõtmisega ja nendes tehtavate muudatuste täpse kirjeldamisega; korraldusasutuste antud andmete esitamiseks eeskirjade sätestamisega ning embleemi loomise ja standardvärvide määratluse toimingust ja juhenditest teavitamise ja avalikustamise meetmete tehniliste kirjeldustega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011. Kiirema ja lihtsama menetluse tagamiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (99) Kuna käesoleva määruse eesmärgi ei suuda liikmesriigid struktuuriprobleemide tõttu, millega puututi kokku kalandus-, vesiviljelus- ja merendussektorite väljaarendamisel, ning samuti liikmesriikide piiratud finantsvahendite tõttu piisavalt saavutada, küll aga saab neid rakenduskavade raames rahastatavate toimingute ulatuse ja mõju tõttu asjakohastele prioriteetidele keskenduva mitmeaastase rahalise toetuse tagamisega paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (100) Käesoleva määrusega sätestatud toetuskava asendab määruses (EÜ) nr 2328/2003, määruses (EÜ) nr 861/2006, määruses (EÜ) nr 1198/2006, määruses (EÜ) nr 791/2007, määruses (EL) nr 1255/2011 ja määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 103 sätestatud toetuskavasid. Seetõttu tuleks nimetatud määrused ja nimetatud säte alates 1. jaanuarist 2014 kehtetuks tunnistada. Käesolev määrus ei peaks aga mõjutama sellise abi jätkamist või muutmist, mille komisjon on kiitnud heaks määruse (EÜ) nr 1198/2006 alusel või mis tahes muude õigusaktide alusel, mida kohaldatakse sellise abi suhtes 31. detsembril 2013. aastal.
- (101) On asjakohane viia käesoleva määruse kohaldamisala vastavusse nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1303/2013 kohaldamisajaga. Seepärast tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2014,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Määruses sätestatakse liidu finantsmeetmed, et viia ellu:

- a) ühist kalanduspoliitikat (ÜKP),
- b) mereõigusega seotud asjakohaseid meetmeid,
- c) kalandus- ja vesiviljeluspiirkondade ja sisevete kalapüügi säästvat arengut ning
- d) integreeritud merenduspoliitikat (IMP).

Artikkel 2

Geografiline kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse liidu territooriumil elluviidavate toimingute suhtes, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 3

Mõisted

1. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist, kasutatakse käesolevas määruses mõisteid, millele on osutatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, määruse (EL) nr 1379/2013 artiklis 5 ja määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 4 ning määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 2.
2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - 1) „ühine teabejagamiskeskond” (CISE) – detsentraliseeritud ülesehitusega süsteemide võrgustik, mis on loodud kasutajate vahel teabe vahetamiseks eesmärgiga suurendada teadlikkust merel toimuvast tegevusest;
 - 2) „sektoriülene tegevus” – ELi toimimise lepingus viidatud algatused, mis on eri sektoritele ja/või sektoripoliitikatele vastastikku kasulikud ning mida ei ole võimalik täiel määral saavutada vastavate poliitikavaldkonna meetmete abil;
 - 3) „elektrooniline registreerimis- ja aruandlussüsteem (ERS)” – määruses (EÜ) nr 1224/2009 viidatud andmete elektroonilise registreerimise ja aruandluse süsteem;
 - 4) „Euroopa merevaatlus- ja andmevõrk” – võrk, millega integreeritakse asjakohased riigisisised merevaatlus- ja andmekavad ühtseks ning juurdepääsetavaks Euroopa ressursiks;
 - 5) „kalandus- ja vesiviljeluspiirkond” – mere-, jõe- või järvekaldaga, sealhulgas tiikide või valgalaga piirkond, kus märkimisväärne osa tööhõivest on seotud kalanduse või vesiviljelusega ning mis on geograafilises, majanduslikus ja sotsiaalses mõttes funktsionaalselt terviklik ning mille liikmesriik on sellisena määratlenud;

- 6) „kalur” – liikmesriigi tunnustatud isik, kes tegeleb töönduspüügiga;
- 7) „kalapüük sisevetel” – laevade või muude, sealhulgas jääpüügiks mõeldud seadmetega püügitegevus sisevetel töönduslikul eesmärgil;
- 8) „rannikuala tervikmajandamine” – strateegiad ja meetmed, mida on näiteks kirjeldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus 2002/413/EÜ ⁽¹⁾ Euroopa rannikualade integreeritud majandamise strateegia elluviimiseks;
- 9) „merenduse integreeritud juhtimine” – ookeane, meresid ja rannikupiirkondi mõjutavate kõigi sektoripoliitikate koordineeritud juhtimine liidu tasandil;
- 10) „integreeritud merenduspoliitika” või „IMP” – liidu poliitika, mille eesmärk on soodustada koordineeritud ja ühtset otsustamist, et maksimeerida säästvat arengut, majanduskasvu ja sotsiaalset ühtekuuluvust liikmesriikides, ning eelkõige liidu rannikualadel, saartel ja äärepoolseimates piirkondades ning ka merendussektorites ühtse merenduspoliitika ja asjakohase rahvusvahelise koostöö kaudu;
- 11) „integreeritud mereseire” – liidu algatus, mille eesmärk on sektori- ja piiriülese teabevahetuse ning koostöö kaudu suurendada Euroopa merede seire tõhusust ja mõjusust;
- 12) „mereruumi planeerimine” – protsess, milles asjakohased liikmesriigi ametiasutused analüüsivad ja korraldavad inimtegevust merepiirkondades, et saavutada ökoloogilised, majanduslikud ja sotsiaalsed eesmärgid;
- 13) „meede” – toimingute kogum;
- 14) „väikesemahuline rannapüük” – kalapüük kalalaevadega, mille üldpikkus on alla 12 meetri ja mis ei kasuta veetavaid püügivahendeid, mis on loetletud komisjoni määruse (EÜ) nr 26/2004 ⁽²⁾ I lisa tabelis 3;
- 15) „sisevetel tegutsevad kalalaevad” – laevad, mis tegelevad sisevetel töönduspüügiga ja mis ei ole kantud liidu kalalaevastiku registrisse.

II JAOTIS

ÜLDRAAMISTIK

I PEATÜKK

Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi loomine ja eesmärgid

Artikkel 4

Loomine

Käesolevaga luuakse Euroopa Merendus- ja Kalandusfond (EMKF).

Artikkel 5

Eesmärgid

EMKF aitab kaasa järgmiste eesmärkide saavutamisele:

- a) konkurentsivõimelise, keskkonnasäästliku, majanduslikult elujõulise ja sotsiaalselt vastutustundliku kalanduse ja vesiviljeluse edendamine;
- b) ÜKP elluviimise soodustamine;
- c) kalandus- ja vesiviljeluspiirkondade tasakaalustatud ja kaasava territoriaalse arengu edendamine;
- d) liidu IMP arendamise ja rakendamise soodustamine ühtekuuluvuspoliitikat ning ÜKP täiendaval viisil.

Nimetatud eesmärkide taotlemine ei too kaasa püügivõimsuste suurenemist.

Artikkel 6

Liidu prioriteedid

EMKF annab oma panuse, et viia ellu strateegiat „Euroopa 2020” ning ÜKP-d. Selles järgitakse järgmisi liidu prioriteete kalanduse, vesiviljeluse ja nendega seotud tegevuste säästva arengu valdkonnas, mis kajastuvad määruses (EL) nr 1303/2013 osutatud strateegilise raamistiku asjaomastes valdkondlikes eesmärkides:

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2002. aasta soovitus 2002/413/EÜ rannikualade integreeritud haldamise kohta Euroopas (EÜT L 148, 6.6.2002, lk 24).

⁽²⁾ Komisjoni 30. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 26/2004 ühenduse kalalaevastiku registri kohta (ELT L 5, 9.1.2004, lk 25).

- 1) Keskkonnasäästliku, ressursitõhusa, uuendusliku, konkurentsivõimelise ja teadmistel põhineva kalanduse edendamine järgmiste eesmärkide taotlemise kaudu:
 - a) kalanduse mõju vähendamine merekeskkonnale, sealhulgas soovimatu püügi vältimine ja vähendamine nii palju kui võimalik;
 - b) veeorganismide mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitsmine ja taastamine;
 - c) püügivõimsuse ja olemasolevate püügivõimaluste vahel tasakaalu tagamine;
 - d) kalandusettevõtete, sealhulgas väikesemahulise rannikupüügilaevastiku konkurentsivõime ja elujõulisuse suurendamine ning ohutuse ja töötingimuste parandamine;
 - e) tehnoloogilise arengu, innovatsiooni, sealhulgas energiatõhususe suurendamise ja teadmiste edasiandmise tõhustamise toetamine;
 - f) kutsealase koolituse, uute kutseoskuste ja elukestva õppe arendamine.
- 2) Keskkonnasäästliku, ressursitõhusa, uuendusliku, konkurentsivõimelise ja teadmistel põhineva vesiviljeluse soodustamine järgmiste eesmärkide taotlemise kaudu:
 - a) tehnoloogilise arengu, innovatsiooni ja teadmiste edasiandmise tõhustamise toetamine;
 - b) vesiviljelusega seotud ettevõtete, eelkõige VKEd, konkurentsivõime ja elujõulisuse tugevdamine, sealhulgas ohutuse ja töötingimuste parandamine;
 - c) veeorganismide mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitsmine ja taastamine ning vesiviljelusega seotud ökosüsteemide arvukuse suurendamine ja ressursitõhusa vesiviljeluse edendamine;
 - d) kõrge keskkonnakaitse tasemega vesiviljeluse ning loomatervise ja loomade heaolu ning rahvatervise ja turvalisuse edendamine;
 - e) kutsealase koolituse, uute kutseoskuste ja elukestva õppe arendamine.
- 3) ÜKP elluviimise soodustamine järgmiste eesmärkide taotlemise kaudu:
 - a) teaduslike teadmiste parandamine ja nendega varustamine, nagu ka andmete kogumise ja haldamise parandamine;
 - b) seire, kontrolli ja õigus- ja haldusnormide täitmise tagamise toetamine, suurendades sealjuures institutsioonilist suutlikkust ja avaliku halduse tulemuslikkust täiendavat halduskoormust tekitamata.
- 4) Tööhõive ja territoriaalse ühtekuuluvuse suurendamine järgmiste eesmärkide taotlemise kaudu: majanduskasvu, sotsiaalse kaasatuse, töökohtade loomise edendamine ning tööalase konkurentsivõime ja tööjõu liikuvuse toetamine ranniku- ja siseveekogukondades, mis sõltuvad kalapüügist ja vesiviljelusest, sealhulgas tegevuse mitmekesistamine kalanduses ja selle laiendamine meremajanduse muudesse sektoritesse.
- 5) Turustuse ja töötlemise soodustamine järgmiste eesmärkide taotlemise kaudu:
 - a) kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu parem korraldus;
 - b) investeeringute soodustamine töötlemis- ja turustussektoris.
- 6) IMP elluviimise soodustamine.

II PEATÜKK

Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega ja eelarve otsene täitmine

Artikkel 7

Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega ja eelarve otsene täitmine

1. V jaotisega hõlmatud meetmeid rahastatakse EMKFist kooskõlas liidu ja liikmesriikide koostöös toimuva eelarve täitmise põhimõttega ning määruses (EL) nr 1303/2013 sätestatud ühiste eeskirjadega.
2. VI jaotisega hõlmatud meetmeid rahastatakse EMKFist kooskõlas eelarve otsese täitmise põhimõttega.

III PEATÜKK

Abi üldpõhimõtted eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega

Artikkel 8

Riigiabi

1. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse liikmesriikide poolt kalandus- ja vesiviljelus-sektori ettevõtjatele antava abi suhtes ELi toimimise lepingu artikleid 107, 108 ja 109.
2. ELi toimimise lepingu artikleid 107, 108 ja 109 ei kohaldata siiski liikmesriikide maksete suhtes, mida tehakse ELi toimimise lepingu artikli 42 reguleerimisalas kooskõlas käesoleva määrusega.
3. Riigisiseseid sätteid, mille alusel kehtestatakse riiklik rahastamine, mis läheb kaugemale käesoleva määruse lõikes 2 osutatud makseid käsitlevatest sätetest, käsitatakse tervikuna lõike 1 alusel.
4. Komisjon võib ELi toimimise lepingu I lisas loetletud kalapüügi- ja vesiviljelustoodete puhul, mille suhtes kohalda-takse ELi toimimise lepingu artikleid 107, 108 ja 109, kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 108 lubada ELi toimimise lepingu artiklis 349 osutatud äärepoolseimate piirkondade eraldatusest, saarelisest asendist ja äärepoolseimast asukohast tulenevate eriliste piirangute leevendamiseks tegevusabi andmist nimetatud piirkondades kalapüügi- ja vesiviljelustoodete tootmis-, töötlemis- ja turustamisettevõtetes.

Artikkel 9

Konkreetsed eeltingimused

EMKFi suhtes kohaldatakse IV lisas viidatud konkreetseid eeltingimusi.

IV PEATÜKK

Taotluste vastuvõetavus ja rahastamiskõlbmatud toimingud

Artikkel 10

Taotluste vastuvõetavus

1. Käitajate esitatud taotlused EMKFist toetuse saamiseks ei ole käesoleva artikli lõike 4 kohaselt kindlaks määratud ajavahemikuks vastuvõetavad, kui pädev asutus on teinud kindlaks, et asjaomane käitaja:
 - a) on nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 ⁽¹⁾ artikli 42 või määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 90 lõike 1 kohaselt pannud toime tõsise õigusrikkumise;
 - b) on olnud seotud selliste laevade käitamise, haldamise või omamisega, mis on kantud määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 40 lõikes 3 sätestatud ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade liidu nimekirja, või selliste riikide lipu all sõitvate laevade käitamise, haldamise või omamisega, mis on arvatud koostööd mittetegevate kolmandate riikide hulka, nagu on sätestatud sama määruse artiklis 33;
 - c) on toime pannud ÜKP õigusnormide tõsise rikkumise, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt vastu võetud muudes seadusandlikes aktides, või
 - d) on toime pannud mõne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/99/EÜ ⁽²⁾ artiklites 3 ja 4 sätestatud õigusrikkumise, kui toetusetaotlus esitatakse käesoleva määruse V jaotise II peatüki kohaselt.
2. Toetusesaaja täidab lõike 1 punktides a–d osutatud tingimusi ka pärast taotluse esitamist ning kogu toiminguteostamise aja jooksul ja viie aasta jooksul pärast nimetatud toetusesaajale viimase makse tegemist.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/99/EÜ keskkonna kaitsmise kohta kriminaalõiguse kaudu (ELT L 328, 6.12.2008, lk 28).

3. Sellise käitaja esitatud taotlus, kelle puhul pädev asutus on kindlaks teinud, et ta on toime pannud Euroopa ühenduste finantshuvide kaitset käsitleva konventsiooni⁽¹⁾ artiklis 1 määratletud pettuse seoses Euroopa Kalandusfondi (EKF) või EMKFIGa, ei ole käesoleva artikli lõike 4 kohaselt kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul vastuvõetav.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte järgmise kohta:

a) käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 osutatud ajavahemiku kindlaksmääramine, mille pikkus on proportsionaalne raske õigusrikkumise, süüteo või pettuse olemuse, raskusastme, kestuse ja korduvusega ning mis on vähemalt üks aasta;

b) käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 osutatud ajavahemiku algus- või lõpukuupäevad.

5. Liikmesriigid nõuavad, et EMKFile taotlusi esitavad käitajad esitaksid korraldusasutusele allkirjastatud avalduse, milles kinnitavad, et nad järgivad käesoleva artikli lõikes 1 loetletud kriteeriume ega ole EKFi või EMKFi suhtes pannud toime käesoleva artikli lõikes 3 osutatud pettust. Liikmesriigid kontrollivad enne toimingule heakskiidu andmist avalduse tõele vastavust, tuginedes määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 93 osutatud riiklikus õigusrikkumiste registris kättesaadavale teabele või muudele kättesaadavatele andmetele.

Esimese lõigu kohaldamisel edastab liikmesriik teise liikmesriigi taotlusel määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 93 osutatud riiklikus õigusrikkumiste registris sisalduva teabe.

Artikkel 11

Rahastamiskõlbmatud toimingud

Järgmised toimingud ei ole EMKFist toetuse saamiseks rahastamiskõlblikud:

a) laeva püügivõimsust suurendavad toimingud või seadmed, mis suurendavad laeva võimekust leida kala;

b) uute kalalaevade ehitus või import;

c) püügitegevuse ajutine või alaline peatamine, kui käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti;

d) uurimuslik kalapüük;

e) ettevõtte omandi üleminek;

f) varude otsene taasasustamine, välja arvatud juhul, kui see on liidu õigusaktis selgesõnaliselt ette nähtud looduskaitsemeetmena või kui tegemist on eksperimentaalse taasasustamisega.

III JAOTIS

FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 12

Eelarve täitmine

1. Käesoleva määruse V jaotise kohaselt EMKFile eraldatavat liidu eelarvet täidetakse koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raamistikus vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artiklile 4.

2. Komisjon täidab käesoleva määruse VI jaotise kohaselt EMKFile eraldatavat liidu eelarvet otse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾ artikli 58 lõike 1 punktiga a.

3. Otsese eelarve täitmise raames eelarve kulukohustuse osaline või tervikuna tühistamine komisjoni poolt peab olema, kui see on asjakohane, kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 ja käesoleva määruse artikliga 123.

⁽¹⁾ Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel koostatud Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon (EÜT C 316, 27.11.1995, lk 49).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

4. Kohaldatakse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklitega 30 ja 53.

Artikkel 13

Eelarvevahendid eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega

1. EMKFist aastateks 2014 - 2020 võetavate kulukohustuste tarvis olevad rahalised vahendid, mis on eraldatud meetmeteks eelarve täitmise raames koostöös liikmesriikidega on 5 749 331 600 eurot jooksevhindades kooskõlas II lisas sätestatud iga-aastase jaotusega.
2. Lõikes 1 nimetatud eelarvevahenditest eraldatakse 4 340 800 000 eurot kalanduse, vesiviljeluse ning kalanduspiirkondade säästvaks arenguks, turustuse ja töötlemisega seotud meetmeteks ning liikmesriikide algatusel antavaks tehniliseks abiks V jaotise I, II, III, IV ja VII peatüki alusel, välja arvatud artikkel 67.
3. Lõikes 1 nimetatud eelarvevahenditest eraldatakse 580 000 000 eurot artiklis 76 osutatud kontrolli- ja täitmise meetmetele.
4. Lõikes 1 nimetatud eelarvevahenditest eraldatakse 520 000 000 eurot artiklis 77 osutatud andmekogumismetmetele.
5. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse V jaotise V peatüki kohaselt äärepoolseimatele piirkondadele kompensatsiooniks 192 500 000 eurot. See kompensatsioon ei ületa aasta lõikes:
 - a) 6 450 000 eurot Assooride ja Madeira puhul;
 - b) 8 700 000 eurot Kanaari saarte puhul;
 - c) 12 350 000 eurot ELi toimimise lepingu artiklis 349 osutatud Prantsuse äärepoolseimate piirkondade puhul.
6. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse 44 976 000 eurot artiklis 67 osutatud ladustamisabile.
7. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse V jaotise VIII peatükis osutatud IMP meetmetele 71 055 600 eurot.
8. Liikmesriikidel on võimalus kasutada lõigetes 3 ja 4 osutatud vahendeid vaheldumisi.

Artikkel 14

Eelarvevahendid otsesel eelarve täitmisel

1. EMKFist eraldatakse otsese eelarve täitmise kohastele meetmetele, mida on täpsustatud VI jaotise I kuni III peatükis, aastateks 2014-2020 647 275 400 eurot jooksevhindades.
2. VI jaotise I ja II peatüki puhul on rahaliste vahendite soovituslik jaotus artiklites 82 ja 85 sätestatud üldeesmärkide vahel esitatud III lisas.
3. Komisjon võib lõikes 2 osutatud soovituslikest protsendimääradest kõrvale kalduda, kuid mitte rohkem kui 5 % rahastamispaketi väärtusest iga üksikjuhtumi korral.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte III lisas sätestatud soovituslike protsendimäärade kohandamiseks.

Artikkel 15

Vahehindamine

Komisjon vaatab läbi VI jaotise I ja II peatüki rakendamise, sealhulgas III lisas esitatud rahaliste vahendite soovitusliku jaotuse kohandamise vajaduse ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 30. juuniks 2017 vahehindamise aruande saavutatud tulemuste ning EMKFi kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete aspektide kohta.

Artikkel 16

Finantsjaotus eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega

1. Artikli 13 lõigetes 2 - 7 osutatud liikmesriikide kulukohustusteks saadaolevad vahendid ajavahemikuks 2014 - 2020, mis on sätestatud II lisa tabelis, määratakse kindlaks järgmiste objektiivsete kriteeriumide alusel:

- a) V jaotise puhul, välja arvatud artiklid 76 ja 77:
- i) tööhõive tase kalanduse ning magevee- ja merevesiviljeluse sektoris, sealhulgas seonduvas töötlemissektoris,
 - ii) tootmise tase kalanduse ning magevee- ja merevesiviljeluse sektoris, sealhulgas seonduvas töötlemissektoris, ning
 - iii) väikesemahuliseks rannapüügiks kasutatavate laevade osakaal kalalaevastikus;
- b) artiklite 76 ja 77 puhul:
- i) asjaomase liikmesriigi kontrolliülesannete ulatus, võttes arvesse riikliku kalalaevastiku ja kontrollitava merepiirkonna suurust, lossimiste mahtu ja kolmandatest riikidest pärit impordi väärtust;
 - ii) liikmesriigi käsutuses olevad kontrolliressursid võrrelduna kontrolliülesannete ulatusega, kusjuures käsutuses olevad vahendid määratakse kindlaks merel tehtavate kontrollide ja lossimiste inspekteerimiste arvu arvesse võttes;
 - iii) asjaomase liikmesriigi andmekogumisega seotud ülesannete ulatus, võttes arvesse riikliku kalalaevastiku suurust, lossimiste ja vesiviljelustootmise mahtu, teaduslike mereseiretegevuste hulka ning nende uuringute arvu, milles liikmesriik osaleb, ning
 - iv) olemasolevad andmekogumisressursid võrreldes liikmesriigi andmekogumisega seotud ülesannete ulatusega, kusjuures kättesaadavad vahendid määratakse kindlaks andmekogumise riikliku proovivõtu programmi rakendamiseks vajalikku inimressurssi ja tehnilisi vahendeid arvesse võttes;
- c) kõigi meetmete puhul võetakse arvesse rahaliste vahendite varasemat jaotust kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1198/2006 ja varasemat kasutust kooskõlas määrusega (EÜ) nr 861/2006.
2. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse iga-aastane koguvahendite jaotus liikmesriikide lõikes.

IV JAOTIS

PROGRAMMITÖÖ

I PEATÜKK

Koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise korras rahastatavate meetmetega seotud programmitöö

Artikkel 17

Rakenduskavade ettevalmistamine

1. Kõik liikmesriigid koostavad ühe rakenduskava, et rakendada EMKFist kaasrahastatavaid artiklis 6 sätestatud liidu prioriteete.
2. Liikmesriigid kehtestavad rakenduskavad tihedas koostöös määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 5 osutatud partneritega.
3. Artikli 18 lõike 1 punktis o osutatud rakenduskava osa kohta võtab komisjon 31. maiks 2014 vastu rakendusaktid, milles sätestab liidu tegelikud prioriteedid õigusnormide täitmise tagamise ja kontrollipoliitika valdkonnas. Rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 2 osutatud nõuandmenetlusega.

Artikkel 18

Rakenduskava sisu

1. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 27 nimetatud koostisosadele peab rakenduskava sisaldama järgmist:
- a) olukorra analüüs, tuues välja tugevad ja nõrgad küljed, võimalused ja ohud, ning kavaga hõlmatud geograafilisel alal, sealhulgas vajaduse korral merebasseinides käsitlemist vajavate vajaduste kindlaksmääramine.

Analüüsi ülesehitus lähtub käesoleva määruse artiklis 6 sätestatud liidu asjaomastest prioriteetidest ning on vajaduse korral kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 34 osutatud vesiviljelust käsitleva mitmeaastase riikliku

strateegiakavaga ning edusammudega hea keskkonnaseisundi saavutamisel direktiivi 2008/56/EÜ artiklis 5 osutatud merestrateegia väljatöötamise ja rakendamise abil. Töökohtade, keskkonna, kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise ning innovatsiooni edendamise seotud erivajadusi hinnatakse seoses liidu prioriteetidega, et määrata kindlaks kõige asjakohasemad lahendused nende valdkondadega seotud iga prioriteedi tasandil;

- b) strateegia kirjeldus määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 27 tähenduses, milles näidatakse, et:
- i) kõikide kavas sisalduvate liidu prioriteetide jaoks on seatud asjakohased eesmärgid, mis põhinevad käesoleva määruse artiklis 109 osutatud ühistel näitajatel;
 - ii) asjakohaste põhimeetmete valik on otseselt seotud kõikide kavasse valitud liidu prioriteetidega, võttes arvesse eelhindamisel tehtud järeldusi ja käesoleva lõike punktis a osutatud analüüsi. Käesoleva määruse artikli 34 alusel püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks võetavate meetmete osas peab selline kirjeldus sisaldama püügivõimsuse vähendamise eesmärgi ja selleks võetavaid meetmeid kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 22. Samuti tuleb lisada käesoleva määruse artiklite 33 ja 34 alusel makstava kompensatsiooni arvutamiseks kasutatud meetodi kirjeldus;
 - iii) kavas sisalduvad liidu prioriteetidele eraldatavad rahalised vahendid on põhjendatavad ning seatud eesmärkide saavutamiseks piisavad;
- c) vajaduse korral nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ⁽¹⁾ loodud Natura 2000 alade erivajadused ja programmi panus kalavarude taastamise alade ühtse võrgustiku rajamisse vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 8;
- d) käesoleva määruse artiklis 9 ja IV lisas osutatud konkreetsete eeltingimuste hinnang ning vajaduse korral määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 19 lõikes 2 osutatud meetmed;
- e) tulemusraamistiku kirjeldus määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 22 ja II lisa tähenduses;
- f) liidu prioriteetide kohaselt valitud ja korraldatud meetmete loetelu;
- g) V jaotise III peatüki kohaste kalandus- ja vesiviljeluspiirkondade valiku kriteeriumide loetelu;
- h) kogukondlikult juhitavate kohalike arengustrateegiate valikukriteeriumide loetelu kooskõlas V jaotise III peatükiga;
- i) väikesemahulise rannapüügi arengu, konkurentsivõime ja jätkusuutlikkuse tegevuskava liikmesriikide puhul, kus väikesemahuliseks rannapüügiks kasutatavate kalalaevade arv ulatub üle 1 000;
- j) määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 56 osutatud hindamisnõuded ja hindamiskava ning kindlakstehtud vajaduste käsitlemiseks võetavad meetmed;
- k) rahastamiskava, mis tuleb koostada määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 20 arvesse võttes ning kooskõlas käesoleva määruse artikli 16 lõikes 2 viidatud komisjoni rakendusaktiga ning mis sisaldab järgmist:
- i) tabel, milles näidatakse igaks aastaks planeeritud EMKFi kogupanus;
 - ii) tabel, milles näidatakse kohaldatavad EMKFi vahendid ja kaasrahastamismäär seoses käesoleva määruse artiklis 6 sätestatud liidu prioriteetide eesmärkidega ning tehniline abi; erandina käesoleva määruse artikli 94 lõikes 2 sätestatud üldnormist näidatakse tabelis, kui see on asjakohane, eraldi EMKFi vahendid ja kaasrahastamismäärad, mida kohaldatakse toetuse suhtes, millele osutatakse käesoleva määruse artiklites 33, 34, artikli 41 lõikes 2, artiklites 67 ja 70, artikli 76 lõike 2 punktides a–d ja f–l, artikli 76 lõike 2 punktis e ja artiklis 77;
- l) teave vastastikuse täiendavuse ja koordineerimise kohta Euroopa Sotsiaalfondi vahendite ja muude asjakohaste liidu ja riiklike rahastamisvahenditega;
- m) rakendamiskava rakendamiskord, sealhulgas:

⁽¹⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

- i) määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 123 viidatud asutuste kindlaksmääramine ning teabe eesmärgil juhtimis- ja kontrollisüsteemi kokkuvõtlik kirjeldus;
 - ii) kalanduse kohalike algatusrühmade, korraldusasutuse või määratud asutuste vastavate rollide täpne kirjeldus kogukondlikult juhitava kohaliku arengu strateegiaga seotud kõikide rakendamisülesannete osas;
 - iii) seire- ja hindamismenetluste kirjeldus, samuti seirekomisjoni üldkoosseis, millele on osutatud määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 48;
 - iv) sätted kindlustamaks, et kava avalikustatakse kooskõlas käesoleva määruse artikliga 119;
- n) määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 5 osutatud partnerite loetelu ja partneritega konsulteerimise tulemused;
- o) seoses eesmärgiga suurendada eeskirjadele vastavust artikli 6 lõike 3 punktis b osutatud kontrollide kaudu ning kooskõlas tegelike prioriteetidega, mis komisjon on kinnitanud vastavalt artikli 17 lõikele 3:
- i) kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise süsteemi rakendavate asutuste loetelu ning nende kalandusala kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise jaoks olemasolevate inim- ja finantsressursside ning olemasoleva olulisema varustuse lühikirjeldus, eelkõige laevade, lennukite ja helikopterite arv;
 - ii) rakendatavate kontrollimeetmete üldeesmärgid, kasutades ühiseid näitajaid, mis kehtestatakse kooskõlas artikliga 109;
 - iii) erieesmärgid, mis tuleb saavutada kooskõlas artiklis 6 sätestatud liidu prioriteetidega ning üksikasjalik teave tegevuse kategooriate kaupa kogu programmitöö perioodi kestuse jooksul;
- p) seoses kalavarude säästva majandamise kohta andmete kogumise eesmärgiga, millele on osutatud artikli 6 lõike 3 punktis a, ning kooskõlas määruse (EÜ) nr 199/2008 artiklis 3 osutatud liidu mitmeaastase programmiga:
- i) andmekogumise kirjeldus kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 25 lõikega 1;
 - ii) andmesäilitusmeetodite, -halduse ja -kasutuse kirjeldus;
 - iii) kogutud andmete usaldusväärse finants- ja haldusjuhtimise saavutamise suutlikkuse kirjeldus.

Punktis p osutatud rakenduskava seda osa täiendatakse kooskõlas käesoleva määruse artikliga 21.

2. Rakenduskava sisaldab määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 67 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud lihtsustatud ja lisakulude ning saamata jäänud tulu arvutamise meetodeid kooskõlas käesoleva määruse artikliga 96 ja hüvitise arvutamise meetodit kooskõlas kriteeriumidega, mis on käesoleva määruse artikli 40 lõike 1, artiklite 53, 54 ja 55, artikli 56 lõike 1 punkti f ning artikli 67 kohaselt kõigi algatatud tegevuste kohta kindlaks tehtud. Vajaduse korral tuleks lisada ka teave kalanduse kohalikele algatusrühmadele käesoleva määruse artikli 62 kohaselt tehtud ettemaksete kohta.

3. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 kirjeldatud elementide esitusviisi kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 19

Rakenduskava heakskiitmine

1. Kui määruse (EL) nr 1303/2013 artiklist 29 ei tulene teisiti, võtab komisjon rakenduskava heakskiitmiseks vastu rakendusakti.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud rakendusaktide vastuvõtmiseks uurib komisjon, kas artikli 18 lõike 1 punkti b alapunktis ii osutatud meetmetega saaks tuvastatud liigse püügivõimsuse tõhusalt kõrvaldada.

Artikkel 20

Rakenduskava muutmine

1. Komisjon võtab rakenduskava muutmise heakskiitmiseks vastu rakendusakti.

2. Muutuvate kontrollivajadustega kohandamiseks võib komisjon iga kahe aasta järel võtta vastu rakendusakti, milles kirjeldatakse üksikasjalikult muudatusi artikli 17 lõikes 3 nimetatud õigusnormide täitmise tagamise ja kontrollipoliitikaga seotud liidu prioriteetides ning vastavaid rahastamiskõlblikke toiminguid, mida tuleb hakata käsitlema prioriteetsetena. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

3. Liikmesriigid võivad esitada oma rakenduskava muudatused, võttes arvesse käesoleva artikli lõikes 2 osutatud komisjoni rakendusaktides kehtestatud uusi prioriteete. Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega tuleb rakenduskava muudatused vastu võtta lihtsustatud menetluses kooskõlas artikli 22 lõikega 2.

Artikkel 21

Andmekogumise töökava

1. Käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punkti p kohaldamiseks esitavad liikmesriigid igal aastal määruse (EÜ) nr 199/2008 artikli 4 lõike 4 kohaselt enne sellele aastale eelneva aasta 31. oktoobrit, millest alates töökava tuleb kohaldada, komisjonile elektrooniliselt andmekogumise töökavad, välja arvatud juhul, kui olemasolev kava on endiselt kohaldatav, mille korral teavitavad nad sellest komisjoni. Nimetatud kavade sisu peab olema kooskõlas nimetatud määruse artikli 4 lõikega 2.

2. Komisjon kiidab rakendusaktiga lõikes 1 osutatud töökava heaks sellele aastale eelneva aasta 31. detsembriks, millest alates töökava tuleb kohaldada.

Artikkel 22

Menetlusnormid ja ajakavad

1. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, et sätestada menetlusnormid, vormingud ja ajakavad seoses järgmisega:

- a) rakenduskavade heakskiitmine;
- b) rakenduskavade muutmiseks esitatud ettepanekute esitamine ja heakskiitmine, sealhulgas nende jõustumine ning ettepanekute esitamise sagedus programmitöö perioodi jooksul;
- c) artikli 20 lõikes 3 viidatud muudatusettepanekute esitamine ja heakskiitmine;
- d) andmekogumise töökavade esitamine.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Menetlusi ja ajakavasid lihtsustatakse järgmistel juhtudel:

- a) rakenduskavade muutmine rahaliste vahendite ülekandmiseks, tingimusel et üle kantud rahalised vahendid ei ületa 10 % asjaomasele liidu prioriteedile eraldatud summast;
- b) rakenduskavade muutmine meetmete või asjakohaste toiminguliikide ning seonduva teabe ja näitajate kasutuselevõtmise või tühistamise osas;
- c) rakenduskavade muutmine meetmete kirjelduse, sealhulgas rahastamiskõlblikkuse tingimuste osas;
- d) artikli 20 lõikes 3 osutatud muudatused, samuti artikli 18 lõike 1 punktis n osutatud töökava osa edasine muutmine.

3. Lõiget 2 ei kohaldata artiklites 33 ja 34 ning artikli 41 lõikes 2 osutatud meetmete suhtes.

II PEATÜKK

Otse eelarve täitmise korras rahastatavate meetmetega seotud programmitöö

Artikkel 23

Iga-aastane töökava

1. VI jaotise rakendamiseks võtab komisjon rakendusaktidega vastu iga-aastased töökavad kooskõlas kõnealustes peatükkides sätestatud eesmärkidega. VI jaotise I ja II peatüki puhul võetakse need rakendusaktid vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Iga-aastane töökava sisaldab:

- a) rahastatavate tegevuste kirjeldus ja kõikide tegevuste taotletavad eesmärgid kooskõlas artiklis 82 ja 85 sätestatud eesmärkidega. Samuti sisaldab see märget igale tegevusele eraldatud summa kohta, rakendamise soovituslikku ajakava ning teavet rakendamise kohta;
- b) toetuste ja seonduvate meetmete peamised hindamiskriteeriumid, mis kehtestatakse selliselt, et tagada töökavas esitatud eesmärkide parim saavutamine, ning kaasrahastamise ülemmäär.

V JAOTIS

KOOSTÖÖS LIIKMESRIIKIDEGA TOIMUVA EELARVE TÄITMISE KORRAS RAHASTATAVAD MEETMED

I PEATÜKK

Kalanduse säästev areng

Artikkel 24

Erieesmärgid

Käesoleva peatüki kohase toetusega aidatakse kaasa artikli 6 lõikes 1 sätestatud liidu prioriteedi erieesmärkide saavutamisele.

Artikkel 25

Üldtingimused

1. Käesoleva peatüki alusel toetust saanud kalalaeva omanik ei tohi seda laeva üle anda väljapoole liitu vähemalt viie aasta jooksul alates toetusesaajale toetusmakse tegeliku tegemise kuupäevast. Kui laev antakse siiski kõnealuse ajavahemiku jooksul üle, peab liikmesriik toimingu jaoks alusetult makstud summad tagasi nõudma proportsionaalselt selle ajaga, mille puhul käesoleva lõike esimeses lauses sätestatud tingimus ei olnud täidetud.
2. Tegevuskulud ei ole rahastamiskõlblikud, välja arvatud juhul, kui see on käesolevas peatükis selgelt sätestatud.
3. EMKFi kogu rahaline toetus artiklites 33 ja 34 osutatud meetmetele ning artiklis 41 osutatud põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks ei tohi olla suurem järgmisest kahest ülemmäärast:
 - a) 6 000 000 eurot või
 - b) 15 % liikmesriigi poolt artikli 6 lõigetes 1, 2 ja 5 sätestatud liidu prioriteetidele eraldatud liidu rahalisest toetusest.
4. EMKFi kogu rahaline toetus artikli 29 lõikes 4 osutatud meetmetele ei tohi ületada 5 % liikmesriigile eraldatud liidu rahalisest toetusest.
5. Artikli 33 alusel kalalaevade omanikele antud rahaline toetus arvestatakse maha laeva omanikele sama laeva eest artikli 34 alusel antud toetusest.

Artikkel 26

Innovatsioon

1. Kalanduse valdkonnas innovatsiooni stimuleerimiseks võib EMKF toetada projekte, mille eesmärk on töötada välja või võtta kasutusele uusi või oluliselt parendatud tooteid ja varustust, uusi või parendatud protsesse ja tehnikaid ning uusi või parendatud juhtimis- ja korraldussüsteeme, sealhulgas töötlemise ja turustamise tasandil.
2. Käesoleva artikli alusel rahastatavaid toiminguid viib ellu liikmesriigi või liidu tunnustatud teadus- või tehnikaasutus või neid toiminguid viiakse ellu koostöös selle asutusega. See teadus- või tehnikaasutus valideerib selliste toimingute tulemusi.
3. Käesoleva artikli alusel rahastatavate toimingute tulemused peab liikmesriik kooskõlas artikliga 119 piisaval määral avalikustama.

*Artikkel 27***Nõuandeteenused**

1. Käitajate üldise tulemuslikkuse ja konkurentsivõime parandamiseks ning säästva kalanduse edendamiseks võib EMKF toetada:
 - a) teostatavusuuringuid ja nõuandeteenuseid, milles hinnatakse käesoleva peatüki alusel potentsiaalselt rahastamiskõlblike projektide elujõulisust;
 - b) keskkonnasäästlikkust käsitlevat kutsealast nõustamist, keskendudes püügitegevuse tõttu mere-, maismaa- ja mageveeökosüsteemidele avalduva negatiivse mõju piiramisele ja võimaluse korral kaotamisele;
 - c) äri- ja turustamisstrateegiaid käsitlevat kutsealast nõustamist.
2. Lõikes 1 osutatud teostatavusuuringuid, nõuandeteenuseid ja nõustamist pakuvad nõutava pädevusega teadus-, akadeemilised, kutse- või tehnikaasutused või majandusnõustamisega tegelevad üksused.
3. Lõikes 1 osutatud toetust antakse käitajatele ja kaluriorganisatsioonidele, sealhulgas tootjaorganisatsioonidele või avalik-õiguslikele asutustele.
4. Kui lõikes 1 osutatud toetus ei ole suurem kui 4 000 eurot, võib toetusesaaja valida kiirmenetluse teel.

*Artikkel 28***Teadlaste ja kalurite partnerlused**

1. Teadlaste ja kalurite vahel teadmiste edasiandmise soodustamiseks võib EMKF toetada:
 - a) võrgustikke, partnerluslepinguid ja ühinguid ühe või mitme sõltumatu teadusasutuse ja kalurite või ühe või mitme kaluriorganisatsiooni vahel, milles võivad osaleda tehnikaasutused;
 - b) punktis a osutatud võrgustike, partnerluslepingute või ühingute raames toimuvat tegevust.
2. Lõike 1 punktis b osutatud tegevus võib hõlmata andmete kogumist ja haldamist, uuringuid, katseprojekte, teadmiste ja uurimistulemuste levitamist, seminare ja parimaid tavasid.
3. Lõikes 1 osutatud toetust võib anda avalik-õiguslikele asutustele, kaluritele, kaluriorganisatsioonidele, kalanduse kohalikele algatusrühmadele ja valitsusvälistele organisatsioonidele.

*Artikkel 29***Inimkapitali, töökohtade loomise ja sotsiaaldialoogi edendamine**

1. Inimkapitali, töökohtade loomise ja sotsiaaldialoogi edendamiseks võib EMKF toetada:
 - a) kutsealast koolitust, elukestvat õpet, ühisprojekte, majandus-, tehnika-, õigus- või teadusalaste teadmiste ja uuenduslike tavade levitamist ning uute kutseoskuste omandamist, eelkõige seoses mere ökosüsteemide säästva majandamise, hügieeni, tervishoiu, ohutuse, merendussektori tegevuste, innovatsiooni ja ettevõtlusega;
 - b) suhtlusvõrgustike loomist ning kogemuste ja parimate tavade vahetamist sidusrühmade vahel, sealhulgas meeste ja naiste võrdseid võimalusi, naiste rolli kalurikogukondades ning väikesemahulise rannapüügi või jalgsi püügiga seotud alaesindatud rühmi edendavate organisatsioonide vahel;
 - c) kalureid, sotsiaalpartnereid ja muid asjaomaseid sidusrühmi hõlmava sotsiaaldialoogi edendamist liidu, riigisisel, piirkondlikul või kohalikul tasandil.
2. Lõikes 1 osutatud toetust võib anda ka füüsilisest isikust kalurite abikaasadele või - siseriiklikus õiguses tunnustatud juhtudel ja ulatuses - füüsilisest isikust kalurite elukaaslastele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/41/EL ⁽¹⁾ artikli 2 punktis b sätestatud tingimustele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta direktiiv 2010/41/EL füüsilisest isikust ettevõtjatena tegutsevate meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 86/613/EMÜ (ELT L 180, 15.7.2010, lk 1).

3. Lõike 1 punktis a osutatud toetust võidakse anda alla 30-aastaste liikmesriigi poolt töötuks tunnistatud isikute („koolitatav”) koolitamiseks mitte rohkem kui kahe aasta jooksul. Selline toetus piirdub koolituse toetamisega sellise väikesemahuliseks rannapüügiks kasutatava kalalaeva pardal, mille omanik on vähemalt 50-aastane kutseline kalur, koolitatava ja laevaomaniku vahelise lepingu alusel, mida asjaomane liikmesriik on tunnustanud, sealhulgas määruses (EL) nr 1380/2013 määratletud säästvate kalapüügi tavade ja mere bioloogiliste ressursside kaitsmise alaste kursuste puhul. Koolitatavaga koos peab pardal olema vähemalt 50-aastane kutseline kalur.

4. Lõikes 3 osutatud toetust antakse kutselistele kaluritele koolitatava tasu ja asjaomaste kulude katmiseks ning see arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 67 lõikele 5, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi majanduslikku olukorda ja elatustaset. Iga toetusesaaja puhul on sellise toetuse ülemmäär programmitöö perioodi jooksul 40 000 eurot.

Artikkel 30

Mitmekesistamine ja uut liiki sissetulekud

1. EMKF võib toetada investeeringuid, mis aitavad muuta kalurite sissetuleku mitmekesisemaks, arendades välja lisategevusi, sh investeeringud laevadesse, kalandusturismi, restoranidesse, kalandusega seotud keskkonnateenustesse ning kalandusega seotud haridustegevusse.

2. Lõike 1 kohast toetust antakse kaluritele, kes:

a) esitavad äriplaani oma uue tegevuse arendamiseks;

b) omavad piisavaid kutseoskusi, mida võib omandada artikli 29 lõike 1 punkti a alusel rahastatavate toimingute abil.

3. Lõike 1 kohast toetust antakse ainult siis, kui lisategevused on seotud kalurite kalandusalase põhitegevusega.

4. Lõike 1 alusel antav toetus ei tohi olla suurem kui 50 % äriplaanis igaks toiminguks ette nähtud eelarvest ning on kõige rohkem 75 000 eurot iga toetusesaaja kohta.

Artikkel 31

Starditoetus noortele kaluritele

1. EMKFist võib anda ettevõtlusalast starditoetust noortele kaluritele.

2. Käesoleva artikli kohast toetust võib anda ainult esimese kalalaeva ostuks:

a) mille üldpikkus on alla 24 meetri;

b) mis on seadmestatud kalapüügiks merel;

c) mille vanus jääb vahemikku 5–30 aastat, ning

d) mis kuulub laevastiku osasse, mille kohta on ilmnenu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõikes 2 osutatud püügivõimsuse aruandest, et selle laevastiku osa püügivõimsus on tasakaalus selle jaoks kättesaadavate püügivõimlustega.

3. Käesoleva artikli tähenduses tähendab mõiste „noor kalur” füüsilist isikut, kes soovib esmakordselt soetada kalalaeva ning kes taotluse esitamise ajal on alla 40 aastane ning on vähemalt viis aastat töötanud kalurina või on läbinud samaväärse kutseõppe. Liikmesriigid võivad määratleda täiendavaid objektiivseid kriteeriume, mille alusel võivad noored kalurid saada käesoleva artikli kohast toetust.

4. Käesoleva artikli kohane toetus ei ületa 25 % kalalaeva ostumaksumusest ega ole ühelgi juhul rohkem kui 75 000 eurot noore kaluri kohta.

Artikkel 32

Tervishoid ja ohutus

1. Kalurite hügieeni-, tervishoiu-, ohutus- ja töötingimuste parandamiseks võib EMKF toetada laevadesse või individuaalvarustusse tehtavaid investeeringuid, kui need investeeringud lähevad kaugemale liidu või liikmesriigi õiguse kohastest nõuetest.

2. Käesoleva artikli alusel antakse toetust kaluritele või kalalaevade omanikele.
3. Kui toiminguks on kalalaeva tehtav investeering, antakse toetust ainult üks kord sama liiki investeeringu kohta sama kalalaeva puhul programmitöö perioodi jooksul. Kui toiminguks on individuaalvarustusse tehtav investeering, antakse toetust ainult üks kord sama liiki varustuse kohta sama toetusesaaja puhul programmitöö perioodi jooksul.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud akte, et määrata kindlaks käesoleva artikli lõike 1 alusel rahastamiskõlblike toimingute liigid.

Artikkel 33

Püügitegevuse ajutine peatamine

1. EMKF võib toetada püügitegevuse ajutiseks peatamiseks võetavaid meetmeid järgmistel juhtudel:
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklites 12 ja 13 vastavalt osutatud komisjoni meetmete või liikmesriigi erakorraliste meetmete või nimetatud määruse artiklis 7 osutatud kaitsemeetmete (sh bioloogilise taastumise perioodide) rakendamise korral;
 - b) säästva kalapüügi partnerluslepingute või nende protokollide pikendamata jätmise korral;
 - c) kui ajutine peatamine on ette nähtud kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1967/2006 ⁽¹⁾ vastu võetud majandamiskavas või määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 9 ja 10 kohaselt vastu võetud mitmeaastases kavas ning kui teaduslike nõuannete põhjal on püügikoormust vaja vähendada selleks, et täita vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikele 2 ja artikli 2 lõike 5 punktile a osutatud eesmärgid.
2. Lõikes 1 osutatud toetust võib anda kõige rohkem kuueks kuuks laeva kohta ajavahemikul 2014–2020.
3. Lõikes 1 osutatud toetust võib anda ainult:
 - a) aktiivsete laevadena registreeritud liidu kalalaevade omanikele, kes on toetustaotluse esitamise päevale eelneval kahel kalendriaastal merel püügiga tegelenud vähemalt 120 päeva, või
 - b) kaluritele, kes on merel püügitegevuse ajutise peatamisega seotud liidu kalalaeva pardal toetustaotluse esitamise päevale eelneval kahel kalendriaastal töötanud vähemalt 120 päeva.
4. Kogu asjaomaste kalalaevade või asjaomaste kalurite püügitegevus peatatakse realselt. Pädev asutus veendub, et asjaomane kalalaev on püügitegevuse ajutise peatamise ajavahemikul kogu püügitegevuse peatanud.

Artikkel 34

Püügitegevuse püsiv lõpetamine

1. EMKF võib toetada ainult neid püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks võetavaid meetmeid, mis on seotud laevade lammutamisega, tingimusel et:
 - a) see sisaldub rakenduskavas, nagu on osutatud artiklis 18, ja
 - b) püügitegevuse püsiv lõpetamine on võimaliku vahendina ette nähtud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõikes 4 osutatud tegevuskavas, mille kohaselt asjaomane laevastiku osa ei ole tegelikult tasakaalus selle osa jaoks kättesaadavate püügivõimalustega.
2. Lõike 1 kohast toetust võib anda:
 - a) aktiivsena registreeritud liidu kalalaevade omanikele, kes on toetustaotluse esitamise päevale eelneva kahe kalendriaasta jooksul merel kalapüügiga tegelenud vähemalt 90 päeva aastas, või
 - b) kaluritele, kes on merel püügitegevuse püsiva lõpetamisega seotud liidu kalalaeva pardal toetustaotluse esitamise päevale eelneval kahel kalendriaastal töötanud vähemalt 90 päeva aastas.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamis-meetmeid, muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11).

3. Asjaomased kalurid lõpetavad reaalselt kogu püügitegevuse. Sellise toetuse saajad peavad püügitegevuse tegelikku lõpetamist tõendama pädevale asutusele. Kui kalurid alustavad taas püügitegevust vähem kui kahe aasta jooksul alates toetustaotluse esitamise kuupäevast, makstakse hüvitis *pro rata temporis* põhimõttel tagasi.

4. Käesoleva artikli alusel võib toetust anda kuni 31. detsembrini 2017.

5. Käesoleva artikli kohast toetust võib anda ainult pärast seda, kui samaväärne püügivõimsus on liidu kalalaevastiku registrist lõplikult eemaldatud ning kalalaevatunnistused ja kalapüügiloa on samuti alaliseks ära võetud. Sellise toetuse saaja ei või uut kalalaeva registreerida viie aasta jooksul pärast toetuse saamist. Riigiabist toetatava püügitegevuse püsiva lõpetamise tulemusena tekkiva püügivõimsuse vähenemise tõttu vähendatakse püsivalt ja samaväärselt määruse (EL) nr 1380/2013 II lisas sätestatud püügivõimsuse ülempiiri.

6. Erandina lõikest 1 võidakse anda toetust laevade püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks, mis ei ole seotud laevade lammutamisega, tingimusel et laevade uuendamisel muudetakse nende sihtotstarve muuks kui töõnduspüügiks.

Lisaks sellele ja merepärandi kaitsmise eesmärgil võidakse anda toetust traditsiooniliste puust laevade püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks, mis ei ole seotud laevade lammutamisega, tingimusel et kõnealustele laevadele jääb muinsusfunktsioon maismaal.

Artikkel 35

Ühisfondid ebasoodsate ilmastikutingimuste ja keskkonnajuhtumite jaoks

1. EMKF võib toetada ühisfonde, millest kaluritele makstakse rahalisi hüvitisi ebasoodsatest ilmastikutingimustest või keskkonnajuhtumitest ja püügitegevuse käigus toimunud mereõnnetuse puhul kalurite või kalalaevade päästmiskuludest tingitud majandusliku kahju eest.

2. Lõike 1 kohaldamisel tähendab mõiste „ühisfond“ liikmesriigi poolt siseriikliku õiguse kohaselt akrediteeritud skeemi, mille kaudu saavad sellega ühinenud kalurid end kindlustada niisuguse majanduskahju vastu, mis on põhjustatud lõikes 1 sätestatud sündmustest.

3. Liikmesriigid tagavad, et välditakse ülemäärast hüvitamist, mis võib tuleneda käesoleva artikli alusel antava toetuse ning muude liidu või riiklike toetusvahendite või erakindlustusskeemide vahendite ühendamisest.

4. Selleks, et olla käesoleva artikli kohaselt rahastamiskõlblik, peab asjaomane ühisfond:

a) olema liikmesriigi pädeva ametiasutuse poolt akrediteeritud vastavalt siseriiklikele õigusaktidele;

b) tagama fondi sisse- ja väljamaksete läbipaistvuse ning

c) kasutama selgeid reegleid tekkinud võla eest vastutuse määramise suhtes.

5. Liikmesriigid määravad kindlaks ühisfondide loomise ja haldamise eeskirjad, eelkõige kaluritele hüvitiste maksmise ja kalurite toetuskõlblikkuse lõikes 1 osutatud ebasoodsate ilmastikutingimuste, keskkonnajuhtumite või mereõnnetuste puhul, ning samuti kõnealuste eeskirjade haldamise ja järgimise seire kohta. Liikmesriigid tagavad, et fondide korralduses nähakse ette karistused kaluritepoolse hooletuse juhtudel.

6. Lõikes 1 nimetatud ebasoodsate ilmastikutingimuste, keskkonnajuhtumite või mereõnnetuste esinemine peab olema ametlikult kinnitatud asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse poolt.

7. Lõikes 1 osutatud rahaline toetus võib olla seotud üksnes selliste summadega, mille ühisfond on kaluritele maksnud rahalise hüvitisena. Fondi moodustamisega seotud halduskulude katmiseks toetust ette ei nähta. Liikmesriigid võivad rahastamiskõlblikke kulusid piirata, kehtestades iga ühisfondi puhul ülemmäärad.

8. Lõikes 1 osutatud rahalist toetust antakse üksnes siis, kui ebasoodsatest ilmastikutingimustest, keskkonnajuhtumist või mereõnnetusest tingitud kahjud on üle 30 % asjassepuutuva ettevõtte aastakäibest, arvutatuna ettevõtte eelneva kolme kalendriaasta keskmise käibe alusel.

9. Algkapital ei tohi tulla EMKFi vahenditest.

10. Kui liikmesriigid otsustavad ühisfondile ülemäärade kehtestamisega toetuskõlblikke kulusid piirata, esitavad nad oma rakenduskavades nende ülemäärade üksikasjad ja põhjendused.

Artikkel 36

Kalapüügivõimaluste eraldamise süsteemide toetamine

1. Püügitegevuse kohandamiseks püügivõimalustele vastavaks võib EMKF toetada püügivõimaluste eraldamise süsteemide kavandamist, arendamist, seiret, hindamist ja haldamist.

2. Käesoleva artikli kohast toetust antakse riiklikele asutustele, juriidilistele või füüsilistele isikutele või liikmesriigi poolt tunnustatud kaluriorganisatsioonidele, sealhulgas tunnustatud tootjaorganisatsioonidele, kes haldavad lõikes 1 osutatud süsteeme ühiselt.

Artikkel 37

Kaitsemeetmete kavandamise ja rakendamise ning piirkondliku koostöö toetamine

1. EMKF võib määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 7, 8 ja 11 kohaste kaitsemeetmete ja sama määruse artikli 18 kohase piirkondliku koostöö tõhusaks kavandamiseks ja rakendamiseks toetada:

- a) kaitsemeetmete ja piirkondadeks jaotamise meetmete väljatöötamiseks ja rakendamiseks vajalike tehniliste ja haldusmeetmete kavandamist, arendamist ja seiret;
- b) sidusrühmade osalemist ja liikmesriikidevahelist koostööd kaitsemeetmete ja piirkondadeks jaotamise meetmete kavandamises ja rakendamises.

2. EMKF võib toetada varude otsest taasasustamist lõike 1 alusel ainult juhul, kui see on kaitsemeetmena sätestatud liidu õigusaktis.

Artikkel 38

Kalapüügi poolt merekeskkonnale avaldatava mõju piiramine ning kalapüügi kohandamine vastavalt liikide kaitsele

1. Selleks et vähendada kalapüügi mõju merekeskkonnale, toetada tagasiheite järkjärgulist kaotamist ja hõlbustada üleminekut mere bioloogiliste elusressursside säästvale kasutamisele kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 2 võib EMKFist toetada investeeringuid:

- a) varustusse, millega parandatakse püügivahendite silmasuuruse selektiivsust või liikide selektiivsust;
- b) laevadesse või varustusse, millega likvideeritakse tagasiheidet, vältides või vähendades töenduslike kalavarude soovimatut püüki, või millega tagatakse soovimatu püügi lossimine kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15;
- c) varustusse, millega piiratakse ja võimaluse korral kaotatakse kalapüügi füüsilisi ja bioloogilisi mõjusid ökosüsteemile või merepõhjale;
- d) varustusse, millega kaitstakse püügivahendeid ja saaki imetajate ja lindude eest, kes on kaitstud nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ, (¹) tingimusel et see ei kahjusta püügivahendite selektiivsust ning et on võetud kõik asjakohased meetmed, et vältida röövliikide füüsilist kahjustamist.

2. Erandina artikli 11 punktist a võib äärepoolseimates piirkondades lõikes 1 osutatud toetust anda ankurdatud peibutuspiügivahenditeks ainult juhul, kui need aitavad kaasa säästvale ja selekteerivale kalapüügile.

3. Samal liidu kalalaeval asuvale samaliigilisele varustusele ei anta toetust rohkem kui üks kord programmi töö perioodi jooksul.

4. Toetust antakse üksnes siis, kui lõikes 1 viidatud püügivahenditel või muul varustusel on tõendatavalt parem suuruse selektiivsus või väiksem mõju ökosüsteemile ja mitesihtliikidele võrreldes tavapüügivahendite või muu varustusega, mis on lubatud liidu või asjaomases liikmesriigi õiguses, mis on vastu võetud määruses (EL) nr 1380/2013 ettenähtud piirkondadeks jaotamise kontekstis.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

5. Toetust antakse:

- a) aktiivsete laevadena registreeritud liidu kalalaevade omanikele, kes on toetustaotluse esitamise päevale eelneval kahel kalendriaastal merel püügiga tegelenud vähemalt 60 päeva;
- b) kaluritele, kes omavad asendamisele minevaid püügivahendeid ja kes on töötanud liidu kalalaeval toetustaotluse esitamise päevale eelneval kahel kalendriaastal vähemalt 60 päeva;
- c) liikmesriigi poolt tunnustatud kaluriorganisatsioonidele.

Artikkel 39

Mere bioloogiliste ressursside kaitsmisega seotud innovatsioon

1. Selleks et panustada tagasiheite ja kaaspüügi järkjärgulisse kaotamise ja hõlbustada üleminekut mere bioloogiliste elusressursside kasutamisele kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 2, ning et vähendada kalapüügi mõju merekeskkonnale ja kaitsealuste röövliikide põhjustatavat kahju, võidakse EMKFist toetada toiminguid, mille eesmärk on arendada või kasutusele võtta uusi tehnilisi ja korralduslikke teadmisi, mis vähendavad püügitegevuse mõju keskkonnale (sh täiustatud püügitehnikad ja püügivahendite selektiivsus), või saavutada mere bioloogiliste ressursside säästvam kasutamine ning kaitsealuste röövliikidega kooseksisteerimise võimalused.
2. Käesoleva artikli alusel rahastatavaid toiminguid viivad ellu nende toimingute tulemusi valideerivad liikmesriigi tunnustatud teadus- või tehnikaasutused või neid toiminguid viiakse ellu nendega koostöös.
3. Käesoleva artikli alusel rahastatavate toimingute tulemused peab liikmesriik kooskõlas artikliga 119 piisaval määral avalikustama.
4. Käesoleva artikli alusel rahastatavate projektidega seotud kalalaevad ei tohi moodustada üle 5 % riigisisese laevastiku laevade arvust või 5 % riigisisese laevastiku tonnaazist brutotonnaazina, mis arvutatakse taotluse esitamise aja seisuga. Liikmesriigi taotlusel võib komisjon nõuetekohaselt põhjendatud tingimustel ja komisjoni otsusega 2005/629/EÜ ⁽¹⁾ asutatud kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) soovitusel tuginedes kiita heaks käesolevas lõikes sätestatud ülemmäära ületavaid projekte.
5. Toiminguid, mida ei saa kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 33 liigitada teadusuuringute otstarbel toimuvaks kalapüügiks ning mis seisnevad uute püügiseadmete või -tehnikate katsetamises, teostatakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud püügivõimaluste piires.
6. Kalalaeva poolt toimingus osalemisega loodud netotulu arvestatakse toimingu rahastamiskõlblikest kuludest maha kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõikega 8.
7. Lõike 6 kohaldamisel tähendab netotulu sissetulekut, mille kalur saab uute tehniliste või töökorralduslike teadmiste kasutuselevõtu ja katsetamise ajal püütud kalade või karpide esmamüügist ning millest on maha arvatud müügikulud, nagu oksjonihoonete tasud.

Artikkel 40

Merekeskkonna bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitse ja taastamine ning hüvitamise kord säästva püügitegevuse raamistikus

1. Selleks et kaitsta ja taastada merekeskkonna bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteeme säästva püügitegevuse raamistikus ja vajaduse korral kalurite osalusel, võib EMKFist toetada järgmisi toiminguid:
 - a) merest jäätmete kogumine kalurite poolt, näiteks kaotatud püügivahendite ja mereprahi eemaldamine;
 - b) mereloomastiku ja -taimestiku kaitsmiseks ja tugevdamiseks staatiliste või liikuvate struktuuride ehitamine, paigaldamine või ajakohastamine, sealhulgas nende teaduslik ettevalmistamine ja hindamine;
 - c) panuse andmine mere bioloogiliste ressursside paremasse haldamisse või kaitsmisse;
 - d) Natura 2000 alade, direktiivis 2008/56/EÜ osutatud mereruumi kaitsemeetmetega hõlmatud kaitsealade ning muude konkreetsete elupaikadega seotud kalapüügiialaste tegevuste jaoks kaitse- ja majandamiskavade ettevalmistamine, sealhulgas uuringud, koostamine, seire ja ajakohastamine;

⁽¹⁾ Komisjoni 26. augusti 2005. aasta otsus kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee moodustamise kohta (ELT L 225, 31.8.2005, lk 18).

- e) Natura 2000 alade haldamine, taastamine ja seire kooskõlas direktiiviga 92/43/EMÜ ning direktiiviga 2009/147/EÜ ja kooskõlas direktiiviga 92/43/EMÜ kehtestatud prioriteetsete tegevusraamistikega;
 - f) merekaitsealade haldamine, taastamine ja seire eesmärgiga rakendada direktiivi 2008/56/EÜ artikli 13 lõikes 4 viidatud ruumilisi kaitsemeetmeid;
 - g) keskkonnateadlikkuse (k.a kalurite teadlikkuse) parandamine merekeskkonna bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja taastamise kohta;
 - h) kavad saagile tekitatud sellise kahju hüvitamiseks, mille on põhjustanud imetajad ja linnud, kes on kaitstud direktiiviga 92/43/EMÜ ning direktiiviga 2009/147/EÜ;
 - i) osalemine muudes meetmetes, mille eesmärk on säilitada ja parandada bioloogilise mitmekesisuse ning ökosüsteemiga seotud teenuseid, näiteks jätkusuutlike kalavarude toetamiseks konkreetsete mere- ja rannikuelupaikade taastamine, sealhulgas nende teaduslik ettevalmistamine ja hindamine.
2. Lõike 1 punktis h osutatud toetust antakse liikmesriikide pädevate asutuste poolt sellistele kavadele ametliku tunnustuse saamise korral. Samuti peavad liikmesriigid tagama, et liidu, riiklike ja erakindlustusskeemide ühendamise tulemusena ei toimuks kahjude ülemäära hüvitamist.
3. Käesolevas artiklis viidatud toiminguid võivad ellu viia avalik-õiguslikud teadus- või tehnikaasutused, nõuandekomisjonid, kalurid, liikmesriigi poolt tunnustatud kaluriorganisatsioonid või valitsusvälised organisatsioonid partnerluses kaluriorganisatsioonidega või kalanduse kohalike algatusrühmadega.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada käesoleva artikli lõike 1 alusel rahastamiskõlblikke kulusid.

Artikkel 41

Energiatõhusus ja kliimamuutuste leevendamine

1. EMKF võib kliimamuutuse leevendamiseks ja kalalaevade energiatõhususe parandamiseks toetada:
- a) varustusse või kalalaevadesse tehtavaid investeeringuid, mille eesmärk on vähendada saasteainete või kasvuhoonegaaside heiteid ja suurendada kalalaevade energiatõhusust. Püügivahenditesse tehtavad investeeringud on samuti rahastamiskõlblikud, kui need ei vähenda püügivahendite selektiivsust;
 - b) energiatõhususe auditeid ja kavasid;
 - c) uuringuid, millega hinnatakse alternatiivsete jõuallikate ja laevakere konstruktsiooni panust kalalaevade energiatõhususse.
2. Põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks võib toetust anda ainult:
- a) kuni 12-meetrise kogupikkusega laevadele, kui uuel või ajakohastatud mootoril ei ole rohkem võimsust kilovattides kui senisel mootoril;
 - b) laevadele kogupikkusega 12–18 meetrit, kui uue või ajakohastatud mootori võimsus kilovattides on senisest mootorist vähemalt 20 % väiksem;
 - c) laevadele kogupikkusega 18–24 meetrit, kui uue või ajakohastatud mootori võimsus kilovattides on senisest mootorist vähemalt 30 % väiksem.
3. Põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks võib lõike 2 kohast toetust anda ainult nende laevade puhul, mis kuuluvad laevastiku osasse, mille kohta ilmnes määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõikes 2 osutatud püügivõimsuse aruandest, et selle laevastiku osa püügivõimsus on tasakaalus selle jaoks kättesaadavate püügivõimalustega.
4. Käesoleva artikli 1 lõike 2 kohast toetust antakse ainult nende põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks, mis on ametlikult sertifitseeritud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 40 lõikega 2. Toetust võib anda ainult pärast seda, kui nõutud püügivõimsuse vähendamine kilovattides on liidu kalalaevade registrist lõplikult eemaldatud.

5. Kalalaevadele, mille mootorivõimsust ei sertifitseerita, võib käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust anda ainult nende põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks, mille puhul on mootorivõimsuse kooskõla kontrollitud vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 41 ning mille puhul on füüsiliselt kontrollitud, et mootorivõimsus ei ületa kalalaevatunnistustes kindlaks määratud võimsust.
6. Lõike 2 punktides b ja c nimetatud mootorivõimsuse vähendamine võib olla saavutatud laevade rühma mootorivõimsuse vähendamisega kõnealustes punktides nimetatud iga laevakategooria kohta.
7. Ilma et see piiraks artikli 25 lõike 3 kohaldamist, ei tohi EMKFi rahaline toetus käesoleva artikli lõikes 2 osutatud meetmetele, mis on seotud mootori asendamise või ajakohastamisega, ületada kahte järgmist ülemmäära:
 - a) 1 500 000 eurot või
 - b) 3 % liikmesriigi poolt artikli 6 lõigetes 1, 2 ja 5 sätestatud liidu prioriteedile eraldatud liidu rahalisest toetusest.
8. Väikesemahulise rannapüügi sektori käitajate poolt tehtud taotlusi käsitletakse prioriteedina kuni on välja makstud 60 % kogu toetusest, mida antakse lõikes 2 osutatud põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks kogu programmitöö perioodi jooksul.
9. Lõigete 1 ja 2 kohast toetust antakse ainult kalalaevade omanikele ja mitte rohkem kui üks kord sama liiki investeringu jaoks samale kalalaevale programmitöö perioodi jooksul.
10. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada käesoleva artikli lõike 1 punkti a alusel rahastamiskõlblikke kulusid.

Artikkel 42

Lisandväärtus, toote kvaliteet ja soovimatu püügi kasutamine

1. Püütud kala lisandväärtuse suurendamiseks või kvaliteedi parandamiseks võib EMKFist toetada:
 - a) investeeringuid kalapüügitoodete lisandväärtuse loomisesse, eelkõige võimaldades kaluritel oma saaki töödelda, turustada ja otse müüa;
 - b) laevadesse tehtavaid innovaatilisi investeeringuid, mis parandavad kalapüügitoodete kvaliteeti.
2. Lõike 1 punktis b osutatud toetus sõltub selektiivsete püügivahendite kasutamisest soovimatu püügi minimeerimiseks ja seda antakse üksnes liidu kalalaevade omanikele, kes on toetustaotluse esitamise kuupäevale eelneva kahe kalendriaasta jooksul oma laevaga merel püügiga tegelenud vähemalt 60 päeva.

Artikkel 43

Kalasadamad, lossimiskohad, oksjonihooned ja varjualused

1. EMKF võib lossitud toodete kvaliteedi, kontrolli ja jälgitavuse suurendamiseks, energiatõhususe parandamiseks, keskkonnakaitsele kaasaaitamiseks ning ohutuse ja töötajate tervise parandamiseks toetada investeeringuid kalasadamate, oksjonihoonete, lossimiskohtade ja varjualuste infrastruktuuri, sealhulgas investeeringuid jäätmete ja mereprahi kogumise struktuuridesse.
2. EMKF võib toetada investeeringuid kalasadamatesse, oksjonihoonetesse, lossimiskohtadesse ja varjualustesse, et hõlbustada kogu saagi lossimise kohustuse täitmist kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 ja määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 8 lõike 2 punktiga b ning suurendada vähe kasutatud leidvate saagiosade väärtust.
3. EMKF võib kalurite tööohutuse suurendamiseks toetada investeeringuid varjualuste ehitamise ja ajakohastamise.
4. Toetus ei hõlma uute sadamate, uute lossimiskohtade ega uute oksjonihoonete ehitamist.

Artikkel 44

Kalapüük sisevetel ja sisevete loomastik ja taimestik

1. EMKF võib toetada järgmisi investeeringuid, et vähendada sisevete kalapüügi mõju keskkonnale, suurendada energiatõhusust, tõsta lossitud kala väärtust või kvaliteeti või parandada tervishoiu-, tööohutuse ja töötajate ning inimkapitali ja koolitust:

- a) inimkapitali, töökohtade loomise ja sotsiaaldialoogi edendamine, millele on osutatud artiklis 29 ja kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud tingimustega;
 - b) kalalaevade pardal tehtavad investeeringud või investeeringud individuaalvarustusse, millele on osutatud artiklis 32 ja kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud tingimustega;
 - c) investeeringud varustusse ja toiminguliikidesse, millele on osutatud artiklites 38 ja 39 ja kooskõlas kõnealustes artiklites sätestatud tingimustega;
 - d) energiatõhususe parandamine ja kliimamuutuste leevendamine, millele on osutatud artiklis 41 ja kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud tingimustega;
 - e) püütud kala väärtuse või kvaliteedi tõstmine, millele on osutatud artiklis 42 ja kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud tingimustega;
 - f) investeeringud kalasadamatesse, varjualustesse ja lossimiskohtadesse, millele on osutatud artiklis 43 ja kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud tingimustega.
2. EMKF võib toetada noorte kalurite ettevõtluse alustamisega seotud investeeringuid vastavalt artiklile 31, järgides kõnealuses artiklis sätestatud tingimusi, välja arvatud artikli 31 lõike 2 punktis b sätestatud nõuet.
3. EMKF võib toetada innovatsiooni edendamist ja hõlbustamist kooskõlas artikliga 26, nõuandeteenuseid kooskõlas artikliga 27 ning teadlaste ja kalurite partnerlust kooskõlas artikliga 28.
4. Siseveekalurite tegevuste mitmekesisuse säilitamiseks võib EMKF artiklis 30 sätestatud tingimustel toetada sisevete kalapüügi mitmekesistamist lisategevustega.
5. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse:
- a) artiklite 30, 32, 38, 39, 41 ja 42 viiteid kalalaevadele viidetena ainult sisevetes tegutsevatele laevadele;
 - b) artikli 38 viiteid merekeskkonnale viidetena keskkonnale, milles tegutsevad sisevetes tegutsevad laevad.
6. Veeloomastiku ja -taimestiku kaitsmiseks ja arendamiseks võib EMKF toetada:
- a) püügitegevusest mõjutatud Natura 2000 alade haldamist, taastamist ja seiret ning sisevete taastamist kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ, ⁽¹⁾ sealhulgas kudemiskohtade ja rändeliikide rändeteede taastamist, piiramata artikli 40 lõike 1 punkti e kohaldamist ja vajaduse korral siseveekalurite osalusel;
 - b) veeloomastiku ja -taimestiku kaitsmiseks ja tugevdamiseks staatiliste või liikuvate struktuuride ehitamist, ajakohastamist või paigaldamist, sealhulgas nende teaduslikku ettevalmistamist, seiret ja hindamist.
7. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli alusel toetust saavad laevad jätkavad tegutsemist üksnes sisevetes.

II PEATÜKK

Vesiviljeluse säästev areng

Artikkel 45

Erieesmärgid

Käesoleva peatüki kohase toetusega aidatakse saavutada artikli 6 lõikes 2 sätestatud liidu prioriteedi erieesmäärke.

Artikkel 46

Üldtingimused

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, antakse käesoleva peatüki kohast toetust vesiviljelusettevõtetele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

2. Käesoleva artikli kohaldamisel esitavad vesiviljelussektoris tegutsemist alustavad ettevõtjad äriplaani ja rohkem kui 50 000 euro suuruste investeeringute korral ka teostatavusuuringu, mis hõlmab ka toimingute keskkonnamõju hinnangut. Käesoleva peatüki kohast toetust antakse üksnes juhul, kui sõltumatust turundusaruandest nähtub selgelt, et asjaomase toote puhul on olemas head jätkusuutlikud turuväljavaated.
3. Kui toiming seisneb investeeringutes seadmetesse või infrastruktuuri, et tagada vastavus keskkonna-, inim- või loomatervise-, hügieeni- või loomade heaolu tulevastele nõuetele kooskõlas liidu õigusega, võib toetust anda selle kuupäevani, mil standardid muutuvad ettevõtete jaoks kohustuslikuks.
4. Toetust ei anta geneetiliselt muundatud organismide kasvatamiseks.
5. Toetust ei anta vesiviljelustoiminguteks merekaitsealadel, kui liikmesriigi poolt tunnustatud pädev asutus on teinud keskkonnamõju hinnangu alusel kindlaks, et toimingu tõttu avalduks keskkonnale märkimisväärne negatiivne mõju, mida ei saa piisavalt leevendada.

Artikkel 47

Innovatsioon

1. Vesiviljelusega seotud innovatsiooni stimuleerimiseks võib EMKF toetada toiminguid, mille eesmärk on:
 - a) arendada vesiviljelusettevõtetes tehnilisi, teaduslikke või organisatsioonilisi teadmisi, mis eelkõige vähendavad mõju keskkonnale, vähendavad sõltuvust kalajahust ja -õlist, soodustavad ressursside säästvat kasutamist vesiviljeluses, parandavad loomade heaolu või hõlbustavad uute säästvate tootmismeetodite kasutuselevõttu;
 - b) arendada välja või lasta turule uusi heade turuväljavaadetega vesiviljelusliike, uusi või oluliselt parendatud tooteid, uusi või parendatud protsesse, uusi või parendatud juhtimis- ja korraldussüsteeme;
 - c) uurida uuenduslike toodete või protsesside tehnilist või majanduslikku teostatavust.
2. Käesoleva artikli kohaseid toiminguid viivad ellu nende toimingute tulemusi valideerivad liikmesriigi tunnustatud riiklikud või eraõiguslikud teadus- või tehnikaasutused või neid toiminguid viiakse ellu nendega koostöös.
3. Toetatavate toimingute tulemused peab liikmesriik kooskõlas artikliga 119 piisaval määral avalikustama.

Artikkel 48

Tootmisega seotud investeeringud vesiviljelusse

1. EMKF võib toetada:
 - a) tootmisega seotud investeeringuid vesiviljelusse;
 - b) tootmise ja kasvatavate liikide mitmekesistamist vesiviljelussektoris;
 - c) vesiviljeluse üksuste ajakohastamist, sealhulgas vesiviljelussektori töötajate töötingimuste ja ohutuse parandamist;
 - d) loomatervise ja loomade heaoluga seotud parendusi ja ajakohastamist, sealhulgas nende seadmete ostmist, mille eesmärk on kaitsta vesiviljelusettevõtteid röövliikide eest;
 - e) investeeringuid keskkonnale avalduva negatiivse mõju vähendamisse või positiivse mõju suurendamisse ning ressurssitõhususe suurendamisse;
 - f) investeeringuid vesiviljelustoodete kvaliteedi või lisandväärtuse parandamisse;
 - g) olemasolevate vesiviljelustiikide või -laguunide taastamist muda eemaldamise teel või investeeringuid, mille eesmärk on ennetada muda ladestumist;
 - h) vesiviljelusettevõtete sissetulekute mitmekesistamist lisategevuste arendamise teel;

- i) investeeringuid, mille abil vähendada oluliselt vesiviljelusettevõtete mõju vee kasutamisele ja kvaliteedile, eelkõige kasutatava vee või kasutatavate kemikaalide, antibiootikumide ja muude ravimite koguse vähendamise või väljundvee kvaliteedi parandamise kaudu, sealhulgas multitroopsete vesiviljelussüsteemide rajamise kaudu;
 - j) sellise suletud vesiviljelussüsteemi edendamist, mille puhul vesiviljelustooteid kasvatatakse vee taaskasutusega suletud süsteemis, mille puhul vee tarbimine on minimaalne;
 - k) investeeringuid energiatõhususe suurendamiseks ja vesiviljelusettevõtete taastuvatele energiaallikatele ülemineku edendamisse.
2. Lõike 1 punkti h kohast toetust antakse ainult vesiviljelusettevõtetele, tingimusel et lisategevused on seotud vesiviljelusettevõtte põhitegevusega, sealhulgas kalandusturismi, vesiviljelusega seotud keskkonnateenuste või vesiviljelusega seotud haridustegevusega.
3. Lõike 1 kohast toetust võib anda tootmise suurendamiseks ja/või olemasolevate vesiviljelusettevõtete ajakohastamiseks või uute ettevõtete rajamiseks, tingimusel et arendustegevus on kooskõlas vesiviljeluse arendamist käsitleva mitmeaastase riikliku strateegiakavaga, millele on osutatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 34.

Artikkel 49

Haldus-, asendus- ja nõuandeteenused vesiviljelusettevõtetele

1. Vesiviljelusettevõtete üldise tulemuslikkuse ja konkurentsivõime parandamiseks ning nende toimingute negatiivse keskkonnamõju vähendamiseks võib EMKF toetada järgmist:
- a) vesiviljelusettevõtetele mõeldud juhtimis-, asendus- ja nõuandeteenuste sisseseadmine;
 - b) ettevõttele tehnilist, teaduslikku, juriidilist, keskkonnavalast või majanduslikku laadi nõuandeteenuste ostmise.
2. Lõike 1 punktis b sätestatud nõuandeteenused hõlmavad järgmist:
- a) vesiviljelusettevõtjate haldusvajadused, et võimaldada kooskõla liidu ja siseriikliku keskkonnamõjuga ning mereruumi planeerimise nõuetega;
 - b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2001/42/EÜ⁽¹⁾ ja direktiivis 92/43/EMÜ osutatud keskkonnamõju hindamine;
 - c) vesiviljelusettevõtjate haldusvajadused, et võimaldada kooskõla liidu ja siseriikliku õigusega veeloomade tervise ja heaolu või rahvatervise kohta;
 - d) liidu ja siseriiklikul õigusel põhinevad tervise- ja ohutusstandardid;
 - e) turu- ja äristrateegiad.
3. Lõike 1 punktis b osutatud nõuandeteenuseid osutavad teadus- või tehnikaasutused ning liikmesriigi poolt tunnustatud õigus- ja majandusnõustamisega tegelevad üksused, kellel on nõutav pädevus.
4. Lõike 1 punkti a kohast toetust antakse ainult avalik-õiguslikele asutustele või muudele üksustele, kelle liikmesriik on valinud ettevõtete nõuandeteenuseid korraldama. Lõike 1 punkti b kohast toetust antakse ainult vesiviljelussektori VKEdele või vesiviljelusorganisatsioonidele, sealhulgas vesiviljeluse tootjaorganisatsioonidele ja vesiviljeluse tootjaorganisatsioonide ühendustele.
5. Kui toetus ei ole suurem kui 4 000 eurot, võib toetusesaaja valida kiirmenetluse teel.
6. Toetusesaajad ei saa toetust rohkem kui üks kord aastas iga lõikes 2 osutatud nõuandeteenuse kategooria kohta.

Artikkel 50

Inimkapitali ja suhtlusvõrgustike edendamine

1. EMKF võib inimkapitali ja suhtlusvõrgustike edendamiseks toetada:

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30).

- a) kutsealast koolitust, elukestvat õpet, teaduslike ja tehniliste teadmiste ja uuenduslike tavade levitamist, uute kutseoskuste omandamist vesiviljeluses, tööohutuse edendamist ning vesiviljelusalaste toimingute keskkonnamõju vähendamist;
 - b) töötingimuste parandamist ja tööohutuse edendamist;
 - c) suhtlusvõrgustike loomist ning kogemuste ja parimate tavade vahetamist vesiviljelusettevõtete või kutseorganisatsioonide ja muude sidusrühmade seas, sealhulgas teadus- ja tehnikaasutuste ning asutuste seas, kes edendavad meeste ja naiste võrdseid võimalusi.
2. Lõike 1 punktis a osutatud toetust ei anta suurtele vesiviljelusettevõtetele, välja arvatud juhul kui nad jagavad oma teadmisi VKEdele.
3. Erandina artiklist 46 antakse käesoleva artikli alusel toetust ka riiklikele või riigi osalusega organisatsioonidele ning muudele liikmesriigi poolt tunnustatud organisatsioonidele.
4. Käesoleva artikli alusel antakse toetust ka füüsilisest isikust vesiviljelusettevõtjate abikaasadele või -siseriiklikus õiguses tunnustatud juhtudel ja ulatuses - füüsilisest isikust vesiviljelusettevõtjate elukaaslastele direktiivi 2010/41/EL artikli 2 punktis b sätestatud tingimustel.

Artikkel 51

Vesiviljelusalade potentsiaali suurendamine

1. Vesiviljelusalade ja -infrastruktuuride arengule kaasaaitamiseks ning toimingute negatiivse keskkonnamõju vähendamiseks võib EMKF toetada:
 - a) vesiviljeluse arendamiseks kõige sobivamate alade kindlakstegemist ja kaardistamist, võttes vajaduse korral arvesse mereruumi planeerimise protsesse, ning selliste alade kindlakstegemist ja kaardistamist, kus vesiviljelustegevus peaks olema välistatud, et säiliks nende osa ökosüsteemi toimimises;
 - b) vesiviljelusalade potentsiaali suurendamiseks ning vesiviljeluse negatiivse keskkonnamõju vähendamiseks vajalike abirajatiste ja infrastruktuuride parendamist ja arendamist, sealhulgas maakorraldusse, energiavarustusse või veemajandusse tehtavaid investeeringuid;
 - c) pädevate asutuste poolt kooskõlas direktiivi 2009/147/EÜ artikli 9 lõikega 1 või direktiivi 92/43/EMÜ artikli 16 lõikega 1 võetud ja elluviidud meetmeid eesmärgiga ennetada ränka kahju vesiviljelusele;
 - d) pädevate asutuste poolt pärast nõukogu direktiivi 2006/88/EÜ⁽¹⁾ artiklis 10 ettenähtud suurenenud suremuse ja haiguste tuvastamist võetud ja elluviidud meetmeid. Kõnealused meetmed võivad hõlmata karpide tegevuskava vastuvõtmist, mille eesmärgiks on kaitsmine, taastamine ja majandamine, sealhulgas karpide tootjate toetamine karpide looduslike elupaikade ja püügipiirkondade hooldamisel.
2. Käesoleva artikli kohaselt on toetusesaajad üksnes avalik-õiguslikud asutused või eraõiguslikud asutused, kellele liikmesriik on usaldanud lõikes 1 osutatud ülesannete täitmise.

Artikkel 52

Uute vesiviljelusettevõtjate julgustamine säästva vesiviljelusega tegelemiseks

1. EMKF võib ettevõtluse soodustamiseks vesiviljeluses toetada säästvate vesiviljelusettevõtete loomist uute vesiviljelusettevõtjate poolt.
2. Lõike 1 kohast toetust antakse kõnealuses sektoris tegutsemist alustavatele vesiviljelusettevõtjatele tingimusel, et nad:
 - a) omavad piisavas ulatuses kutseoskusi ja -pädevusi;
 - b) rajavad esimest korda mikro- või väikese vesiviljelusettevõtte ja on selle juhiks ning
 - c) esitavad äriplaani oma vesiviljelustegevuse arendamiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiiv 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavate veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta (ELT L 328, 24.11.2006, lk 14).

3. Piisavate kutseoskuste omandamiseks võivad sektorisse sisenevad vesiviljelusettevõtjad kasutada artikli 50 lõike 1 punktis a ette nähtud toetust.

Artikkel 53

Üleminek keskkonnajuhtimise ja keskkonnanäiditeerimise süsteemidele ning mahepõllumajanduslikule vesiviljelusele

1. EMKF võib mahepõllumajandusliku või energiatõhusa vesiviljeluse edendamiseks toetada järgmist:
 - a) üleminek tavapärastelt vesiviljeluse tootmismeetoditelt mahepõllumajanduslikule vesiviljelustootmisele nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 ⁽¹⁾ ja komisjoni määruse (EÜ) nr 710/2009 ⁽²⁾ tähenduses;
 - b) osalemine liidu keskkonnajuhtimise ja keskkonnanäiditeerimise süsteemides (EMAS), mis kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 761/2001 ⁽³⁾.
2. Toetust antakse ainult toetusesaajatele, kes võtavad endale kohustuse osaleda vähemalt kolm aastat EMASis või vähemalt viis aastat järgida mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid.
3. Toetust antakse maksimaalselt kolmeaastase hüvitise vormis ajavahemikuks, mil ettevõtte läheb üle mahepõllumajanduslikule tootmisele, või perioodil, mil ettevõtte valmistub osalema EMASi süsteemis. Liikmesriigid arvutavad hüvitise tuginedes alljärgnevale:
 - a) saamata jäänud tulu või lisakulud üleminekul tavapäraselt tootmiselt mahepõllumajanduslikule tootmisele toimingute osas, mis on lõike 1 punkti a kohaselt rahastamiskõlblikud, või
 - b) lisakulud, mis tulenevad EMASile taotluse esitamisest ja selles osalemiseks valmistumisest toimingute osas, mis on lõike 1 punkti b kohaselt rahastamiskõlblikud.

Artikkel 54

Vesiviljeluse keskkonnateenused

1. EMKF võib keskkonnateenuseid osutava vesiviljeluse arengu edendamiseks toetada järgmist:
 - a) vesiviljeluse meetodid, mis on kooskõlas eriomaste keskkonnavajadustega, võttes arvesse konkreetseid haldusnõudeid, mis tulenevad NATURA 2000 alade piiritlemisest direktiivide 92/43/EMÜ ning 2009/147/EÜ kohaselt;
 - b) kulud, mis on otseselt seotud osalemisega *ex situ* veeloomade kaitses ja reproduktsioonis riiklike asutuste välja töötatud või nende järelevalve all olevate kaitse- ja bioloogilise mitmekesisuse taastamise programmide raamistikus;
 - c) vesiviljeluse toimingud, sealhulgas keskkonnakaitse ja parandamine, bioloogiline mitmekesisus ning maastiku ja vesiviljelustsoonide traditsiooniliste tunnuste hooldus.
2. Lõike 1 punkti a kohane toetus on iga-aastase hüvitise vormis hoidmisnõuete tõttu tekkinud lisakulude ja/või saamata jäänud tulu eest asjaomastel aladel seoses direktiivide 92/43/EMÜ või 2009/147/EÜ rakendamisega.
3. Lõike 1 punkti c kohast toetust antakse üksnes siis, kui toetusesaajad võtavad endale kohustuse vähemalt viie aasta jooksul täita vesiviljeluse keskkonnateenuseid, mis lähevad kaugemale pelgalt liidu ja siseriikliku õiguse kohaldamisest. Toimingu keskkonnakasu tõendatakse eelnevalt liikmesriigi määratud pädevate asutuste tehtud hinnangu abil, välja arvatud kui teatava toimingu keskkonnakasu on juba tunnustatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 5. augusti 2009. aasta määrus (EÜ) nr 710/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 889/2008 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad) seoses mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade ja mereveetikate tootmise üksikasjalike eeskirjade kehtestamisega (ELT L 204, 6.8.2009, lk 15).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 761/2001 organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) (EÜT L 114, 24.4.2001, lk 1).

4. Lõike 1 punkti c kohane toetus on iga-aastase hüvitise vormis tekkinud lisakulude ja/või saamata jäänud tulu eest.
5. Käesoleva artikli alusel toetatavate toimingute tulemused peab liikmesriik kooskõlas artikliga 119 piisaval määral avalikustama.

Artikkel 55

Rahvatervise meetmed

1. EMKF võib toetada molluskikasvatajaid, hüvitades nende kasvatatud molluskite kogumise ajutise peatamise, kui selline peatamine on rangelt rahvatervise huvides.
2. Toetust võib anda üksnes siis, kui molluskite saastumise tõttu nende kogumise peatamine on tingitud toksiini tootva planktoni vohamisest või biotoksiine sisaldava planktoni olemasolul ning kui:
 - a) saastatus kestab järjest üle nelja kuu või
 - b) kogumise peatamise kahjud on üle 25 % asjassepuutuva ettevõtte aastakäibest, arvutatuna ettevõtte kolme kalendriaasta keskmise käibe alusel, mis eelneb peatamisele.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada arvestamiseks erinormid nendele ettevõtetele, mis on tegutsenud alla kolme aasta.

3. Hüvitist võib maksta maksimaalselt 12 kuu jooksul kogu programmitöö perioodi jooksul. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib kõnealust ajavahemikku pikendada ühel korral kõige rohkem 12 lisakuu võrra kokku maksimaalselt 24 kuuni.

Artikkel 56

Loomade tervist ja heaolu käsitlevad meetmed

1. Loomade tervise ja heaolu edendamiseks vesiviljelusettevõtetes, muu hulgas ennetamise ja bioloogilise turvalisuse osas, võib EMKF toetada:
 - a) vesiviljelussektoris haiguste ohjeldamise ja likvideerimisega seotud kuludid kooskõlas nõukogu otsuse 2009/470/EÜ⁽¹⁾ tingimustega, sealhulgas tauditõrjeprogrammis sätestatud kohustuste täitmisega seotud kuludid;
 - b) üldiste ja liigispetsiifiliste parimate tavade või bioloogilist turvalisust või loomade heaolu vesiviljeluses käsitlevate käitumisjuhendite väljatöötamist;
 - c) algatusi, mille eesmärk on vähendada vesiviljeluse sõltuvust veterinaarravimitest;
 - d) veterinaar- või farmatseutilisi uuringuid ja teabe levitamist ja vahetamist ning parimaid tavaid vesiviljeluses esinevate veterinaarhaiguste valdkonnas, eesmärgiga edendada veterinaarravimite nõuetekohast kasutamist;
 - e) liikmesriigi tunnustatud tervisekaitseühenduste moodustamist ja tegutsemist vesiviljelussektoris;
 - f) molluskikasvatajaid nende kasvatatud molluskite kogumise ajutise peatamise kompenseerimiseks, mis tuleneb erandlikust massilisest suremusest, kui suremus ületab 20 % või kui peatamise kahjud on üle 35 % asjaomase ettevõtte aastakäibest, arvutatuna ettevõtte kolme kalendriaasta keskmise käibe alusel, mis eelneb aastale, millal tegevus peatati.
2. Lõike 1 punkti d kohane toetus ei hõlma veterinaarravimite ostmist.
3. Lõike 1 punkti d alusel rahastatavate uuringute tulemused peab liikmesriik kooskõlas artikliga 119 piisaval määral ette kandma ja avalikustama.
4. Toetust võib anda ka avalik-õiguslikele asutustele.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. mai 2009. aasta otsus 2009/470/EÜ kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas (ELT L 155, 18.6.2009, lk 30).

Artikkel 57

Vesiviljeluse varude kindlustamine

1. EMKF võib vesiviljelustootjate sissetulekute kaitseks toetada sissemakseid vesiviljeluse varude kindlustusse, mis katab majandusliku kahju, mis on tekkinud vähemalt ühel järgmisel põhjusel:

- a) loodusõnnetused;
 - b) ebasoodsad ilmastikutingimused;
 - c) ootamatud muutused vee kvaliteedis või kvantiteedis, mille eest käitaja ei ole vastutav;
 - d) vesiviljelusega seotud haigused, tootmisrajatiste rike või hävimine, mille eest käitaja ei ole vastutav.
2. Asjaomane liikmesriik peab lõikes 1 osutatud tingimuste esinemist vesiviljeluses ametlikult kinnitama.
3. Liikmesriigid võivad asjakohasel juhul eelnevalt kehtestada kriteeriumid, mille alusel lõikes 2 osutatud ametlik kinnitamine loetakse toimunuks.
4. Toetust antakse üksnes vesiviljeluse varude kindlustuslepingutele, mis hõlmavad lõikes 1 osutatud majandusliku kahju, mis ületab 30 % vesiviljelusettevõtte keskmisest aastakäibest, arvatuna ettevõtte kolme kalendriaasta keskmise käibe alusel, mis eelneb aastale, millal majanduslik kahju tekkis.

III PEATÜKK

Kalandus- ja vesiviljeluspiirkondade säästev areng

1. J a g u

Tegevus ja eesmärgid

Artikkel 58

Tegevus

EMKF toetab kalandus- ja vesiviljeluspiirkondade säästvat arengut kooskõlas kogukondlikult juhitava kohaliku arengu lähenemisviisiga, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 32.

Artikkel 59

Erieesmärgid

Käesoleva peatüki kohase toetusega aidatakse kaasa artikli 6 lõikes 4 sätestatud liidu prioriteedi erieesmärkide saavutamisele.

2. J a g u

Kogukondlikult juhitavad kohaliku arengu strateegiad ja kalanduse kohalikud algatusrühmad

Artikkel 60

Kogukondlikult juhitavad kohaliku arengu strateegiad

1. Artiklis 59 viidatud eesmärkide saavutamiseks peavad kogukondlikult juhitavad kohaliku arengu strateegiad:
 - a) maksimaalselt suurendama kalandus- ja vesiviljelussektori osalust ranniku- ja sisevete kalandus- ja vesiviljeluspiirkondade säästvas arengus;
 - b) tagama, et kohalikud kogukonnad kasutavad täielikult ära ja saavad kasu mere-, ranniku- ja sisevete arengu pakutavatest võimalustest ning aitavad eelkõige väikestel ja üha halvemasse seisu jäävatel kalasadamatel maksimeerida merenduse potentsiaali mitmekesise infrastruktuuri arendamise abil.
2. Strateegiad peavad ühtima asjaomases piirkonnas kindlaks tehtud võimaluste ja vajadustega ning artiklis 6 sätestatud liidu prioriteetidega. Strateegiad võivad ulatuda kalandusele keskenduvatest strateegiatest laiemate strateegiateni, mis on suunatud kalanduspiirkondade mitmekesistamisele. Strateegiad peavad olema ulatuslikumad kui vaid toimingute kogum või sektorimeetmete kõrvutamine.

*Artikkel 61***Kalanduse kohalikud algatusrühmad**

1. EMKFi tähenduses nimetatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 32 lõike 2 punktis b osutatud kohalikud algatusrühmad kalanduse kohalikeks algatusrühmadeks.
2. Kalanduse kohalikud algatusrühmad teevad ettepaneku kogukondlikult juhitava kohaliku arengu strateegia kohta, mis põhineb vähemalt käesoleva määruse artiklis 60 sätestatud koostisosadel, ja vastutavad selle rakendamise eest.
3. Kalanduse kohalikud algatusrühmad:
 - a) kajastavad üldiselt oma strateegia keset ja piirkonna sotsiaalmajanduslikku koosseisu peamiste sidusrühmade, sealhulgas erasektori, avaliku sektori ja kodanikuühiskonna tasakaalustatud esindatuse kaudu;
 - b) tagavad kalandus- ja/või vesiviljelussektori märkimisväärse esindatuse.
4. Kui kogukondlikult juhitavat kohaliku arengu strateegiat toetatakse lisaks EMKFi teistest fondidest, peab EMKFi toetatavate projektide jaoks kalanduse kohalike algatusrühmade valimise organ vastama lõikes 3 sätestatud nõuetele.
5. Kalanduse kohalikud algatusrühmad võivad täita ka lisaülesandeid, mis lähevad kaugemale määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 34 lõikes 3 sätestatud miinimumülesannetest, kui korraldusasutus on need ülesanded neile delegeerinud.

*3. Jagu***Rahastamiskõlblikud toimingud***Artikkel 62***EMKFi toetus kogukondlikult juhitavale kohalikule arengule**

1. Käesoleva jao kohaselt on kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikliga 35 rahastamiskõlblikud järgmised toimingud:
 - a) ettevalmistav toetus;
 - b) kogukondlikult juhitavate kohaliku arengu strateegiate rakendamine;
 - c) koostöö;
 - d) jooksevkulud ja elavdamine.
2. Kalanduse kohalikud algatusrühmad võivad taotleda korraldusasutuselt ettemakse tegemist, kui selline võimalus on rakenduskavaga ette nähtud. Ettemakse summa ei tohi ületada 50 % jooksevkulude ja elavdamisega seotud riiklikust toetusest.

*Artikkel 63***Kogukondlikult juhitava kohaliku arengu strateegia rakendamine**

1. Kogukondlikult juhitava kohaliku arengu strateegia rakendamiseks võib toetust anda järgmiste eesmärkide täitmiseks:
 - a) suurendada kalanduse ja vesiviljeluse tarneahela kõikides etappides lisandväärtust, luua töökohti, kaasata noori ja edendada innovatsiooni;
 - b) toetada tööhõude- ja harrastuspüügi mitmekesistamist, elukestvat õpet ja töökohtade loomist kalandus- ja vesiviljeluspiirkondades;
 - c) tõhustada ja kasutada kalandus- ja vesiviljeluspiirkondade keskkonnaressursse, sealhulgas kliimamuutuste leevendamisele suunatud meetmed;
 - d) edendada kalandus- ja vesiviljeluspiirkondades sotsiaalset heaolu ja kultuuripärandit, sealhulgas kalanduse, vesiviljeluse ja merendusega seotud kultuuripärandit;
 - e) tugevdada kalanduskogukondade rolli kohalikus arengus ja kohalike kalandusressursside ja merendustegevuse juhtimist.

2. Lõikes 1 osutatud toetus võib hõlmata käesoleva jaotise I, II ja IV peatükis, välja arvatud artiklites 66 ja 67, ette nähtud meetmeid, tingimusel et nende juhtimine kohalikul tasandil on selgelt põhjendatud. Kui toetust antakse neile meetmetele vastavatele toimingutele, kohaldatakse käesoleva jaotise I, II ja IV peatükis sätestatud asjakohaseid tingimusi ning toimingutele ette nähtud toetuse määrasid.

Artikkel 64

Koostöö

1. Määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 35 lõike 1 punktis c osutatud toetust võib anda:

- a) territooriumide- või riikidevahelistele koostööprojektidele;
- b) territooriumide või riikidevaheliste koostööprojektide ettevalmistavale tehnilisele toele, tingimusel et kalanduse kohalikud algatusrühmad suudavad tõestada, et nad valmistavad ette projekti rakendamist.

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab mõiste „territooriumidevaheline koostöö” liikmesriigi sisest koostööd ning „riikidevaheline koostöö” koostööd mitme liikmesriigi territooriumide või vähemalt ühe liikmesriigi territooriumi ja ühe või mitme kolmanda riigi territooriumi vahel.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel võivad EMKFi kohased kalanduse kohalike algatusrühmade partnerid olla erinevalt muudest kalanduse kohalikest algatusrühmadest kohalikud avaliku ja erasektori partnerlused, mis rakendavad kogukondlikult juhitavat kohaliku arengu strateegiat liidus või sellest väljaspool.

3. Juhul kui koostööprojekte ei vali välja kalanduse kohalikud algatusrühmad, kehtestavad liikmesriigid asjakohase süsteemi koostööprojektide hõlbustamiseks. Nad avalikustavad riiklikud ja piirkondlikud haldustoimingud riikidevaheliste koostööprojektide väljavalimiseks ja rahastamiskõlblike kulude loetelu hiljemalt kahe aasta jooksul arvates nende rakenduskavade vastuvõtmise kuupäevast.

4. Haldusotsused koostööprojektide kohta tuleb teha nelja kuu jooksul arvates projekti esitamise kuupäevast.

5. Liikmesriigid teavitavad komisjoni heakskiidetud riikidevahelistest koostööprojektidest kooskõlas artikliga 110.

IV PEATÜKK

Turustuse ja töötlemisega seotud meetmed

Artikkel 65

Erieesmärgid

Käesoleva peatüki kohase toetusega aidatakse saavutada artikli 6 lõikes 5 sätestatud liidu prioriteedi erieesmäärke.

Artikkel 66

Tootmis- ja turustuskavad

1. EMKF toetab määruse (EL) nr 1379/2013 artiklis 28 osutatud tootmis- ja turustuskavade ettevalmistamist ja rakendamist.

2. Tootmis- ja turustuskavadega seotud kulutused on EMKFi jaoks rahastamiskõlblikud ainult pärast seda, kui iga liikmesriigi pädevad asutused on heaks kiitnud määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 28 lõikes 5 viidatud iga-aastase aruande.

3. Käesoleva artikli kohaselt tootjaorganisatsioonile aasta kohta antav toetus ei tohi ületada 3 % kõnealuse tootjaorganisatsiooni poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest kolme eelneva kalendriaasta jooksul. Hiljuti tunnustatud tootjaorganisatsioonide puhul ei tohi kõnealune toetus ületada 3 % kõnealuse organisatsiooni liikmete poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest kolme eelneva kalendriaasta jooksul.

4. Kui asjaomane liikmesriik on kiitnud heaks määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 28 lõikes 3 viidatud tootmis- ja turustuskava, võib ta teha ettemakse, mis on 50 % rahalisest toetusest.

5. Lõikes 1 osutatud toetust antakse ainult tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide ühendustele.

Artikkel 67

Ladustamisabi

1. EMKF võib toetada hüvitise maksmist tunnustatud tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide ühendustele, kes ladustavad määruse (EL) nr 1379/2013 II lisas loetletud kalapüügitooteid, tingimusel et tooteid ladustatakse kooskõlas nimetatud määruse artiklitega 30 ja 31, järgmistel tingimustel:

- a) ladustamisabi summa ei ületa asjaomaste toodete stabiliseerimiseks ja ladustamiseks vajalike tegevuste tehnilisi ja finantskulusid;
- b) ladustamisabi rahastamiskõlblikud kogused ei ületa 15 % tootjaorganisatsiooni poolt müügiks antud asjaomaste toodete aastakogusest;
- c) aasta kohta antav rahaline toetus ei ületa 2 % tootjaorganisatsiooni liikmete poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest ajavahemikus 2009–2011.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel, kui tootjaorganisatsiooni liikmetel ei olnud ajavahemikus 2009–2011 turule lastud toodangut, siis võetakse arvesse sellise liikme esimesel kolmel tootmisaastal turule lastud aastatoodangu keskmist väärtust.

2. Lõikes 1 osutatud toetuse maksmine lõpetatakse 31. detsembriks 2018.
3. Lõikes 1 osutatud toetust makstakse ainult pärast seda, kui tooted on suunatud inimtoiduna ringlusesse.
4. Liikmesriigid kehtestavad oma territooriumil kohaldatava tehniliste ja finantskulude summa järgmisel viisil:
- a) tehnilisi kulusid arvutatakse kord aastas stabiliseerimiseks ja ladustamiseks vajalike tegevustega seotud otsekulude põhjal;
 - b) finantskulud arvutatakse kord aastas, lähtudes iga liikmesriigi poolt aastaks kehtestatud intressimäärast.

Need tehnilised ja finantskulud avalikustatakse.

5. Liikmesriigid viivad läbi kontrollid, tagamaks et tooted, mille jaoks antakse ladustamisabi, vastavad käesolevas artiklis sätestatud tingimustele. Selliste kontrollide korraldamiseks peavad ladustamisabi saajad laovarvestust iga tootekategooria kohta, mis on antud lattu ja mis hiljem lastakse turule inimtoiduna tagasi.

Artikkel 68

Turustusmeetmed

1. EMKF võib toetada kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turustamisemeid, mille eesmärk on:
- a) luua tootjaorganisatsioone, tootjaorganisatsioonide ühendusi või tootmisharudevahelisi organisatsioone, mida tunnustatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1379/2013 II peatüki II jaoga;
 - b) leida uusi turge ning parandada kalandus- ja vesiviljelustoodete turulelaskmise tingimusi, sealhulgas:
 - i) turuväljavaadetega liigid;
 - ii) tööduslike kalavarude soovimatu püük, mis lossitakse kooskõlas tehniliste meetmetega, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 ja määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 8 lõike 2 punktiga b;
 - iii) kalapüügi- ja vesiviljelustooted, mille tootmismeetoditel on vähene mõju keskkonnale, või mahepõllumajanduslikud vesiviljelustooted, nagu on määratletud määruses (EÜ) nr 834/2007;

c) edendada kvaliteeti ja lisandväärtust, hõlbustades:

- i) asjaomase toote registreerimise taotlemist ja asjaomaste käitajate kohandamist asjakohastele kontrolli- ja sertifitseerimisnõuetele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012⁽¹⁾ tingimustega;
- ii) sertifitseerimist ja edendamist, sealhulgas säästva kalapüügi- ja vesiviljelustoodete, sealhulgas väikesemahulise rannapüügi seotud toodete ning keskkonnasõbralike töötlemismeetodite sertifitseerimist ja edendamist;
- iii) kalapüügitoodete otseturustust väikesemahulise rannapüügi tegelevate kalurite või jalgspüügi tegelevate kalurite poolt;
- iv) toodete esitlusviisi ja pakendamist;

d) suurendada tootmise ja turu läbipaistvust ning teostada turu-uuringuid ja uuringuid liidu impordisõltuvuse kohta;

e) anda panus kalapüügi- ja vesiviljelustoodete jälgitavuse tagamisse ning töötada vajaduse korral välja liidu kalapüügi- ja vesiviljelustoodete ökomärgis, nagu viidatud määruses (EL) nr 1379/2013;

f) koostada VKEde jaoks liidu õigusega kooskõlas olevad vormikohased lepingud;

g) viia ellu piirkondlikke, riiklikke või rahvusvahelisi teavitus- ja tutvustuskampaaniaid, et suurendada üldsuse teadlikkust säästvatest kalapüügi- ja vesiviljelustoodetest.

2. Lõikes 1 osutatud toimingud võivad hõlmata tarneahela tootmis-, töötlemis- ja turustustegevust.

Lõike 1 punktis g osutatud toimingud ei tohi olla suunatud kaubamärkidele.

Artikkel 69

Kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemine

1. EMKFi kaudu võib toetada kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemisse tehtavaid investeeringuid:

- a) mis aitavad säästa energiat või vähendada mõju keskkonnale, sealhulgas investeeringud jäätmete töötlemisse;
- b) mis parandavad ohutust, hügieeni, tervishoidu ja töötingimusi;
- c) mis toetavad inimitoiduks kõlbmatu töönduskala töötlemist;
- d) põhiliste töötlemistoimingutega kaasnevate kõrvaltoodete töötlemiseks;
- e) mahepõllumajanduslike vesiviljelustoodete töötlemiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklitele 6 ja 7;
- f) mille tulemuseks on uued või parendatud tooted, uued või parendatud protsessid või uued või parendatud juhtimis- ja korraldussüsteemid.

2. Muude ettevõtjate kui VKEde puhul antakse lõikes 1 viidatud toetust üksnes määruse (EL) nr 1303/2013 II osa IV jaotisega ette nähtud rahastamisvahendite kaudu.

V PEATÜKK

Kalapüügi- ja vesiviljelustoodetega seotud lisakulude hüvitamine äärepoolseimates piirkondades

Artikkel 70

Hüvitamise kord

1. EMKF võib toetada nende lisakulude hüvitamist, mida ELi toimimise lepingu artiklis 349 osutatud Prantsuse äärepoolseimate piirkondade käitajad on teatavate kalapüügi- ja vesiviljelustoodete püüdmisel, kasvatamisel, töötlemisel ja turustamisel kandnud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, 14.12.2012, lk 1).

2. Iga asjaomane liikmesriik koostab lõikes 1 osutatud piirkondade kohta kalapüügi- ja vesiviljelustoodete loetelu ning määrab kindlaks rahastamiskõlblike toodete koguse.
3. Lõikes 2 osutatud loetelu koostamisel ja koguste määramisel võtavad liikmesriigid arvesse kõiki asjaomaseid asjaolusid, muu hulgas vajadust tagada, et hüvitis oleks täielikult kooskõlas ÜKP reeglitega.
4. Hüvitist ei maksta kalapüügi- ja vesiviljelustoodete puhul:
 - a) mis on püütud kolmanda riigi laeva poolt, välja arvatud kalapüügilaevad, mis sõidavad Venezuela lipu all ja tegutsevad liidu vetes;
 - b) mis on püütud liidu kalapüügilaevade poolt, mis ei ole registreeritud lõikes 1 osutatud piirkondades asuvas sadamas;
 - c) mis on sisse toodud kolmandatest riikidest.
5. Lõike 4 punkti b ei kohaldata, kui asjaomases äärepoolseimas piirkonnas asuva töötaja olemasolev võimsus ületab tooraine koguse, mis on tarnitud kooskõlas asjaomase piirkonna hüvituskavaga.
6. Hüvitist makstakse järgmistele käitajatele:
 - a) füüsilised või juriidilised isikud, kes kasutavad tootmisvahendeid kalapüügi- või vesiviljelustoodete hankimiseks eesmärgiga need turule lasta;
 - b) lõikes 1 osutatud piirkondade sadamates registreeritud laevade omanikud või käitajad, kes nimetatud piirkondades tegutsevad, ning selliste omanike või käitajate liidud;
 - c) käitajad töötlemis- ja turustussektoris või selliste käitajate liidud.

Artikkel 71

Hüvitise arvutamine

Hüvitist makstakse artikli 70 lõikes 6 osutatud käitajatele, kes tegutsevad artikli 70 lõikes 1 osutatud piirkondades ja seejuures võetakse arvesse:

- a) iga kalapüügi- või vesiviljelustootega või tootekategooriaga kaasnevat lisakulu, mis tuleneb asjaomase piirkonna konkreetsetest ebasoodsatest tingimustest, ja
- b) kogu muud liiki riiklikku sekkumist, mis mõjutab lisakulude suurust.

Artikkel 72

Hüvituskava

1. Asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile rakendusaktidega heakskiitmiseks iga artikli 70 lõikes 1 osutatud piirkonna kohta hüvituskava. Nimetatud kavas märgitakse artiklis 70 osutatud kalandus- ja vesiviljelustoodete kogused ja käitajate liik, artiklis 71 osutatud hüvitise suurus ning artiklis 97 osutatud korraldusasutus. Komisjon võtab oma otsuse kohta, kas sellised hüvituskavad heaks kiita, vastu rakendusaktid.
2. Liikmesriigid võivad muuta lõikes 1 osutatud hüvituskava sisu. Liikmesriigid esitavad sellised muudatused komisjonile. Komisjon võtab oma otsuse kohta, kas sellised muudatused heaks kiita, vastu rakendusaktid.
3. Komisjon võtab hüvituskava struktuuri kindlaksmääramiseks vastu rakendusaktid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada asjaomase piirkonna konkreetsetest ebasoodsatest tingimustest tulenevate lisakulude arvutamise kriteeriumid.

Artikkel 73

Riigiabi hüvituskavade rakendamiseks

Liikmesriigid võivad eraldada täiendavaid rahalisi vahendeid artiklis 72 osutatud hüvituskavade rakendamiseks. Sellisel juhul peavad nad teavitama komisjoni riigiabist, mille komisjon võib kõnealuste kavade osana kooskõlas käesoleva määrusega heaks kiita. Riigiabi, millest on teatatud, loetakse teatatuks ka ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 esimese lause tähenduses.

VI PEATÜKK

ÜKP lisameetmed koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raames

Artikkel 74

Geograafiline kohaldamisala

Erandina artiklist 2 kohaldatakse käesolevat peatükki ka väljaspool liidu territooriumi elluviidavate toimingute suhtes.

Artikkel 75

Erieesmärgid

Käesoleva peatüki kohase toetusega aidatakse saavutada artikli 6 lõikes 3 sätestatud liidu prioriteedi erieesmäärke.

Artikkel 76

Kontroll ja õigusnormide täitmise tagamine

1. EMKF võib toetada liidu kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise süsteemi rakendamist, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 36 ja mida on täiendavalt täpsustatud määruses (EÜ) nr 1224/2009.
2. Rahastamiskõlblikud on eelkõige järgmist liiki toimingud:
 - a) tehnoloogia, sealhulgas arvuti riist- ja tarkvara, laevade kaugseire süsteemide (VDS), CCTV-süsteemide ja IT-võrgustike ostmise, paigaldamine ja/või väljatöötamine, mis võimaldab kalandusega seotud andmeid koguda, hallata, valideerida, analüüsida, esitada (veebisaitidega seotud kontroll) ja vahetada, teha riskijuhtimist ja töötada välja proovivõtmeeetodeid, ning mis võimaldab ka seotust sektorivaheliste andmevahetussüsteemidega;
 - b) nende komponentide, sealhulgas arvuti riist- ja tarkvara arendamine, ostmise ja paigaldamine, mis on vajalikud andmete ülekandmise tagamiseks kalapüügi ja kalapüügitoodete turustamisega seotud osalejatelt asjaomasesse liikmesriiki ja liidu ametiasutustele, sealhulgas kontrollimiseks kasutatavate elektrooniliste registreerimis- ja aruandlussüsteemide (ERS), laevaseiresüsteemide (VMS) ja automaatse tuvastamise süsteemide (AIS) komponendid;
 - c) kalapüügi- ja vesiviljelustoodete jälgitavuse tagamiseks vajalike komponentide, sh arvuti riist- ja tarkvara väljatöötamine, ostmise ja paigaldamine, nagu on viidatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 58;
 - d) liikmesriikide vahel andmete vahetamist ja analüüsimist käsitlevate programmide rakendamine;
 - e) patrull-laevade, lennukite ja helikopterite moderniseerimine ja ostmise, tingimusel et neid kasutatakse kalapüügi kontrollimiseks vähemalt 60 % nende kogu aastast kasutusajast;
 - f) muude kontrollivahendite, sealhulgas mootori võimsuse mõõtmist võimaldavate ja kaalumisseadmete hankimine;
 - g) innovaatiliste kontrolli- ja seiresüsteemide väljatöötamine ning kalanduse kontrollimisega seotud pilootprojektide elluviimine, sealhulgas kalade DNA analüüs või kontrolliga seotud veebisaitide väljatöötamine;
 - h) kalandustegevuse seire, kontrolli ja seire eest vastutavate isikute koolitus- ja vahetusprogrammid, sealhulgas liikmesriikide vahel;
 - i) pädevate asutuste teostatud seire, kontrolli ja seirega seotud kulude hindamine, kulude ja tulude analüüs ning teostatud auditite hindamine;
 - j) algatused, sealhulgas seminarid ja meediavahendid, mis on suunatud nii kalurite kui ka teiste asjaosaliste (nt inspektorite, riigiprokuröride ja kohtunike ning avalikkuse) teadlikkuse suurendamisele vajadusest võidelda ebaseadusliku, registreerimata ja reguleerimata kalapüügi ja rakendada ÜKPD;
 - k) tegevuskulud, mis on seotud tugevdatud kontrolli teostamisega nende varude üle, mille suhtes kohaldatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 95 kontrolli- ja inspekteerimisalaseid eriprogramme, ning koordineerimise kontrolliga kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 768/2005⁽¹⁾ artikliga 15;

⁽¹⁾ Nõukogu 26. aprilli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 768/2005, millega moodustatakse Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur ja muudetakse määrust (EÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem (ELT L 128, 21.5.2005, lk 1).

- l) programmid, mis on seotud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 102 lõike 4 alusel kehtestatud tegevuskava rakendamise, sh mis tahes tegevuskulud.
3. Lõike 2 punktides h kuni l loetletud meetmed on rahastamiskõlblikud ainult siis, kui nad on seotud avalik-õigusliku asutuse kontrollitegevusega.
4. Lõike 2 punktides d ja h loetletud meetmete puhul määravad asjaomased liikmesriigid projekti eest vastutava korraldusasutuse.

Artikkel 77

Andmete kogumine

1. EMKF toetab andmete kogumist, haldamist ja kasutamist, nagu nähakse ette määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 25 lõigetes 1 ja 2 ja nagu on täiendavalt täpsustatud määruses (EÜ) nr 199/2008.
2. Rahastamiskõlblikud on eelkõige järgmist liiki toimingud:
 - a) andmete kogumine, haldamine ja kasutamine teaduslikuks analüüsiks ja ÜKP rakendamiseks;
 - b) riiklikud, riikidevahelised ja piirkondlikud mitmeaastased proovivõtuprogrammid, tingimusel et nendes käsitletakse ÜKPGA hõlmatud varusid;
 - c) töõndus- ja harrastuspüügi mereseire, sealhulgas selliste mereorganismide nagu mereimetajate ja -lindude kaaspüügi seire;
 - d) mereuuringud;
 - e) liikmesriikide ja piirkondlike asutuste esindajate osalemine piirkondlikel kooskõlastamisnõupidamistel, piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide nõupidamistel, mille lepinguosaline või vaatleja liit on, ja/või teaduslike nõuandeid andvate rahvusvaheliste asutuste nõupidamistel;
 - f) andmete kogumise ja haldamise süsteemide parendamine ning prooviuuringute elluviimine, mille eesmärk on muuta olemasolevad andmete kogumise ja haldamise süsteemid tõhusamaks.

VII PEATÜKK

Liikmesriikide algatusel antav tehniline abi

Artikkel 78

Liikmesriikide algatusel antav tehniline abi

1. EMKFist võib toetada järgmisi liikmesriikide algatusel võetavaid meetmeid, võttes arvesse ülemmäära 6 % rakenduskava kogusummast:
 - a) määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 59 lõikes 1 osutatud tehnilise abi meetmed;
 - b) riiklike võrgustike loomine teabe levitamiseks, suutlikkuse suurendamiseks, parimate tavade vahetamiseks ning kaladuse kohalike algatusrühmade vahelise koostöö toetamiseks liikmesriigi territooriumil.
2. Erandjuhul ja nõuetekohaselt põhjendatud asjaolude korral võib lõikes 1 osutatud ülemmäära ületada.

VIII PEATÜKK

IMPd käsitlevad meetmed, mida rahastatakse koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raames

Artikkel 79

Erieesmärgid

1. Käesoleva peatüki kohased toetusmeetmed toetavad artikli 6 lõikes 6 sätestatud liidu prioriteedi erieesmärkide saavutamist, sealhulgas:
 - a) integreeritud mereseiret, eelkõige ühise teabejagamiskeskonna (CISE) liidu merendusvaldkonna seireks;
 - b) merekeskkonna, eelkõige selle bioloogilise mitmekesisuse ja merekaitsealade (nt Natura 2000 alade) kaitse edendamist, piiramata käesoleva määruse artiklis 37 sätestatust, ning mere- ja rannikuressursside säästvat kasutamist ning merekeskkonda mõjutava inimtegevuse säästlikkuse piiride täiendavat kindlaksmääramist, eelkõige direktiivi 2008/56/EÜ raames.

2. Rakenduskava mis tahes muudatustega, mis on seotud lõikes 1 osutatud meetmetega, ei tohi suurendada artikli 13 lõikes 7 osutatud rahaeraldiste kogusummat.

Artikkel 80

Rahastamiskõlblikud toimingud

1. EMKF võib kooskõlas artiklis 79 sätestatud eesmärkidega toetada muu hulgas järgmisi toiminguid:
 - a) mis võimaldavad kaasa aidata integreeritud mereseire, eelkõige CISE eesmärkide saavutamisele;
 - b) merekeskkonna, eelkõige selle bioloogilise mitmekesisuse ja merekaitsealade (nt Natura 2000 alade) kaitse kooskõlas direktiivides 92/43/EMÜ ja 2009/147/EÜ sätestatud kohustustega;
 - c) teadmiste parandamine merekeskkonna seisundi kohta, eesmärgiga kehtestada direktiivis 2008/56/EÜ ette nähtud seireprogrammid ja meetmeprogrammid kooskõlas nimetatud direktiivis sätestatud kohustustega.
2. Riiklike haldusasutuste töötajate palgakulud ei käsitata rahastamiskõlblike tegevuskuludena.

VI JAOTIS

MEETMED, MIDA RAHASTATAKSE OTSESE EELARVE TÄITMISE RAAMES

I PEATÜKK

Integreeritud merenduspoliitika

Artikkel 81

Geograafiline kohaldamisala

Erandina artiklist 2 kohaldatakse käesolevat peatükki ka väljaspool liidu territooriumi toimuvate tegevuste suhtes.

Artikkel 82

Reguleerimisese ja eesmärgid

Käesoleva peatüki kohaselt antava toetusega toetatakse liidu IMP väljatöötamise ja elluviimise tõhustamist. Sellega:

- a) tugevdatakse merendus- ja rannikupoliitika integreeritud juhtimise väljatöötamist ning rakendamist, eelkõige:
 - i) edendades tegevusi, mis innustavad liikmesriike ja nende piirkondi välja töötama, kasutusele võtma või rakendama merenduse integreeritud juhtimist;
 - ii) edendades liikmesriikide omavahelist ning liikmesriikide pädevate asutuste ja sidusrühmade vahelist dialoogi ja koostööd mere- ja merendusküsimustes, sealhulgas töötades välja ja rakendades integreeritud merebasseinistrateegiaid, võttes arvesse tasakaalustatud lähenemisviisi kõikides merebasseinides ning merebasseinide ja mere alambasseinide eripära ning vajaduse korral asjaomaste makropiirkondlike strateegiate eripära;
 - iii) edendades valdkonnaüleseid koostööplatvorme ja -võrgustikke, kuhu kuuluvad avaliku sektori asutuste esindajad riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning tööstus-, sealhulgas turismi- ja teadussektori sidusrühmade, kodanike, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja sotsiaalpartnerite esindajad;
 - iv) parandades liikmesriikidevahelist koostööd pädevate asutuste vahel teabe ja parimate tavade jagamise abil;
 - v) edendades parimate tavade vahetamist ja dialoogi rahvusvahelisel tasandil, sealhulgas kahepoolset dialoogi kolmandate riikidega, võttes arvesse UNCLOSi ning sellel konventsioonil põhinevaid olemasolevaid asjakohaseid rahvusvahelisi konventsioone, piiramata seejuures muude lepingute või kokkulepete kohaldamist, mis võivad olla sõlmitud liidu ja asjaomaste kolmandate riikide vahel. Vajaduse korral hõlmab selline dialoog tõhusat arutelu UNCLOSi ratifitseerimise ja rakendamise üle;
 - vi) tõstes esile IMPd ja suurendades avaliku sektori asutuste, erasektori ja üldsuse teadlikkust sellest;

- b) aidates töötada välja valdkonnaüleseid algatusi, millest võidavad vastastikku erinevad merendussektorid ja/või sektoripoliitikad, võttes arvesse ning kasutades ära olemasolevaid vahendeid ja algatusi, näiteks:
- i) integreeritud mereseire mereruumi ohutu, turvalise ja säästva kasutamise edendamiseks, eelkõige suurendades tõhusust ja tulemuslikkust valdkondadevahelise ja piiriülese teabevahetuse kaudu, võttes samal ajal nõuetekohaselt arvesse olemasolevaid ja tulevasi koostöömehhanisme ja -süsteeme;
 - ii) mereruumi planeerimise ja rannikuala tervikmajandamise protsessid;
 - iii) tervikliku ja avalikkusele kättesaadava kvaliteetse merealase andme- ja teadmistebaasi järkjärguline loomine, mis hõlbustab kõnealuste andmete ja teadmiste jagamist, taaskasutamist ja levitamist eri kasutajarühmade seas, vältides seeläbi jõupingutuste dubleerimist; selleks kasutatakse parimal viisil ära olemasolevaid liidu ja liikmesriikide programme;
- c) toetades täienduseks väljakujunenud valdkondlikele ja riiklikele meetmetele rannikualadel püsivat majanduskasvu, töökohtade loomist, innovatsiooni ja uusi tehnoloogiaid uutes ning tulevastes merendussektorites ning liidu rannikualadel, saartel ja äärepoolseimates piirkondades;
- d) edendades merekeskkonna, eelkõige selle bioloogilise mitmekesisuse ja merekaitsealade (nt Natura 2000 alad) kaitset ning mere- ja rannikuressursside säästvat kasutamist ja merekeskkonda mõjutava inimtegevuse jätkusuutlikkuse piiride täiendavat kindlaks määramist, kooskõlas hea keskkonnaseisundi saavutamise ja säilitamise eesmärkidega, nagu on nõutud direktiivis 2008/56/EÜ.

Artikkel 83

Rahastamiskõlblikud toimingud

1. EMKFist võib kooskõlas artiklis 82 sätestatud eesmärkidega toetada selliseid tegevusi nagu:
 - a) uuringud;
 - b) projektid, sh katse- ja koostööprojektid;
 - c) avalik teave ja parimate tavade jagamine, teadlikkuse suurendamise kampaaniad ja sellega seotud teabevahetus ning teabe levitamine, nt reklaamikampaaniad ja -üritused ning veebisaitide ja sidusrühmadele mõeldud suhtlusplatvormide arendamine ja haldamine;
 - d) konverentsid, seminarid, foorumid ja õpikojad;
 - e) kooskõlastustegevused, sh merebasseinistrateegiaid käsitlevad teabevahetussõrgustikud ja arengu toetamine;
 - f) selliste IT-süsteemide ja võrgustike arendamine ja haldamine, mis võimaldavad koguda, hallata, kontrollida, analüüsida ja vahetada andmeid ning välja töötada selleks vajalikud valimi koostamise meetodid, ning nende vastastikune sidumine valdkonnaüleste andmevahetussüsteemidega;
 - g) koolitusprojektid teadmiste suurendamiseks, kutsekvalifikatsiooni ja meetmete arendamiseks, et edendada kutsealast arengut merendussektoris.
2. Artikli 82 punktis b sätestatud piiriüleste ja valdkonnaüleste toimingute arendamise eesmärgi saavutamiseks võib EMKF toetada:
 - a) integreeritud mereseire tehniliste vahendite arendamist ja rakendamist, eelkõige selleks, et toetada detsentraliseeritud teabevahetussüsteemide kasutuselevõttu, toimimist ja haldust merendusvaldkonnas, eesmärgiga edendada valdkonnaülest ja piiriülest seireteabe vahetamist kõikide kasutajakondade vahel, võttes arvesse sektoripoliitike seirealast arengut ning aidates vajaduse korral nende arengule kaasa;
 - b) liikmesriikide või piirkondade vahelisi kooskõlastus- ja koostöötegevusi, et arendada mereruumi planeerimist ja rannikuala tervikmajandamist, sealhulgas süsteemidega seotud kulud ning andmevahetus ja seire, hindamine, eksperdivõrgustike loomine ja haldamine ning programmi loomine liikmesriikide ettevalmistamiseks mereruumi planeerimise rakendamiseks;
 - c) merevaatlussüsteemi kaasrahastamise, ostmise ja haldamise algatusi ning tehnilisi vahendeid Euroopa merevaatlus- ja andmevõrgu süsteemi väljatöötamiseks, loomiseks ning haldamiseks, et hõlbustada süsteemi kuuluvate liikmesriikide ja/või rahvusvaheliste organisatsioonide vahelise koostöö kaudu merealaste andmete ja teadmiste kogumist, omandamist, koondamist, töötlemist, kvaliteedikontrolli, taaskasutamist ja levitamist.

II PEATÜKK

Rahastatavad ÜKP ja IMP lisameetmed otsese eelarve täitmise raames

Artikkel 84

Geograafiline kohaldamisala

Erandina artiklist 2 kohaldatakse käesolevat peatükki ka väljaspool liidu territooriumi toimuvate tegevuste suhtes.

Artikkel 85

Erieesmärgid

Käesolevas peatükis sätestatud meetmed aitavad kaasa ÜKP ja IMP elluviimisele, eelkõige:

- a) teaduslike nõuannete kogumise, haldamise ja levitamisega ÜKP raames;
- b) erikontrolli ja täitemetmetega ÜKP raames;
- c) rahvusvaheliste organisatsioonide vabatahtliku kaasabiga;
- d) nõuandekomisjonidega;
- e) turgu käsitleva teabega;
- f) ÜKP ja IMP teavitustegevustega.

Artikkel 86

Teaduslikud nõuanded ja teadmised

1. EMKFist võib toetada teadustulemusi, eelkõige rakendusuuringute projekte, mis on otseselt seotud teaduslike ja sotsiaal-majanduslike arvamuste ning soovitude esitamisega, et ÜKP raames võetavad kalavarude majandamist käsitlevad otsused oleksid usaldusväärsed ja tõhusad.
2. Rahastamiskõlblikud on eelkõige järgmised toimingud:
 - a) uuringud ja katseprojektid, mis on vajalikud ÜKP rakendamiseks ja arendamiseks, sh alternatiivsed kalanduse ja vesiviljeluse säästva majandamise tehnikad, sh nõuandekomisjonides;
 - b) teadusasutuste, sh kalavarude hindamise eest vastutavate rahvusvaheliste nõuandvate organite, sõltumatute ekspertide ja muude teadusasutuste teaduslike arvamuste ning soovitude koostamine ning esitamine;
 - c) ekspertide osalemine kalanduse teaduslike ja tehnilisi küsimusi käsitlevates töörühmades nagu STECF, samuti rahvusvahelistes nõuandvates organites ning kohtumistel, kus vajatakse kalandus- ja vesiviljelusekspertide teadmisi;
 - d) määruse (EÜ) nr 199/2008 artikli 12 lõikes 2 osutatud teadusuuringud merel piirkondades, kus liidu laevad tegutsevad mitme liigi püüki hõlmavate säästva kalapüügi partnerluslepingute alusel, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 31;
 - e) komisjoni kantud kulud teenuste eest, mis on seotud andmete kogumise, haldamise ja kasutamisega, kalandusekspertide kohtumiste korraldamise ja juhtimisega ning kalanduse teadusliku ja tehnilise pädevusega seonduvate igaaastaste tööprogrammide juhtimisega, andmekõnede ja andmestike töötlemisega, teaduslike arvamuste ja soovitude esitamiseks tehtava ettevalmistustööga;
 - f) liikmesriikidevaheline koostöö andmekogumise valdkonnas, mis hõlmab mitmesuguseid piirkondlike sidusrühmi, sh piirkondlike andmebaaside loomine ja haldamine piirkondlikku koostööd hõlbustavate andmete säilitamiseks, haldamiseks ja kasutamiseks ning andmete kogumise ja haldamise täiustamiseks ja teadusliku taseme tõstmiseks, et toetada kalavarude majandamist.

Artikkel 87

Kontroll ja õigusnormide täitmise tagamine

1. EMKF võib toetada määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 36 sätestatud ja määruses (EÜ) nr 1224/2009 täiendavalt täpsustatud liidu kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise süsteemi rakendamist.

2. Rahastamiskõlblikud on eelkõige järgmised toimingud:
 - a) patrull-laevade, õhusõidukite ja helikopterite ühine ostmine ja/või prahtimine sama geograafilise piirkonna mitme liikmesriigi poolt, tingimusel et neid kasutatakse vähemalt 60 % iga-aastasest kasutusoleku ajast;
 - b) kulutused, mis seonduvad uute kontrollitehnoloogiate hindamise ja arendamisega ning andmevahetusprotsessidega;
 - c) kõik tegevuskulud, mis on seotud ÜKP rakendamise kontrollimise ja hindamisega komisjoni poolt, eelkõige kontrolli, inspekteerimise ja auditeerimisega seotud lähetused, komisjoni ametnike seadmed ja koolitus, koosolekute korraldamine ja neil osalemine, sealhulgas teabe ja parimate tavade vahetamine liikmesriikide vahel, uuringud, IT-teenused ja teenuseosutajad, ning inspekteerimisvahendite ost või prahtimine komisjoni poolt määruse (EÜ) nr 1224/2009 IX ja X jaotise kohaselt.
3. Kontrolli tugevdamiseks ja ühtlustamiseks võib EMKF toetada riigiüleste projektide rakendamist, mis on suunatud selliste riikidevaheliste kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise süsteemide väljatöötamisele ja testimisele, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 36 ning sätestatud määruses (EÜ) nr 1224/2009.
4. Rahastamiskõlblikud on eelkõige järgmised toimingud:
 - a) rahvusvahelised koolitusprogrammid kalapüügitgevuse seire, kontrolli ja seire eest vastutavatele isikutele;
 - b) algatused, sealhulgas seminarid ja meedia töövahendid, mis on suunatud liidu määruste tõlgendamise ja sellega seotud kontrolli ühtlustamisele.
5. Lõike 2 punktis a viidatud toimingute puhul määratakse toetusesaajaks ainult üks asjaomane liikmesriik.

Artikkel 88

Rahvusvaheliste organisatsioonide vabatahtlik rahaline toetamine

EMKFist võib toetada järgmisi tegevusi rahvusvaheliste suhete valdkonnas:

- a) rahaline toetus ÜRO organisatsioonidele, samuti vabatahtlikud toetused mereõiguse alal tegutsevatele rahvusvahelistele organisatsioonidele;
- b) rahaline toetus, et valmistada ette liidule huvipakkuvate uute rahvusvaheliste organisatsioonide loomist või rahvusvaheliste lepingute sõlmimist;
- c) rahaline toetus tööle või programmidele, mida viivad ellu liidule huvipakkuvad rahvusvahelised organisatsioonid;
- d) rahaline toetus tegevusele (lepinguosaliste töö-, mitteametlikud ja erakorralised koosolekud), millega toetatakse liidu huvisid rahvusvahelistes organisatsioonides ning tugevdatakse koostööd liidu partneritega nendes organisatsioonides. EMKF võib kanda rahvusvahelistel foorumitel ja rahvusvahelistes organisatsioonides peetavatel läbirääkimistel ja koosolekutel kolmandate riikide esindajate osalemise kulud, kui nende osavõtt on liidu huvide seisukohalt vajalik.

Artikkel 89

Nõuandekomisjonid

1. EMKFist toetatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 43 kohaselt loodud nõuandekomisjonide tegevuskulusid.
2. Juriidilisest isikust nõuandekomisjon võib taotleda liidu toetust Euroopa üldhuvides tegutseva asutusena.

Artikkel 90

Turuteave

EMKF võib toetada komisjoni kalapüügi- ja vesiviljelustooted käsitleva turuteabe arendamisel ja levitamisel kooskõlas määruse (EL) nr 1379/2013 artikliga 42.

*Artikkel 91***ÜKP ja IMP teavitusmeetmed**

EMKFist võib anda toetust:

- a) ÜKP ja IMPga seotud teavitus- ja kommunikatsioonimeetmetega seotud kulude katteks, sh:
 - i) eri sihtrühmadele suunatud kirjaliike, audiovisuaalsete ja elektrooniliste materjalide koostamise, tõlkimise ja levitamise kulud;
 - ii) ÜKP ja IMPga seotud eri osalejate teavitamiseks ja nende arvamuste kogumiseks ette nähtud ürituste ning kohtumiste ettevalmistamise ja korraldamise kulud;
- b) komisjoni poolt kohtumistele kutsutud ekspertide ja sidusrühmade esindajate sõidu- ja majutuskulude katteks;
- c) liidu poliitiliste prioriteetide tutvustamise kulude katteks, sel määral, mil need on seotud käesoleva määruse üldeesmärkidega.

*III PEATÜKK***Tehniline abi***Artikkel 92***Komisjoni algatusel antav tehniline abi**

EMKF võib toetada komisjoni algatusel järgmisi meetmeid, võttes arvesse EMKFi 1,1 % suurust ülemmäära:

- a) määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 58 osutatud tehnilise abi meetmed käesoleva määruse rakendamiseks;
- b) säästva kalapüügi kokkulepete koostamine, kontrollimine ja hindamine ja liidu osalemine piirkondlikes kalavarude majandamise organisatsioonides; asjaomased meetmed on uuringud, kohtumised, ekspertide kaasamine, ajutiste töötajatega seotud kulud, teavitustegevus ning komisjoni mis tahes muud haldus-, teadusliku või tehnilise abiga seotud kulud;
- c) Euroopa kalanduse kohalike algatusrühmade võrgustiku loomine, mille eesmärk on suurendada suutlikkust, jagada teavet, vahetada kogemusi ja parimaid tavasid ning toetada koostööd kohalike partnerluste vahel. Võrgustik teeb koostööd ERFi, ESFi ja EAFRD-i poolt kohaliku arengu jaoks moodustatud võrgustiku ning tehnilise abi asutustega seoses nende kohaliku arengu meetmete ja rahvusvahelise koostööga.

*VII JAOTIS***RAKENDAMINE KOOSTÖÖS LIIKMESRIIKIDEGA TOIMUVA EELARVE TÄITMISE RAAMES***I PEATÜKK***Üldsätted***Artikkel 93***Kohaldamisala**

Käesolevat jaotist kohaldatakse meetmete suhtes, mida rahastatakse koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raames V jaotises sätestatu kohaselt.

*II PEATÜKK***Rakendusmehhanism****1. Jagu****EMKFi toetus***Artikkel 94***Kaasfinantseerimise määrade kehtestamine**

1. Artikli 19 kohaselt rakendusaktide vastuvõtmisel, millega kiidetakse heaks rakenduskava, määrab komisjon kindlaks EMKFist sellele kavale antava maksimumtoetuse.

2. EMKFi toetus arvutatakse avaliku sektori rahastamiskõlblike kulutuste summa alusel.

Rakenduskavas kehtestatakse EMKFi toetusmäär artiklis 6 sätestatud liidu prioriteetidele. EMKFi maksimaalne toetusmäär on 75 % ja minimaalne toetusmäär on 20 % avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest.

3. Erandina lõikest 2 on EMKFi toetus:

- a) 100 % artiklis 67 osutatud ladustamisabiga seotud rahastamiskõlblikest kuludest;
- b) 100 % artiklis 70 osutatud hüvitamise korraga seotud avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest;
- c) 50 % artiklites 33 ja 34 ning artikli 41 lõikes 2 osutatud toetusega seotud avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest;
- d) 70 % artikli 76 lõike 2 punktis e osutatud toetusega seotud avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest;
- e) 90 % artikli 76 lõike 2 punktides a–d ja f–l osutatud toetusega seotud avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest;
- f) 80 % artiklis 77 osutatud toetusega seotud rahastamiskõlblikest kuludest.

4. Erandina lõikest 2 suurendatakse liidu prioriteetsete erieesmärkide suhtes kohaldatavat EMKFi maksimaalset toetusmäära kümne protsendipunkti võrra, kui artikli 6 lõikes 4 sätestatud kogu liidu prioriteet viiakse ellu kogukondlikult juhitava arengu kaudu.

Artikkel 95

Riigiabi osatähtsus

- 1. Liikmesriigid annavad riigiabi maksimaalselt 50 % ulatuses toimingu rahastamiskõlblikest kogukuludest.
- 2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid riigiabi anda 100 % ulatuses toimingu rahastamiskõlblikest kuludest, kui:
 - a) toetusesaaja on avalik-õiguslik asutus või ettevõtja, kellele on tehtud ülesandeks osutada üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid, nagu on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 106 lõikes 2, kui toetust antakse niisuguste teenuste osutamiseks;
 - b) toiming on seotud artiklis 67 osutatud ladustamisabiga;
 - c) toiming on seotud artiklis 70 osutatud hüvitamise korraga;
 - d) toiming on seotud artiklis 77 osutatud andmekogumisega;
 - e) toiming on seotud artikli 33 või 34 kohase toetuse ning artikli 54, 55 või 56 kohase hüvitisega;
 - f) toiming on seotud artiklis 80 osutatud IMP meetmetega.
- 3. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid anda riigiabi 50 % ulatuses ja maksimaalselt 100 % ulatuses toimingu rahastamiskõlblikest kogukuludest, kui:
 - a) toiming viiakse ellu vastavalt V jaotise I, II või IV peatükile ning see vastab kõigile järgmistele kriteeriumidele:
 - i) kollektiivne huvi;
 - ii) kollektiivne toetusesaaja;
 - iii) on uuenduslik, kui see on asjakohane, siis kohalikul tasandil;
 - b) toiming viiakse ellu vastavalt V jaotise III peatükile ning see vastab ühele punkti a alapunktides i, ii või iii sätestatud kriteeriumile ning toimingu tulemused on üldsusele kättesaadavad.

4. Erandina lõikest 1 suurendatakse riigiabi osatähtsust I lisas sätestatud eriomastele toimingutele täiendavate protsendipunktide võrra.

5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et määrata, kuidas kohaldada riigiabi osatähtsuse eri protsendipunkte juhul, kui täidetud on mitu I lisas sätestatud tingimust. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 96

Lisakulude ja saamata jäänud tulu arvutamine

Kui abi antakse lisakulude või saamata jäänud tulu tõttu, tagavad liikmesriigid, et asjaomased arvutused on nõuetekohased, täpsed ja tehtud eelnevalt kehtestatud ausa, õiglase ja kontrollitava arvutusmeetodiga.

III PEATÜKK

Juhtimis- ja kontrollisüsteemid

Artikkel 97

Korraldusasutus

1. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 125 sätestatud ühissätetele korraldusasutus:
 - a) esitab komisjonile kord aastas iga aasta 31. märtsiks asjakohased kumulatiivsed andmed rahastamiseks valitud toimingute kohta kuni eelneva kalendriaasta lõpuni, sealhulgas toetusesaaja ja toimingu põhinäitajate kohta;
 - b) tagab rakenduskava avalikustamise, teavitades võimalikke toetusesaajaid, kutseorganisatsioone, majandus- ja sotsiaalpartnereid, meeste ja naiste vahelise võrdõiguslikkuse edendamise seotud asutusi ning asjaomaseid valitsusväliseid organisatsioone (sh keskkonnaorganisatsioonid) rakenduskava pakutavatest võimalustest ning rakenduskavade raames toetuse saamise reeglitest;
 - c) tagab rakenduskava avalikustamise, teavitades toetusesaajaid liidu panusest ning laiemat avalikkust liidu osast programmis.
2. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestab eeskirjad lõike 1 punktis a osutatud andmete esitamise kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 98

Finantsandmete edastamine

1. Liikmesriigid edastavad 31. jaanuariks ja 31. juuliks komisjonile elektrooniliselt selle summa prognoosi, mille saamiseks nad kavatsevad esitada maksetaotlused jooksva ja järgneva majandusaastal.
2. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestab mudeli, mida kasutatakse finantsandmete esitamisel komisjonile. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

IV PEATÜKK

Liikmesriikide tehtav kontroll

Artikkel 99

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

1. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 143 osutatud finantskorrektsioonidele teevad liikmesriigid finantskorrektsioone juhul, kui toetusesaaja ei täida käesoleva määruse artikli 10 lõikes 2 osutatud kohustusi.
2. Lõikes 1 osutatud finantskorrektsioonide puhul määravad liikmesriigid kindlaks korrektsiooni summa, mis on proportsionaalne toetusesaajapoolse kohustuste täitmata jätmise või õigusrikkumise olemuse, raskusastme, kestuse ja korduvusega ning sellega, kui tähtis on EMKFi toetus toetusesaaja majandustegevuse jaoks.

V PEATÜKK

Komisjoni tehtav kontroll

1. J a g u

Maksete edasilükkamine ja peatamine

Artikkel 100

Maksetähtaja edasilükkamine

1. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 83 lõike 1 punktides a–c loetletud edasilükkamise põhjustele võib volitatud eelarvevahendite käsutaja määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 tähenduses vahemaksete maksetähtaja edasi lükata, kui on tõendeid selle kohta, et liikmesriik on jätnud täitmata oma ÜKPga ette nähtud kohustused ja see mõjutab tõendatud kuluaruandes sisalduvaid kulusid, mille hüvitamiseks vahemakset taotletakse.
2. Enne lõikes 1 osutatud vahemaksete maksetähtaja edasilükkamist võtab komisjon vastu rakendusaktid, millega kinnitatakse, et leidub tõendeid ÜKPga ette nähtud kohustuste täitmata jätmise kohta. Enne kui komisjon sellise rakendusakti vastu võtab, teavitab ta viivitamata asjaomast liikmesriiki nendest tõenditest või usaldusväärsest teabest ning liikmesriigile antakse võimalus esitada mõistliku aja jooksul oma seisukoht.
3. Lõikes 1 osutatud kõigi või osade vahemaksete nõudega hõlmatud kulude hüvitamise edasilükkamine peab olema proportsionaalne õigusrikkumise olemuse, raskusastme, kestuse ja korduvusega.

Artikkel 101

Maksete peatamine

1. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artiklile 142, võib komisjon võtta vastu rakendusaktid, et peatada kõik rakenduskava vahemaksed või osa nendest, kui liikmesriik on jätnud oma ÜKPga ette nähtud kohustused raskekujuliselt täitmata, mis mõjutab kulusid, mis sisalduvad tõendatud kuluaruandes taotluse aluseks oleva vahemakse kohta.
2. Enne lõikes 1 osutatud vahemaksete maksetähtaja peatamist võtab komisjon vastu rakendusakti, millega kinnitatakse, et liikmesriik ei ole täitnud oma ÜKPga ette nähtud kohustusi. Enne kui komisjon sellise rakendusakti vastu võtab, teavitab ta viivitamata asjaomast liikmesriiki nendest tõenditest või usaldusväärsest teabest ning liikmesriigile antakse võimalus esitada asjaomases küsimuses oma seisukoht.
3. Lõikes 1 osutatud kõigi või osade vahemaksete nõudega hõlmatud kulude hüvitamise peatamine peab olema proportsionaalne kohustuse raskekujulise täitmata jätmise olemuse, raskusastme, kestuse ja korduvusega.

Artikkel 102

Komisjoni volitused

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte, milles määratletakse artiklis 100 osutatud rikkumisuhtumid ja artikli 101 lõikes 1 osutatud kohustuste raskekujulise täitmata jätmise juhtumid, mis tulenevad ÜKP asjaomastest eeskirjadest, mis on esmatähtsad bioloogiliste mereressursside säilitamiseks.

2. J a g u

Teabevahetus ja finantskorrektsioonid

Artikkel 103

Juurdepäas teabele

Liikmesriigid edastavad komisjonile viimase nõudmisel ÜKPga seotud liidu õigusaktide rakendamiseks vastu võetud õigus- ja haldusnormid, kui need õigusaktid mõjutavad rahaliselt EMKFi.

Artikkel 104

Konfidentsiaalsus

1. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse kohaselt tehtavate kohapealsete kontrollide ning raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise raames edastatud või saadud teabe konfidentsiaalsus.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe suhtes kohaldatakse nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽¹⁾ artiklis 8 osutatud põhimõtteid.

Artikkel 105

Komisjoni tehtavad finantskorrektsioonid

1. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 22 lõikes 7, artiklis 85 ja artikli 144 lõikes 1 osutatud juhtudel võtab komisjon vastu rakendusaktid, et teha finantskorrektsioone, tühistades kogu või osa liidu toetusest rakenduskavale, kui ta leiab pärast vajalikku kontrollimist, et:
- a) maksetaotluses sisalduvad kulud on seotud toetusesaajapoolse käesoleva määruse artikli 10 lõikes 2 osutatud kohustuste täitmata jätmisega, mida liikmesriik ei ole enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist kõrvaldanud;
 - b) liikmesriigipoolne ÜKP eeskirjade raske rikkumine mõjutab tõendatud kuluaruandes sisalduvaid kulusid, kusjuures kõnealuse õigusrikkumise tulemusena on maksed käesoleva määruse artikli 101 alusel peatatud ning asjaomane liikmesriik ei suuda endiselt tõendada, et ta on võtnud vajalikke parandusmeetmeid kohaldatavate eeskirjade järgimiseks ja täitmise tagamiseks tulevikus.
2. Korrektsiooni summa üle otsustades võtab komisjon arvesse ÜKP eeskirjade liikmesriigi- või toetusesaaja poolse tõsise rikkumise olemust, raskusastet, kestust ja korduvust ja seda, kui tähtis on EMKFi toetus toetusesaaja majandustegevuse jaoks.
3. Kui liikmesriigipoolse ÜKP eeskirjade rikkumisega seotud kulude summat ei ole võimalik täpselt kindlaks määrata, kohaldab komisjon kindlat määra või ekstrapoleeritud finantskorrektsiooni lõike 4 kohaselt.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse kohaldatava finantskorrektsiooni taseme kindlaksmääramise kriteeriumid ning kindlate määrade või ekstrapoleeritud finantskorrektsioonide kohaldamise kriteeriumid.

Artikkel 106

Menetlus

Määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 145 kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui komisjon teeb ettepaneku teha käesoleva määruse artiklis 105 osutatud finantskorrektsioon.

VI PEATÜKK

Seire, hindamine, teabe kogumine ja teavitamine

1. Jagu

Ühise seire- ja hindamissüsteemi kehtestamine ja selle eesmärgid

Artikkel 107

Seire- ja hindamissüsteem

1. Kehtestatakse koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raames elluviidavate EMKFi toimingute ühine seire- ja hindamissüsteem, et hinnata EMKFi toimimist. Toimimise tõhusa hindamise tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda kõnealuse raamistiku sisu ja ülesehitust.
2. EMKFi üldist mõju võetakse arvesse seoses artiklis 6 sätestatud liidu prioriteetidega.
- Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, et kehtestada kõnealuste liidu prioriteetidega seotud näitajad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.
3. Liikmesriigid esitavad komisjonile kogu teabe, mis on vajalik asjaomaste meetmete seireks ja hindamiseks. Komisjon võtab arvesse andmevajadust ja sünergiaid võimalike andmeallikate vahel, eelkõige nende kasutust vajaduse korral statistilistel eesmärkidel. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad liikmesriikide esitatava teabe, samuti andmevajaduse ja võimalike andmeallikate vahelise sünergia kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

⁽¹⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

4. Iga nelja aasta järel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva artikli kohaldamise kohta. Esimene aruanne esitatakse 31. detsembriks 2017.

Artikkel 108

Eesmärgid

Ühise seire- ja hindamissüsteemi eesmärgid on järgmised:

- a) näidata ÜKP ja IMP edusamme ja saavutusi, võtta arvesse üldist mõju ning hinnata EMKFi toimingute tulemuslikkust, tõhusust ja asjakohasust;
- b) tõhustada ÜKP ja IMP toetuse suunatust;
- c) toetada seire ja hindamisega seotud ühiseid õppeprotsesse;
- d) anda EMKFi meetmetele usaldusväärne ja tõenditel põhinev hinnang, millele saab tugineda otsustusprotsessis.

2. J a g u

Tehnilised sätted

Artikkel 109

Ühised näitajad

1. Artiklis 107 sätestatud seire- ja hindamissüsteemis määratakse kindlaks loetelu ühistest näitajatest, mis on seotud esialgse olukorra ning rakenduskava eelarve täitmise, väljundite ja tulemustega ning mida kohaldatakse iga rakenduskava suhtes, et võimaldada andmete koondamist liidu tasandil.
2. Ühised näitajad on seotud rakenduskava vahe-eesmärkide ja eesmärkidega, mis on kehtestatud artiklis 6 osutatud liidu prioriteetide kohaselt. Kõnealuseid ühiseid näitajaid kasutatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 21 lõikes 1 osutatud tulemuslikkuse analüüsis ja need võimaldavad hinnata poliitika rakendamisel tehtud edusamme, selle tõhusust ning tulemuslikkust võrreldes liidu ja rakenduskava tasandi eesmärkidega.

Artikkel 110

Elektrooniline teabesüsteem

1. Seireks ja hindamiseks vajalikku põhiteavet rakenduskava rakendamise, iga rahastamiseks valitud toimingute ja lõpetatud toimingute kohta (sh toetusesaaja ja projekti põhitunnused) salvestatakse ja säilitatakse elektrooniliselt.
2. Komisjon tagab asjakohase turvalise elektroonilise süsteemi olemasolu põhiteabe salvestamiseks, säilitamiseks ja haldamiseks ning seire- ja hindamisealaseks aruandluseks.

Artikkel 111

Teavitamine

EMKFist toetuse saajad ning kalanduse kohalikud algatusrühmad esitavad korraldusasutusele ja/või määratud hindajatele või muudele asutustele, kellele on delegeeritud tema nimel ülesannete täitmine, kogu rakenduskava seireks ja hindamiseks vajaliku teabe, eelkõige seoses erieesmärkide ja prioriteetide täitmisega.

3. J a g u

Seire

Artikkel 112

Seire korraldamine

1. Käesoleva määruse artiklis 97 osutatud korraldusasutus ja määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 47 osutatud seirekomisjon kontrollivad rakenduskava rakendamise kvaliteeti.
2. Korraldusasutus ja seirekomisjon teostavad iga rakenduskava üle seiret finants-, väljundi- ja tulemusnäitajate abil.

*Artikkel 113***Seirekomisjoni ülesanded**

Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 49 sätestatud ülesannetele kontrollib seirekomisjon rakenduskava tulemuslikkust ja selle rakendamise tõhusust. Selleks teeb seirekomisjon järgmist:

- a) peab kuue kuu jooksul kava heakskiitmise otsuse tegemisest nõu ja kiidab heaks rahastatavate toimingute valikukriteeriumid; valikukriteeriumeid muudetakse vastavalt programmitöö vajadustele;
- b) kontrollib rakenduskava hindamiskavaga seotud tegevusi ja väljundeid;
- c) kontrollib rakenduskava meetmeid seoses konkreetsete eeltingimuste täitmisega;
- d) vaatab läbi ja kiidab heaks rakendamise aastaaruanded, enne kui need saadetakse komisjonile;
- e) kontrollib meeste ja naiste võrdõiguslikkuse, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise toetuseks võetud meetmeid, sh nende kättesaadavust puuetega inimestele.

Seirekomisjoniga ei konsulteerita artiklis 21 osutatud andmekogumise iga-aastaste töökavade teemal.

*Artikkel 114***Rakendamise aastaaruanne**

1. 31. maiks 2016 ja iga järgmise aasta 31. maiks kuni 2023. aastani (kaasa arvatud) esitab liikmesriik komisjonile rakenduskava rakendamise aastaaruande eelmise kalendriaasta kohta. 2016. aastal esitatav aruanne hõlmab 2014. ja 2015. kalendriaastat.
2. Lisaks määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 50 sätetele sisaldavad rakendamise aastaaruanded järgmist:
 - a) teave iga meetme finantskohustuste ja kulutuste kohta;
 - b) hindamiskavaga võetud meetmete kokkuvõte;
 - c) teave käesoleva määruse artikli 10 lõikes 1 osutatud raskete õigusrikkumiste puhul võetud meetmete kohta ning teave käesoleva määruse artikli 10 lõikes 2 sätestatud tingimuste eiramise ja võetud parandusmeetmete kohta;
 - d) teave käesoleva määruse artikli 41 lõike 10 järgimiseks võetud meetmete kohta;
 - e) teave meetmete kohta, mis on võetud toetusesaajate nimede avaldamiseks kooskõlas käesoleva määruse V lisaga ning füüsiliste isikute puhul kooskõlas siseriikliku õigusega, sealhulgas mis tahes kohaldatavad piirmäärad.
3. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu rakendamise aastaaruannete vormi ja esitamist käsitlevad eeskirjad. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

*4. J a g u***H i n d a m i n e***Artikkel 115***Üldsätted**

1. Komisjon sätestab rakendusaktidega aspektid, mis peavad sisalduma määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 55 sätestatud eelhindamise aruandes, ning kehtestab nimetatud määruse artiklis 56 osutatud hindamiskava miinimumnõuded. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 127 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.
2. Liikmesriigid tagavad, et hindamine on kooskõlas artikli 107 kohaselt kokku lepitud ühise hindamissüsteemiga, korraldavad vajalike andmete esitamise ja kogumise ning edastavad hindajatele seiresüsteemi kaudu saadud mitmesugust teavet.

3. Liikmesriigid avaldavad hindamisaruanded internetis ja komisjon liidu veebilehel.

Artikkel 116

Eelhindamine

Liikmesriigid tagavad, et eelhindaja kaasatakse EMKFi rakenduskava väljatöötamise varajases staadiumis, sealhulgas artikli 18 lõike 1 punktis a osutatud analüüside väljatöötamisse, rakenduskava tegevusloogika kujundamisse ja rakenduskava eesmärkide püstitamisse.

Artikkel 117

Järelhindamine

Komisjon koostab kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikliga 57 tihedas koostöös liikmesriikidega rakenduskava järelhindamise aruande.

Artikkel 118

Hindamiste kokkuvõtted

Komisjon vastutab liidu tasandil eelhindamise aruannete kokkuvõtete tegemise eest. Hindamisaruannete kokkuvõtete koostamine viiakse lõpule hiljemalt vastavate hindamisaruannete esitamise aastale järgneva aasta 31. detsembriks.

5. J a g u

Teave ja kommunikatsioon

Artikkel 119

Teave ja reklaam

1. Korraldusasutus vastutab artikli 97 lõike 1 punkti b kohaselt järgneva eest:
 - a) asjaomase liikmesriigi kõigi rakenduskavade kohta teavet ja neile juurdepääsu pakkuva ühtse veebilehe või ühtse veebiportaali loomise tagamine;
 - b) võimalike toetusesaajate teavitamine rakenduskavaga seotud rahastamisvõimalustest;
 - c) liidu kodanike teavitamine EMKFi rollist ja saavutustest partnerluslepingute, rakenduskavade ning toimingute tulemusi ja mõju käsitlevate teabe- ja kommunikatsioonimeetmete kaudu;
 - d) selle tagamine, et avalikustataks ülevaade meetmetest, millega tagatakse ÜKP eeskirjade täitmine, sh eeskirjade eiramise juhtumid liikmesriikide või toetusesaajate poolt ning võetud parandusmeetmed, nt finantskorrektsioonid.
2. Selleks et tagada EMKFi toetuse läbipaistvus, peavad liikmesriigid pidama CSV- või XML-vormingus toimingute loendit, mis on kättesaadav ühtse veebisaidi või ühtse veebiportaali kaudu, milles esitatakse kõigi asjaomase liikmesriigi rakenduskavade loetelu ja kokkuvõte.

Toimingute loetelu uuendatakse vähemalt iga kuue kuu tagant.

Toimingute loetelus sisalduv miinimumteave, sh artiklite 26, 39, 47, 54 ja 56 kohaseid tegevusi käsitlev eriteave, on sätestatud V lisas.

3. Avalikustamise ja teavitamise meetmeid käsitlevad üksikasjalikud eeskirjad taotlejate ja toetusesaajate jaoks on sätestatud V lisas.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse embleemi loomise ja standardvärvide määratluse toimingust ja juhenditest teavitamise ja avalikustamise meetmete tehnilised kirjeldused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 127 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

VIII JAOTIS

RAKENDAMINE OTSESE EELARVE TÄITMISE RAAMES

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 120

Kohaldamisala

Käesolevat jaotist kohaldatakse meetmete suhtes, mida rahastatakse otsese eelarve täitmise raames VI jaotises sätestatu kohaselt.

II PEATÜKK

Kontroll

Artikkel 121

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon tagab, et käesoleva määruse alusel rahastatavate toimingute rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve pettust, korruptsiooni ja muud ebaseaduslikku tegevust takistavate meetmetega, tõhusa kontrollimisega ja – juhul kui tuvastatakse eeskirjade eiramine – alusetult väljamakstud summade tagasinõudmisega ning vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida nii dokumentide alusel kui ka kohapealsete kontrollide käigus kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on saanud liidult rahalist toetust.

Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada liidu rahastamisega otseselt või kaudselt seotud ettevõtjate tööruumides kohapealseid kontrolle, mis peavad toimuma Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ ja määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 sätestatud korras ning mille eesmärk on teha kindlaks, kas toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või liidu eelarvest rahastamise lepinguga seoses esineb pettust, korruptsiooni või mis tahes muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

3. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, sisaldavad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingud, toetuslepingud, toetuse määramise otsused ja lepingud, mis tulenevad käesoleva määruse rakendamisest, sätteid, millega antakse komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile kooskõlas nende vastava pädevusega sõnaselge õigus nimetatud lõigetes osutatud auditeerimiseks ja kohapealseks kontrolliks.

Artikkel 122

Auditid

1. Komisjoni ja kontrollikoja ametnikel või nende esindajatel on õigus auditeerida kohapeal käesoleva määruse kohaselt toetust saanud toiminguid igal ajal sellest vähemalt kümme tööpäeva ette teatades kuni kolmeaastase ajavahemiku jooksul pärast seda, kui komisjon on sooritanud lõpliku makse, välja arvatud kiireloomulistel juhtudel.

2. Komisjoni ja kontrollikoja ametnikel või nende esindajatel, kellel on nõuetekohased volitused kohapealsete auditite tegemiseks, on juurdepääs arvepidamisele ja kõigile teistele dokumentidele, kaasa arvatud elektroonilisel kujul koostatud või saadud ja säilitatud dokumentidele ja metaandmetele, mis on seotud käesoleva määruse alusel rahastatud kuludega.

3. Lõikes 2 osutatud auditeerimisvolitused ei mõjuta riigisiseste õigusnormide kohaldamist, mille kohaselt peavad teatavate toimingutega tegelema liikmesriigi õigusaktide alusel selleks spetsiaalselt määratud ametnikud. Komisjoni ja kontrollikoja ametnikud või nende esindajad ei osale muu hulgas kodukülastustes või isikute ametlikus küsitlemises asjaomase liikmesriigi õiguse raames. Neil on siiski juurdepääs sel teel saadud teabele.

4. Kui käesoleva määruse alusel antav liidu rahaline toetus määratakse hiljem lõplikuks toetusesaajaks olevale kolmandale isikule, siis algne toetusesaaja, kes on liidu rahalise toetuse saaja, peab esitama komisjonile kogu asjakohase teabe asjaomase lõpliku toetusesaaja kohta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

Artikkel 123

Maksete peatamine, rahalise toetuse vähendamine ja tühistamine

1. Kui komisjon leiab, et liidu rahalisi vahendeid ei ole kasutatud käesolevas määruses või mis tahes muus kohaldatavas liidu õigusaktis kehtestatud tingimuste kohaselt, teatab ta sellest toetusesaajatele, kes peavad ühe kuu jooksul sellise teate saamisest esitama komisjonile oma märkused.
2. Kui toetusesaaja ei vasta käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ajavahemiku jooksul või komisjon ei muuda tema märkuste alusel oma arvamust, siis komisjon kas vähendab antavat rahalist toetust, tühistab selle või peatab maksed. Kõik alusetult tehtud väljamaksed tuleb liidu üldeelarvesse tagasi maksta. Õigeks ajaks tagasi maksmata summadele lisatakse intress määruses (EL, Euratom) nr 966/2012 sätestatud tingimustel.

III PEATÜKK

Hindamine ja aruandlus

Artikkel 124

Hindamine

1. Käesoleva määruse kohaselt teostatakse rahastatavate toimingute üle korrapäraselt seiret, et jälgida nende rakendamist.
2. Komisjon tagab rahastatavate toimingute korrapärase ja sõltumatu välishindamise.

Artikkel 125

Aruandlus

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

- a) hiljemalt 31. märtsiks 2017 vahehindamise aruande käesoleva määruse alusel rahastatud toimingute elluviimise tulemuste ning elluviimise kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete aspektide kohta;
- b) hiljemalt 31. augustiks 2018 teatise käesoleva määruse alusel rahastatud toimingute jätkamise kohta.

IX JAOTIS

MENETLUSNORMID

Artikkel 126

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklites 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 ja 129 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile kuni 31. detsembrini 2020.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 ja 129 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artiklite 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 ja 129 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 127

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi eeskirjade rakendamisel Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee ei esita käesoleva määruse artikli 95 lõike 5 kohaselt vastu võetava rakendusakti eelnõu kohta arvamust, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ning kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

X JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 128

Kehtetuks tunnistamine

1. Ilma et see piiraks artikli 129 lõike 2 kohaldamist, tunnistatakse määrus (EÜ) nr 2328/2003, määrus (EÜ) nr 861/2006, määrus (EÜ) nr 1198/2006, määrus (EÜ) nr 791/2007, määrus (EL) nr 1255/2011 ja määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikkel 103 kehtetuks alates 1. jaanuarist 2014.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 129

Üleminekusätted

1. Selleks et hõlbustada üleminekut määrusega (EÜ) nr 861/2006, määrusega (EÜ) nr 1198/2006, määrusega (EÜ) nr 791/2007 ja määrusega (EL) nr 1255/2011 sätestatud toetuskavalt käesoleva määrusega sätestatud kavale, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 126 vastu delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad tingimusi, mille järgi komisjoni kõnealuste määruste kohaselt heaks kiidetud toetuse võib integreerida käesoleva määruse alusel antud toetusega, sealhulgas tehnilise abina ja järeelhindamiseks antud toetusena.
2. Käesolev määrus ei mõjuta asjaomaste projektide jätkumist ega muutmist, sealhulgas nende täielikku või osalist tühistamist, kuni projektide lõpetamiseni, samuti ei mõjuta see toetust, mida komisjon on andnud määruse (EÜ) nr 2328/2003, määruse (EÜ) nr 861/2006, määruse (EÜ) nr 1198/2006, määruse (EÜ) nr 791/2007, määruse (EL) nr 1255/2011 ja määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 103 alusel või mis tahes muude selliste seadusandlike aktide alusel, mida kohaldatakse sellise toetuse suhtes 31. detsembri 2013. aasta seisuga ning mille kohaldamist sellistele projektidele või kavale jätkatakse.
3. Määruse (EÜ) nr 1198/2006 alusel esitatud taotlused jäävad kehtima.

Artikkel 130

Jõustumine ja kohaldamise alguskuupäev

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele järgneval päeval.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

I LISA

TOETUSE ERIMÄÄR

Toimingu liik	Protsendipunktid, mille võrra toimub suurendamine või vähendamine
Väikesemahulise rannapiügiga seotud tegevuste puhul võidakse toetust suurendada	30
Seoses tegevusega kaugematel Kreeka saartel ja Horvaatia saartel Dugi Otok, Vis, Mljet ja Lastovo paiknemisega võidakse toetust suurendada	35
Seoses tegevusega äärepoolseimates piirkondades paiknemisega võidakse toetust suurendada	35
Kalurite organisatsiooni või muu toetusesaajate ühenduse, mille suhtes ei kohaldata V jaotise III peatükki, rakendatava tegevusega seoses võidakse toetust suurendada	10
Tootjaorganisatsiooni, tootjaorganisatsioonide ühenduse või tootmisharudevahelise organisatsiooni rakendatava tegevusega seoses võidakse toetust suurendada	25
Artikli 76 kohase tegevuse kontrolli ja jõustamisega seoses võidakse toetust suurendada	30
Seoses artikli 76 kohase tegevuse kontrolli ja jõustamisega, mis on seotud väikesemahulise rannapiügiga, võidakse toetust suurendada	40
Artikli 41 lõike 2 kohase tegevuse puhul, mis on seotud põhi- või lisamootorite asendamise või ajakohastamisega, vähendatakse toetust	20
Tegevuse rakendamise puhul ettevõtjate poolt, kes ei kuulu VKEde mõiste alla, vähendatakse toetust	20

KOHUSTUSTE ASSIGNEERINGUTE JAOTUS AASTATE KAUPA AASTATEKS 2014–2020

Kirjeldus	Ajavahemik	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Kokku
EMKFi eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega	(2014-2020)	788 060 689	798 128 031	805 423 852	818 478 098	837 523 233	843 250 018	858 467 679	5 749 331 600

III LISA

**VI JAOTISE I JA II PEATÜKIS SÄTESTATUD RAHALISTE VAHENDITE SUUNAV JAOTUS ARTIKLIS 82 JA 85
KEHTESTATUD EESMÄRKIDE VAHEL ⁽¹⁾**

Artiklis 82 sätestatud eesmärgid

- 1) Merendus- ja rannikupoliitika integreeritud juhtimise väljatöötamine ja rakendamine – 5 %
- 2) Valdkonnaülestest algatuste väljatöötamine – 33 %
- 3) Jätkusuutliku majanduskasvu, tööhõive, innovatsiooni ja uute tehnoloogiate toetamine – 2 %
- 4) Merekeskkonna kaitse edendamine – 5 %

Artiklis 85 sätestatud eesmärgid

- 1) Teaduslike nõuannete kogumine, haldamine ja levitamine ÜKP raames – 11 %
- 2) Erikontroll ja täitemeetmed ÜKP raames – 19 %
- 3) Rahvusvaheliste organisatsioonide vabatahtlik toetamine – 10 %
- 4) Nõuandekomisjonid ning ÜKP ja IMP teavitustegevused – 9 %
- 5) Turgu käsitlev teave, sh elektrooniliste turgude loomine – 6 %

⁽¹⁾ Protsendimäärasid kohaldatakse artiklis 14 sätestatud summa suhtes, välja arvatud artikliga 92 ette nähtud eraldi.

KONKREETSED EELTINGIMUSED

EMKFi/ühise strateegilise raamistiku valdkondliku eesmärgiga seotud liidu prioriteedi erieesmärk	Eeltingimus	Täitmise kriteeriumid
EMKFi prioriteet: 1. Keskkonnasäästliku, ressursitõhusa, uuendusliku, konkurentsivõimelise ja teadmistel põhineva kalanduse edendamine. Erieesmärgid a–f: Valdkondlik eesmärk 3: väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning põllumajandussektori (EAFRD puhul) ning kalapüügi- ja vesiviljelussektori (EMKFi puhul) konkurentsivõime suurendamine Valdkondlik eesmärk 6: keskkonnahoid ja -kaitse ning ressursitõhususe edendamine Valdkondlik eesmärk 8: säästva ja kvaliteetse tööhõive edendamine ja tööjõu liikuvuse toetamine	Püügivõimsuse aruanne on esitatud kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõikega 2.	Aruanne on koostatud vastavalt komisjoni antud ühistele suunistele. Püügivõimsus ei ületa (EL) nr 1380/2013 II lisas sätestatud püügivõimsuse piirmäära
EMKFi prioriteet 2. Keskkonnasäästliku, ressursitõhusa, uuendusliku, konkurentsivõimelise ja teadmistel põhineva vesiviljeluse edendamine. Erieesmärgid: a, b ja c. Valdkondlik eesmärk 3: VKEd ning põllumajandussektori (EAFRD puhul) ning kalapüügi- ja vesiviljelussektori (EMKFi puhul) konkurentsivõime suurendamine Valdkondlik eesmärk 6: keskkonnahoid ja -kaitse ning ressursitõhususe edendamine Valdkondlik eesmärk 8: säästva ja kvaliteetse tööhõive edendamine ja tööjõu liikuvuse toetamine	2014. aastaks mitmeaastase riikliku strateegiakava kehtestamine vesiviljeluse kohta, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 34;	Mitmeaastane riiklik strateegiakava vesiviljeluse kohta esitatakse komisjonile hiljemalt rakenduskava esitamise päeval. Rakenduskava sisaldab teavet vesiviljeluse mitmeaastase riikliku strateegiakava täiendavuse kohta.

EMKFi/ühise strateegilise raamistiku valdkondliku eesmärgiga seotud liidu prioriteedi erieesmärk	Eeltingimus	Täitmise kriteeriumid
EMKFi prioriteet: 3. ÜKP rakendamise soodustamine Erieesmärk: a Valdkondlik eesmärk 6: keskkonnahoid ja -kaitse ning ressursitõhususe edendamine	Haldussuutlikkus: olemas on määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 25 ja määruse (EÜ) nr 199/2008 artiklis 4 sätestatud kalavarude majandamise andmenõuete täitmiseks vajalik haldussuutlikkus.	Haldussuutlikkuse kirjeldus, et valmistada ette ja kohaldada mitmeaastast andmete kogumise programmi, mille vaatab läbi STECF ja kiidab heaks komisjon. Haldussuutlikkuse kirjeldus, et valmistada ette ja rakendada andmete kogumise töökava, mille vaatab läbi STECF ja kiidab heaks komisjon. Suutlikkuse kirjeldus inimressursside jaotamisel, et sõlmida kahe- või mitmepoolseid kokkuleppeid teiste liikmesriikidega olukorras, kus tehakse koostööd andmete kogumise kohustuse täitmiseks.
EMKFi prioriteet: 3. ÜKP rakendamise soodustamine Erieesmärk: b Valdkondlik eesmärk 6: keskkonnahoid ja -kaitse ning ressursitõhususe edendamine	Haldussuutlikkus: olemas on määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 36 sätestatud ning määruses (EÜ) nr 1224/2009 täpsustatud liidu kontrolli, inspekteerimise ja õigusnormide täitmise tagamise süsteemi rakendamiseks nõutav haldussuutlikkus.	Erimeetmed hõlmavad: haldussuutlikkuse kirjeldust, et valmistada ette ja rakendada rakendus-kava osa, mis on seotud 2014.–2020. aasta riikliku rahastamisprogram-miga, millele on osutatud artikli 18 lõike 1 punktis o; haldussuutlikkuse kirjeldust, et valmistada ette ja rakendada mitmeaas-tase kava suhtes kohaldatavat riiklikku kontrollimeetmete programmi nagu on ettenähtud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 46; haldussuutlikkuse kirjeldust, et valmistada ette ja rakendada ühist kont-rolliprogrammi, mis võidakse töötada välja koos teiste liikmesriikidega nagu on ettenähtud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 94;
		haldussuutlikkuse kirjeldust, et valmistada ette ja rakendada kontrolli ja inspekteerimise eriprogramme nagu on ettenähtud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 95; haldussuutlikkuse kirjeldust, et kohaldada raskete õigusrikkumiste korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste süsteemi nagu on ettenähtud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 90; haldussuutlikkuse kirjeldust, et kohaldada raskete õigusrikkumiste punk-tisüsteemi nagu on ettenähtud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 92.

V LISA

INFO- JA KOMMUNIKATSIOONISTRATEEGIA EMKFI TOETUSE KOHTA

1. Toimingute loend

Artiklis 119 osutatud toimingute loend sisaldab vähemalt ühe liikmesriigi ametlikus keeles järgmisi andmevälju:

- toetusesaaja nimi (üksnes juriidilised üksused, ja füüsilised isikud kooskõlas liikmesriikide õigusaktidega);
- ühenduse laevastikuregistri (CFR) tunnusnumber, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 26/2004 artiklis 10 (täidetakse üksnes juhul, kui toiming on seotud kalalaevaga);
- toimingu nimi;
- toimingu kokkuvõte;
- toimingu alustamise kuupäev;
- toimingu lõpetamise kuupäev (toimingu eeldatav füüsilise lõpetamise või täieliku rakendamise kuupäev);
- toimingule eraldatud rahastamiskõlblike kulude kogusumma;
- liidu kaasfinantseerimise määr;
- toimingu sihtnumber;
- riik;
- liidu prioriteedi nimetus;
- toimingute loetelu viimase ajakohastatud versiooni kuupäev.

2. Avalikkusele suunatud teavitamis- ja avalikustamismeetmed

1. Liikmesriik tagab, et teavitamis- ja avalikustamismeetmete eesmärk on võimalikult lai meediakajastus, kasutades eri kommunikatsioonivorme ning meetodeid sobival tasemel.
2. Liikmesriik vastutab vähemalt järgmiste teavitamis- ja avalikustamismeetmete korraldamise eest:
 - a) suuremõtmeline teavitusüritus, millega avalikustatakse rakenduskava käivitumine;
 - b) programmitöö perioodil vähemalt kaks suuremõtmelist teavitusüritust, kus teavitatakse rahastamisvõimalustest, rakendatavatest strateegiatest ja esitletakse rakenduskava raames saavutatut;
 - c) liidu lipu või embleemi kasutamine iga korraldusasutuse hoone ees või üldsusele nähtavas kohas korraldusasutuse ruumides;
 - d) toimingute loetelu elektrooniline avaldamine kooskõlas lõikega 1;
 - e) toimingute näited rakenduskavade kaupa ühtsel veebisaidil või rakenduskava veebisaidil, mis on ligipääsetav ühtse veebiportaali kaudu; näited peaks olema levinud liidu ametlikus keeles, mis ei ole asjaomase liikmesriigi ametlik keel ega üks selle ametlikest keeltest;

- f) ühtse veebisaidi konkreetne osa on eraldatud lühikokkuvõttele uuendustegevuse ja ökoinnovatsiooni toimingute kohta;
 - g) teabe ajakohastamine rakenduskava rakendamise, sealhulgas peamiste saavutuste kohta, ühtsel veebisaidil või rakenduskava veebiportaalis, mis on ligipääsetav ühtse veebiportaali kaudu;
 - h) selle tagamine, et avalikustatakse ülevaade meetmetest, millega tagatakse ÜKP eeskirjade täitmine, sh liikmesriikide või toetusesaajate poolse eeskirjade eiramise juhtumid ning võetud parandusmeetmed, nt finantskorrektsioonid.
3. Korraldusasutus kaasab teavitamis- ja avalikustamismeetmetesse kooskõlas liikmesriikide õigusnormide ja praktikaga järgmised asutused:
- a) määruse (EÜ) nr 1303/2013 artiklis 5 osutatud partnerid;
 - b) Euroopa kohta teavet jagavad keskused ja lisaks ka komisjoni esindused liikmesriikides;
 - c) haridus- ja teadusasutused.

Need asutused levitavad ulatuslikult artikli 119 lõike 1 punktides a ja b osutatud teavet.

3. Potentsiaalsetele toetusesaajatele ja olemasolevatele toetusesaajatele suunatud teavitamismeetmed

3.1. Potentsiaalsetele toetusesaajatele suunatud teavitamismeetmed

- 1. Korraldusasutus tagab, et rakenduskava eesmärged ning EMKFi pakutavaid rahastamisvõimalusi tutvustatakse laialdaselt kõigile potentsiaalsetele toetusesaajatele ja huvitatud isikutele.
- 2. Korraldusasutus tagab potentsiaalsete toetusesaajate teavitamise vähemalt järgmisest:
 - a) kulutuste rahastamiskõlblikkuse tingimused, mis tuleb täita, et kvalifitseeruda toetuse saamiseks rakenduskava raames;
 - b) rahastamistaotluste vastuvõetavuse tingimuste kirjeldus, rahastamistaotluste läbivaatamise korra ja menetlustähtaegade kirjeldus;
 - c) toetatavate toimingute valimise kriteeriumid;
 - d) riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi kontaktisikud, kes oskavad anda teavet rakenduskavade kohta;
 - e) asjaolu, et taotlustes tuleks pakkuda välja toimingute suurusel proportsionaalne kommunikatsioonitegevus, et teavitada üldsust toimingute eesmärkidest ja liidu toetusest toimingutele.

3.2. Toetusesaajatele suunatud teavitamismeetmed

Korraldusasutus teavitab toetusesaajaid sellest, et nõustudes rahastamisega, nõustuvad nad ühtlasi enda lisamisega artikli 119 lõike 2 kohaselt avaldatavasse toetusesaajate nimekirja.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 509/2014,**15. mai 2014,**

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Kolmandad riigid, kelle kodanikelt nõutakse viisat või kelle kodanikud on viisanõudest vabastatud, on alates 2001. aastast määratud kindlaks nõukogu määruse (EÜ) nr 539/2001 ⁽²⁾ põhjenduses 5 sätestatud kriteeriumide alusel. Arvestades liidu viisapoliitika arengut ja kasvavat vajadust tagada viisapoliitika suurem sidusus liidu teiste poliitikavaldkondadega, on põhjendatud, et määruse (EÜ) nr 539/2001 I ja II lisas sisalduvaid kolmandate riikide nimekirju läbi vaadates võetaks arvesse teatavaid lisakriteeriume.
- (2) Kolmandad riigid, kelle kodanikelt nõutakse viisat või kelle kodanikud on viisanõudest vabastatud, tuleks määrata kindlaks, tuginedes kaalutletud juhtumipõhisele hindamisele. Niisugune hindamine peaks toimuma perioodiliselt ja selle tulemusena peaks saama esitada ettepanekuid määruse (EÜ) nr 539/2001 lisade muutmiseks, olenemata võimalusest esitada teatud juhtudel riigipõhiseid ettepanekuid lisade muutmiseks, näiteks viisanõude kaotamise tõttu või viisavabastuse ajutise peatamise tagajärjel.
- (3) Nõukogu määruse (EÜ) nr 539/2001 I ja II lisas esitatud kolmandate riikide nimekirjad peaksid praegu ja edaspidi vastama kriteeriumidele, mis on sätestatud käesolevas määruses. Kolmandad riigid, kelle puhul on olukord seoses kõnealuste kriteeriumidega muutunud, tuleks kanda ühest lisast teise.
- (4) Araabia Ühendemiraatide, Belau, Dominica, Granada, Ida-Timori, Kiribati, Marshalli saarte, Mikroneesia, Nauru, Saint Lucia, Saint Vincenti ja Grenadiinide, Saalomoni saarte, Samoa, Tonga, Trinidad ja Tobago, Tuvalu, ja Vanuatu kodanike suhtes kehtiv viisanõue ei ole enam põhjendatud. Need riigid ei kujuta liidu jaoks ebaseadusliku sissepääsu ohtu ega ohusta liidu avalikku korda vastavalt käesolevas määruses sätestatud kriteeriumidele. Seega tuleks nende riikide kodanikud vabastada viisanõudest kokku kuni 90-päevasteks riigis viibimisteks mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul ning need riigid tuleks üle kanda määruse (EÜ) nr 539/2001 II lissasse.
- (5) Enne kõneluste alustamist kahepoolsete viisavabaduslepingute sõlmimiseks Colombia ja Peruu ning liidu vahel peaks komisjon täiendavalt hindama olukorda nendes riikides, lähtudes käesolevas määruses esitatud kriteeriumidest.
- (6) Selleks et tagada vastastikkuse põhimõtte täielik järgimine, tuleks Araabia Ühendemiraatide, Belau, Colombia, Dominica, Grenada, Ida-Timori, Kiribati, Marshalli saarte, Mikroneesia, Nauru, Peruu, Saalomoni saarte, Saint Lucia, Saint Vincenti ja Grenadiinide, Samoa, Tonga, Trinidad ja Tobago, Tuvalu ja Vanuatu kodanike viisanõudest vabastamist hakata kohaldama alles siis, kui liidu ja asjaomaste riikide vahel on sõlmitud kahepoolsed viisavabaduslepingud.
- (7) Statistiliste andmete kohaselt ei kujuta praegu määruse (EÜ) nr 539/2001 I lisa 3. osas loetletud Briti kodanike rühmad Schengeni alale ebaseadusliku sissepääsu ohtu ning enamik neist elab Kariibi mere saartel, mis on väga

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 27. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1).

tihedalt seotud ja väga sarnased naaberriikidega, kelle kodanikud on viisanõudest vabastatud. Seega tuleks need Briti kodanike rühmad vabastada viisanõudest kokku kuni 90-päevasteks riigis viibimisteks mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul ning need rühmad tuleks üle kanda kõnealuse määruse II lisasse.

- (8) Määruse (EÜ) nr 539/2001 lisades tuleks arvesse võtta rahvusvahelise õiguse arengut, mille tulemusel on muutunud teatavate riikide või üksuste staatus või nimetus. Kõnealuse määruse I lisasse tuleks lisada Lõuna-Sudaan, kuna see riik kuulutas 9. juulil 2011. aastal välja oma iseseisvuse ja ta võeti 14. juulil 2011 ÜRO liikmeks.
- (9) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast Schengeni *acquis'* nende sätete edasiarendamist vastavalt Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelisele lepingule viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis'* ⁽¹⁾ sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ⁽²⁾ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.
- (10) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel allkirjutatud lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽³⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktides B ja C osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavaid punkte tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ ⁽⁴⁾ artikliga 3.
- (11) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽⁵⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktides B ja C osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavaid punkte tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL ⁽⁶⁾ artikliga 3.
- (12) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ ⁽⁷⁾. Seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.
- (13) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ ⁽⁸⁾. Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.
- (14) Küprose puhul on käesolev määrus õigusakt, mis põhineb Schengeni *acquis'*l või on muul viisil sellega seotud 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 1 tähenduses.
- (15) Bulgaaria ja Rumeenia puhul on käesolev määrus õigusakt, mis põhineb Schengeni *acquis'*l või on muul viisil sellega seotud 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 tähenduses.

⁽¹⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

⁽³⁾ ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

⁽⁵⁾ ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

⁽⁶⁾ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

⁽⁷⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

⁽⁸⁾ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2000/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

- (16) Horvaatia puhul on käesolev määrus õigusakt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 tähenduses.
- (17) Määrust (EÜ) nr 539/2001 tuleks seega vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 539/2001 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 ette lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel -1

Käesoleva määruse eesmärk on määrata kindlaks kolmandad riigid, kelle kodanikelt nõutakse viisat või kelle kodanikud on viisanõudest vabastatud, hinnates igal üksikjuhtumil eraldi mitmesuguseid kriteeriume, mis on seotud muu hulgas ebaseadusliku sisserändega, avaliku korra ja julgeolekuga, majandusliku kasuga, eelkõige turismi ja väliskaubanduse aspektist, ning liidu välissuhetega asjaomaste kolmandate riikidega, arvestades eelkõige inimõigusi ja põhivabadusi, samuti piirkondlikku ühtekuuluvust ja vastastikkuse põhimõtet.”;

- 2) I lisa muudetakse järgmiselt:

- a) 1. osas kustutatakse viited järgmistele riikidele: Araabia Ühendemiraadid, Belau, Colombia, Dominica, Grenada, Ida-Timor, Kiribati, Marshalli saared, Mikroneesia, Nauru, Peruu, Saalomoni saared, Saint Lucia, Saint Vincent ja Grenadiinid, Samoa, Tonga, Trinidad ja Tobago, Tuvalu ning Vanuatu; ning lisatakse viide Lõuna-Sudaanile;
- b) 3. osa jäetakse välja.

- 3) II lisa muudetakse järgmiselt:

- a) 1. osas lisatakse viited järgmistele riikidele:

„Araabia Ühendemiraadid (*)”,

„Belau (*)”,

„Colombia (*)”,

„Dominica (*)”,

„Granada (*)”,

„Ida-Timor (*)”,

„Kiribati (*)”,

„Marshalli saared (*)”,

„Mikroneesia (*)”,

„Nauru (*)”,

„Peruu”,

„Saalomoni saared (*)”,

„Saint Lucia (*)”,

„Saint Vincent ja Grenadiinid (*)”,

„Samoa (*)”,

„Tonga (*)”,

„Trinidad ja Tobago (*)”,

„Tuvalu (*)” ning

„Vanuatu (*)”.

„(*) Vabastust viisanõudest kohaldatakse Euroopa Liiduga sõlmitava viisavabaduslepingu jõustumise kuupäevast.”;

b) 3. osa asendatakse järgmisega:

„3. BRITI KODANIKUD, KES EI OLE SUURBRITANNIA JA PÕHJA-IIRI ÜHENDKUNINGRIIGI KODANIKUD LIIDU ÕIGUSE TÄHENDUSES:

British Nationals (Overseas),

British Overseas Territories Citizens,

British Overseas Citizen,

British Protected Persons,

British subjects.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja aluslepingute kohaselt liikmesriikides vahetult kohaldatav.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET